

AN EPISODE OF HISTORY OF
PEGU.

EDITED BY

Mr. MAUNG HMINE.

မစ္စတာမောင်မြိုင်

ပြင်ဆင်

ပဲခူးမြို့စွယ်စုံ
နန်းတင်ကျော်စောပြု

ကျမ်းတင်စာအုပ်တိုက်

ကျမ်းတင်စာအုပ်တိုက်၊ ပဲခူးမြို့၊ ပါမောက္ခရုံး-၄၀

၁၉၂၅ ခုနှစ်

1925

မာတိ-၈၀

နိဒါန်းအကျယ်

ရန်ကုန်သူမယ်တစ်ကလေးအဖွဲ့အားလျော်စွာ။ တောင်းပန်ရှာ
 သဖြင့်။ “ကေသာသင်္ဂါမင်းသိန်း နန်းတွင်း ဇာတ်တော်ကြီး”ကို။
 အပြီးတိုင်ပြင်ဆင်၍။ စက်တင်ပုံနှိပ်ပြီးသောကာလ။ အထက်က
 ခံဝန်ဂတိ။ ထားရှိဘူးသည်နှင့်အညီ။ (အိနောင်) မည်သော နန်း
 တွင်းဇာတ်တော်ကြီးကို။ အပြီးတိုင် ရေးသားမည်ဟူ၍၎င်း။ ။
 ဇောပူရတိုင်း။ စစ်ကိုင်းမြို့။ တောင်ဖိလှာမြောင်ကြား၌။ ဂမုန်း
 မါး ရှိသည်ဟူ၍၎င်း။ ။ သတင်းကောင်း စကား။ ကြားရဘူး
 သည်နှင့်အညီ။ ဇင်းကျိုက်ဝါဝါ။ ယောဂီဆရာ။ “မဂ္ဂတာမောင်
 မြင်း” ဟု။ အညာသို့ ဆန်တက်ခဲ့သည့် အတိုင်း။ စစ်ကိုင်းချောင်
 တောင်ဖိလှာရှိသို့။ ဖိုထိုးရင်းဆိုက်ရေ ကံလာလေ၏။

ထိုသို့ဆို ကံရောက်လာရာ။ နေ့အခါ။ ဖိုထိုးရင်းကိစ္စကို၎င်း။ ည
 ချမ်းသောအခါ။ လိုရာဇာတ်ဝတ္ထုတို့ကို။ ပြုစုစီရင်ခြင်းဖြင့်၎င်း။
 ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်သကဲ့သို့။ တညသန္တတို့။ ကောင်းကင်
 ကကြယ်တာရာနက္ခတ်တို့ကိုကြည့်ရှုပင်။ အကြင် ဇင်းကျိုက်
 တောင်ယံတွင်း။ ကျန်ရှိရပ်ကြသည့်။ ပွတ်ပေါးမင်းသိန်း။ ထနည်း
 အားဖြင့်။ နန်းကိစ္စရာ။ နန်းကိစ္စရိတ်တို့သို့ လှပစွာသော။ မယ်စန္ဒာ။
 မယ်နန္ဒာ။ ကေသာဝတီ စသော တပည့်မ အပေါင်းတို့အား။
 အောက်မေ့ခြင်းမက။ အောက်မေ့စွာသဖြင့်။ ဧကဏလွင်းဆွတ်
 ပိလေသတည်း။

ဤသို့လွှမ်းဆွတ်ကြည်ကွဲ။ ဝမ်းနဲ့ရုံမှလည်း မဟုတ်။ ထို
 ယုတ်ကျိုးသယ်။ အကျယ်တရားနှင့်ဆွဲတပေါ့။ ထည်းဟူသော စိတ်
 လက်တို့က။ ချိပ်ဆက်ကွန်မြူးသော အမူအရာဖြင့်။ “မြူပြာ မူရာ”
 ထိုချင်းများကိုတောင်။ ကြားမိသလိုလို။ ထိုထိုဤဤ ဖြစ်လာ၍။

ရသေ့ ရဟန်းတို့၏။ ကမ္မဋ္ဌာန်း အန္တရာယ်ကြီးပါ တကားဟူ။
 တရားနှင့်ထုံးပြု၍။ နှလုံးလှအောင်။ ဝိမ်ကိပ်ကိပ်မိမိ။ ဆုံးမနေထိုင်
 ရာ။ ရတနာပုံမည်သောမန္တလေးရွှေမြို့တော်မှ။ တ.ကာမကလေး။
 ခင်စိန်ကြည်။ ခင်မြင့်ကြီး။ ခင်ခင်လှ။ ထင်ထင်မြ စသော ထမ
 ကလေးတွေဟာ။ ဇေဇေ ဂှာ ဂှာ။ ဆိုက်ရောက်လာရာ။ ဒေသနာ-
 ခါတ်တွဲ၍ ကစားမည်ဟု။ ယင်လွှဲတရားဟောပြောဖြင့်။ လောက
 မှထွက်မြောက်ရာထွက်မြောက်မှု။ ယခုဘဲသီလရင်ပြုရလုပ်ရပါ
 မည့်အကြောင်းနှင့်။ ခွင့်ထောင်းကြသည့်ပြင်။ ယခုဝါတွင်းထန်
 မှာ။ သဒ္ဓါသပြိုင်ဟူများကို တောင်းပင်။ သင်ပရစ်ဟု။ အလီလီ
 အလာလာ။ အခါခါချွှောက်ထားကြ ဂှာသော်လည်း။ အောက်
 ဝါးဝဋ်။ အောက်သားတမှုဖြစ်ပါသော။ မဇ္ဇတာမောင်ငှါးက။
 ဆိုင်းဆိုင်းပင့်ပင့်။ အခွင့်မပေး။ အရေးမယူ။ ဇင်းကျိုက်သူ-
 တပည့်မတွေကိုသာ။ သတိရရပြီး။ ခဏခဏ ထင်လာ မြင်လာသ
 ဖြင့်။ ယခင်လာရောက်ကြသူ။ နန်းမူရ ဇာသော။ မန်းသူမကလေး
 တွေကို။ (အိုတပည့်မအပေါင်း။ သူတော်ကောင်းတို့) ကမ္မဋ္ဌာန်း
 မယူကြနှင့်အုံးထိုတားမြစ်သည့်အတိုင်း။ စစ်ကိုင်းကမြန်းထွက်၍။
 မန်းထက်သို့ကျူးကြပြန်ကြလေ၏။

ထို့နောက်။ ဝါဆိုခါနီးအခါကျသဖြင့်။ တကာမ ဇင်းကျိုက်သူ
 တို့ထံ။ အမြန်စီရေး။ အမှာစာပေးလိုက်ပုံမှာ။ အောက်ပါအတိုင်း
 ပင်တည်း။

(၁) သံဝေဂကဗျာ။ မဟာလေးချိုးကြီး။

မှောင်ရိကာ-ကြည်ပြောင် ထွန်းချိန်တော့။ မြောင် ဖီလာ-
 သည်ခတောင်စွန်းဆီက။ (အမယ်မင်း)အိနောင်လွန်း-လွန်းထော့
 ထယ်။ ။ ဩဌ်-တပည့်မတွေကဖြင့်။ (ဟောဖီကဆရာကြီး)
 မချီသမျှကိုလ။ မထိကြလေဘူး နှော.....အထိကရ-ရွှေတုံ-
 ပြေသထုံ တမွတ်ဖျားပါတဲ့။ ပွတ်စပါးမဟေ-ရွှေတည့်နှင့်။ ဒေဝီ

ခံ-တသိန်လှပေတဲ့၊ ကိန္နရ-ကိန္နရီ-ဝတီကေသာအလှတို့ကြောင့်။
 ဆရာ့မှာအမှုမကွာဘူး။ “ပြုပြာမှာ-မူရာ” အသွားလိုပ။ အဟန်း
 အဟန်းနဲ့။ တခြန်းခြန်းလာယုံမှာ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ တားရောသလ။
 (မယ်စန္ဒာရယ်) ကြားမိသကွယ်။ “အချော အထွ-ရတနာယုံ-
 နုသာအထုံပ ဘ်ရှာတဲ့။ မောဟတဏှာဝံ-ပဒါချ်အကွက်မှာလ။
 လောဘ အာရုံ-ကာမဂုဏ် အတွက်ကိုဖြင့်။ (ဩ) ငါမရုံမက် ဖြိ
 ထို-မှန်းဆန္ဒယ်။ (ဒိ) မန်းကအလယ်တွေကလဲဆွယ်ကာဆွယ်
 ကာနု။ “ဝါ” ဘွင်းကို။ “မျာ” တသင်းထိုထိုကလဲ။ ဆရာ အရင်း
 လို-ခင်လိုကြင်လိုရှာတဲ့ပြင်။ သဒ္ဓါသပြိုဟ် သင်လိုပါသတဲ့။ အရင်
 ဟိုထခါ ထျှောက်တာ များကိုလ။ န ဝင် မချိုသကွာ-အောက်
 အညာသားရယ် က။ နောက်ထခါ-အောက်မှာမှသနားပရဗိထို။
 ပျော်ပါးဘွယ်ဖြေရှေ့ရုံတဲ့။ ခြေမြေသထုံ ဇင်းကျိုက်ထောင်ထောင်
 စွန်းဆီသို့။ အလွန်းတွေ-ထွေသာထွေတော့။ ဟေမဝါ သေလာ
 ပိုင်းပေတဲ့။ ခြေအညာ ဇေယာ တိုင်းမှာကွယ်။ (အမယ်မင်း)
 မှိုင်းဖြင့် ပျော်ဘူး။

ဤအထက်က ပါရှိသော။ ကဗျာ သီချင်းဖြင့်။ ဇင်းကျိုက်
 ထောရနေ။ တပည့်မကလေးတို့အဖဲ။ ပေးလိုက်လေရာ။ ထိုစာ
 ရောက်ရှိသည်နှင့် တပြိုင်နက်။ အထက်ကသဒ္ဓါကြည်ညိုရင်းရှိ
 ကြသည်နှင့်အညီ။ ကေသာဝတီ။ မယ်နန္ဒီနှင့်မယ်စန္ဒာတို့သည်။
 ဆရာရှိရာ။ ဇေယာပူရတိုင်း။ စစ်တိုင်းချောငင်သို့ လိုက်လာ၍။
 မပါပါအောင်။ ပင့်ဆောင်ကြပြန်ရတား။ သနားခြင်းကရုဏာဖြင့်။
 ဝါဆိုမှီပင်။ အကြင်သို့သော။ အောက်ပြေ ရန်ကုန်။ သထုံ-ဇင်း
 ကျိုက် ထောက်ကြီးသို့။ အပြီးတိုင် ဆိုက်ရောက်လာ ပြန်လေ
 သတည်း။

ထိုဇင်းကျိုက်ထောင်သို့ ရောက်လာရာ၊ ရှေးအခါကာလ။
 သုဓမ္မပူရမည်သောသထုံပြည် ကောင်းစားစင်။ မန္တဟာထုရင်နှင့်
 အညာတစ်က။ ပုဂံနော်ရထာထုရင်တို့။ တိုက်ခိုက် ကြသော
 အရေးယုံ ရာဇဝင်တရားကိုရင်။ မန္တဟာထုရင် လက်ထက်

ကပင်။ အကွက်အချက်ကျသောဒင်းကျိုက်တောင်မြစ်သည်နှင့်
 အညှီ။ ဒင်းကျိုက်ဆရာတော်၏တပည့်။ မြတ်ပီဆိုသောကုလား
 ကလေးသည်။ ဤသတို့မြို့သူ။ အိုဒေသိုသောသူငယ်နှင့်။ ချစ်
 ကြိုက်ရည်ငံရှိနေသည်အတွင်း။ မိုးမင်းရတနာများက။ ကုလား
 မြတ်ပီကို။ သတ္တိရှိသည်ကြား၍။ မယားအိုဒေသိုတပတ် ရှိ နှစ်
 တမ်းဆီးဘူးသော နေရာဌာန မြစ်ရကား။ ငါ၏ တပည့်မများ
 သည်။ အပျိုးသားချင်းမှတစ်ပါး။ ကုလားမြတ်ပီလို လူစားကို။
 စကားမှ မပြောကြားလှနှင့်ဟု။ ပဝေထီထုံးပုံ။ သတို့ရာဇဝင်
 တရားကိုရင်း။ ယောကြားပြီးခါ။ အောက်ပါကဗျာကို။ ဝါဆိုပြီ
 ရေးပြန်သောဟူ၏။

(၂) ဆုံးမစာ။ ကဗျာလေးချို့။

ရိုးနှင့်မာစိချောင်း-မှောင်သနော်- အဆင်းတပိုက်ကလဲကြမ်း
 ပေသပေ။ မိုးမြို့ ဝိခေါင်-တောင်တော်ဒင်းကျိုက်စခန်းဆီက။
 သနင်းမကိုန် ကြငှန်းပေပ- နန်းမြို့ခန္ဓာသလုံ။ (အိုကွယ်)နင်း အ
 လို နှစ်ဖမ်းဖမ်းပြီး။ အတွင်းသိုက်မှန်းရဒါက။ ပန် လို မသေရုံ။ ။
 (ဩဝါ)ပုဂံခေတ်ဆီက ကွဲရန်စစ် ပေါ်လာအင်ကြောင့်။ အမော်
 မြန်မာတစ်ဦးမှာ သတင်းအလျှံဖြင့် သစ်ပေသပေ။ နော်ရတာ
 တုရင်(ကျုပ်ဘုံရုံ)မင်းကုန်ရစ်ကယ်တို့။ သည်ခေတ် မြေ တဆူ
 ရတနာပလ္လင်မဖြင့်။ တဗျူဟာဆင် ကာ မနွဲ့တာတုရင်ကို ထမ်း
 ခဲ့တဲ့။ လမ်းသင့်အဆုံးမှာနော်ကွယ်။ ပန်းနှင့်ရဂုံ။ ။ ချွေထုတ္တန်-
 လိုရာရနေကြ။ မြေတုလွန် ပဟိုရ် ရတနာသ၊ ခဲ့တဲ့၊ ဇွေထုတော်
 ဟိုဌာနဆီက။ အိုဒေသိုအလှရယ်နှင့်ကုလားကလေးမှာကြို။ အချား
 အချားဟေး- ယုံပါလို့ - အပျိုတမင်းထမ်း။ (အိုကွယ်)ကထား
 ဒုတေး- တချွန်ချွန်အကွယ်မဖြင့်။ ဝန်ငယ်ငယ်နှင့်ရှိခင်တန်း။ ။
 ရိုးစားရှိသာ။ “ဆွီးတာ” အိုဒေသိုက။ ဟုံဓမ္မတာကို-ချို့ချို့သာသာ
 နှင့်စတဲ့ပြင်အလိုပါပါ- ၂ ကိုယ် ၂ ပြာမှရအောင်တဲ့။ ညည-အိမ်

ကိုလာခဲ့လို့။ ကျိန်ဆိုကာ-ဓာတ်ကောင်းတွေနှင့်။ ဝါသနာအထံ
 ကို-ကာမဂုဏ်နှင့်မျှ၊ လေထောင့်။ မဟိမြောင်-သည်တောင်က
 သွားစင်က။ (အမယ်မင်း)ပြဒါး ၂ မရှိတရှိနှင့် လုံတွေသာတွေ
 ထမ်းခဲ့ယူမဖြင့်... (ထွဲ)စကားစပ်မိလို့ "မှုံမဖြေ" ကဗျာနှင့်
 လွမ်းရပါတော့။ (အိုမယ်စန္ဒာရုံ)မယားနှင့်ထပတ်လှည့်လှည့်ပြီး
 သထုံပြေမှာသမ်းကြတဲ့။ (အမယ်မင်း)ကုလားဖြတ်မိရုံ-သူပုန်
 နေရာစခန်း။

၎င်း ကဗျာအစုံမစာကိုရေးသားပြီးနောက်။ ထပည့်မအများ
 တို့ ၇။ မုတ္တမမြင်စိန်ထန်တုရားကို။ အဖူးအမြော် သွားချင်ကြပါ
 သသံဟု။ ကျွန်ုပ်တို့ထံ။ တောင်းပန်ကြလေ၏။ ။ ဤသို့တောင်း
 ပန်ကြသည့် အတိုင်း။ ထလိုင်းတုရင် အစဉ်အဆက် တို့တွင်။
 အသာမင်းလက်ထက်က။ အမျှင်ထောင်သားသော။ ကုလားများ
 ၏ရန်ကို။ ဘွန်းတွန်ဖြိုဖျက်သောနေရာ။ ဇေယာတုန္ဒီထည်းဟူသော
 မြေရာမှာ။ ဝါသာတာရှိ ခြောင်းများနှင့်။ ရှေးဟောင်း ထလိုင်း
 ရာဇဝင် များတွင် တွေ့မြင်ရသည်နှင့်အညီ။ ဤမြေကိုဖွေရှာ၍။
 "ဇေယာရွှေမြေ"မည်သော လုံကြီးကို လှော်ပြီးထွင်။ အကြင်သို့
 သောဒါးဂမုန်းဖြင့်။ ပဒါးလုံးကိုအမိဖမ်းမည်ဟု။ တမ်းမှန်းကြံစည်
 မိပြန်ရကား။ ထပည့်မများနှင့်။ တုရားဖူးချင်ရင်း စိတ်ထရဝယ်။
 လိပ်ဥထူးရင်း ထည်းဟူသော မနောခါတ်တို့က။ လောလော
 ထတ်လတ်။ ထဖြတ်ဖြတ်ထွပ်ကြသဖြင့်။ မုတ္တမ ကမ်းခြေသို့ မြန်း
 ရွှေသွားချောက်ပြန်လေသထည်း။

မုတ္တမသို့ရောက်ကာလ။ ကျုပ်ထကမတွေနှင့်။ ဥက္ကဋ္ဌမွေသရီ။
 စေတီထော်မြက်တုရားအား။ ဝတ်ဘွားရိုက်။ ရှိရိုးပူဇော်ထွက်။
 အထက်ကထော်ပြခဲ့သောနေရာ။ ဇေယာ ပဝရ။ မြေမှာဥက္ကဋ္ဌ။
 အောင်မြေရပ်ဖြစ်သောဥာနကို။ ရှာကြဖွေကြသည့်ပြင်။ အကြင်
 မုတ္တမထွက်ထပြင်။ ထောစဉ်တောင်ထပ်။ မြောင်ချပ်ချောင်
 ကြား။ ကုန်းထယွားတံ့နှစ်လည်။ ဂမုန်းဖါးထူးကြရင်းပင်။ အကြင်
 ထလိုင်းရာဇဝင်ချုပ်အရ။ မုတ္တမ-က-ထနဲကူးပြီး။ ပဲခူးနှိန်းရိုက်ပုံ

များကို။ဟောကြားပါမည့်အကြောင်းနှင့်။အပေါင်းသောတပည့်
မတို့က။ ခဏခဏထောင်းပန်ရှာသဖြင့်။ အောက်မှာပါရှိသည့်
အတိုင်း။ရေးပြန်သောပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) ဇေယျာရွှေမြေလုံကြီးတွဲ လေးမျိုး။

ဇေယျာ-ဥက္ကဋ္ဌ ကြငှန်းပေပ။ ရွှေသထုံ-မုတ္တမ စခန်းဆီသို့။
(ဩ)ဒုက္ခဒုက္ခနှင့်။ကျွပ်ထကမတွေ့ခဲ့မြန်းခဲ့ပါတဲ့မြင်းဆရာ။ ။
(ဩ)တကုန်းကုန်းနှင့်တွားတွားပြီးတော့။ ခုံးတုံးတုံးကလေး
နှင့်ပြားတွဲစွာသော။ဂမုန်းဖါးကလေး အရထူးမဟဲ့လို့။ တကမ
အစူးတွေပါအမြန်လာခဲ့တော့။ သံသရာမှာ ခဏခဏနှင့်ချိတ်တဲ့
နံ့ခန္ဓာ-ထဝင်ြစ်ချင်လို့။မြစ်နင်းတန် ပိန္နဲထူးကိုလ။ ပဏာထုံ-
အာရုံမြို့ပါလို့။ ဦးချ ကော်ရော် သရွှါထယ်နော်ကွာ။ ဖူးကြ
ပျော်စွာ။ (ဩ)သနားစရာ ယမင်းကလေးတို့နဲ့။ ဘုရားက
ဆင်းခဲ့ကြတော့။အသားမင်းက။ကုလားတသင်း အောင်
ရာ-မြေဝါဝါတွေရင်ဖြင့်။(ဟောဒီက)ပြဒါးပုလင်းကြီးထလောင်
ခါဒါကို-သေသေချာချာ ဖွဲ့မဟေ့လို့။ မြေရာတောင် ဖေပါ
ပေါ့။.....(အင်း)ဗွေရှာမကွေ့ရယ်လို့။ သေလာအရှေ့ငယ်
တဲ့-ရုံအုပ်ဝနား(အို)ချုပ်တကာမှာဖြင့် ဗွေဗွေရှာရှာ တူး။
(မယ်စန္ဒာရယ်)လုံလုံစရာပေပ “ဇေယျာရွှေမြေ”အထူး။ ။
မျိုးမြတ်-မြသင်းမြီးနတ်-ဝါဂရူအရှင်နှင့်။ ရာဇုထုရင်-ရှစ်ဆက်
သင်္ကတိကြငှန်းဆီက။မြို့နန်းတော်ဖန်ကထည်တဲ့။ဟိသင်္ဂတီ
ပကိုးရာဇဝင်ဇာတ်ကိုဖြင့်။ထံကျာဒီဒီ-အရိုးယင်ယင်နှင့် သတ်
ပရစီလို့။မပြတ်အောင်တွေ့ရာပထီတဲ့။ ကေသာဝတီ ချောစွာ
အတွဲရယ်က။ (အမယ်မင်း)ဟောပါပြောပါဆရာငယ်လို့....
ဩကာသ-ဩကာသအဆိုတွေနှင့်။ထမိုထသေဖူး။

ယင်းသို့လျှင်။ ယခင်က အရိုး သမကျဖြစ်သောပကိုးက
ရာဇဝင်ဇာတ်ကောင်း။ပေမူဟောင်းရွှီးကြောင်းမသင့်။အခွင့်

မထွင်း။ ရာဇဝင်နှင့်မညီသော အချက်အလက်တို့ကို။ ဖျက်တန်
ဖျက်၊ နောက်ဆက်တပန်း။ သွင်းတံနိသော အရာတို့ကို သွင်းပြီး။ မူ
ရင်းကို အသစ်ထွင်ထွက်။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်မဟုတ်ရအောင်။ ကျုပ်
ထကမများအတွက်။ ဆက်ထက်သုတ်သင်။ စီရင်ပေအံ့သ ထည်း
ဟူသောပ ဗိုညာဏ်ကို ပြုအံ့သောငှါ။ အောက်နှံပါရှိသော ငံထေး
ထပ်ကို။ ရေးစပ်ရပြန်သောဟူ၏။

(၄) ပဗိုညာဉ်ထေးထပ်။

စုံနဲ့သာ မူကွဲနှင့်။ မုတ္တမ ကမ်းခြေ။ ကျုပ် ထပသ-တွင်းခွေ
သည်။ နန်းရဝေ ထည်ဘူး။ ။ ကုန်းမေ့မေ့တောင်သေလာမှာ။
အောင်မြေရာ-တ္ထန်သိုက်ကိုတူး။ ။ မါးဂမုန်း ယနေ့ရှာသည်။
မထွေပါနိုင်ဘူး။ ကွေဝနာ မြိုင်ဦးမမြိုင်။ မထိုင်ဘူးရှာမယ်။ ။
ရပြန်ချင်သေးမသန်းအောင်ပ။ ဆေးဒါန်းကသတ္တုကိုတွယ်။ ။
ကိုယ်ကိုး ကြောင့်-မိထိုး လယ်သည်။ ရှိမိုးဝယ် ဖွေရှာကြပြန်
တော့။ ကေသာက-နွေရုပ်နိဆင်။ ဝဲခူရာဝင်း။ ။ ထနဲရ-ကဗျာ
ဆင်မယ်။ စာသဆင် ကျူးပြန်ချည့်လေး။

မဂ္ဂတာမောင်မြိုင်။

ဒင်းကျိုက်ဝါထိ။ ယောဂိဆရာကြီး။

ပဲကူးရွာရေဝင် နန်းတင်ဖျတ်တော်ကြီး။

အခန်း ၁

[ရှာမညတိုင်း။ တထိုင်း လူမျိုးဘုံနေရာ။ ဟံသာဝတီ မည်
သောဝဲခူးပြည်တည်၍။ ဘင်ဖြူရှင်၊ ဗညားဦး နန်းစံထော်မူရာ။
ဘိုးတော် ခလမည်သရီးနှင့်ခလမည်ဒေါတ်နွှာ။ မင်္ဂလာဥယျာဉ်
ထော်ထွင်းပျော်ရွှင်စွာရှိနေစေ]။

* * * * *

သွင်ဖြူရှင်ဗညားဦးပြော။ ။ သိကြားရပ်ထံ။ နတ်တမန်သို့။
ပတ်ခြံ-ခ ယမ်း။ မှုတော်ထမ်းကြတဲ့။ စန္ဒာနိုးလက်ရုံး။ ပြည်ပရန်း
ဘုံ။ ။ ပတ်ကုန်းစက္ကဝါ။ သွက်သွက်ခါမျှ။ မဟာဗိပ။ လေးကျွန်း
လျက်။ မြဲရှင်မောက်မောက်။ ပလ္လင်ဆောက်သို့။ ရောင်တောက်
လေးမည်။ ဝင်းထျှံစည်သည်။ ပြည်ဝတ်နိသား။ မဟာသုဒဿန။
အယုဇ္ဈသို့။ မုတ္တမပုရိ။ သင်္ဂီဇေယျ။ ကြံ့နှိုးဘုံကို။ ဗွမ်းခြုံပိုက်
ယူရိပ်ဖြူချီး၍။ အုပ်စိုးတော်မူမိထျှင်ပင်။ ရာမညရဋ္ဌ။ သာကီယ
ဥက္ကဋ္ဌ။ နေနတ်နွယ်လာ။ စကြာဝံသာ။ နရသင်းကုတ်။ ဇေကရစ်မှန်
ကု။ သမ္ဘာချွန်းတဲ့။ ငါထုန်းလူကို။ နွန်းသျှိုပြင်ထက် ကင်းခဲ
သည်။ ။ မကိုင့်ဆော်ဘင်းချင်း။ အပေါင်းမင်းတို့။ ဦးကင်းထိပ်
ပေါက်။ သွေးဝင်သောက်မှ။ ရွံ့ကြောက်ညှိုးမှို။ ပိုးရိပ်သောက်။

အကောခန္တု။ ဧဒါသမာ နိဋ္ဌိတံ။ မသနိမတဝါ။ တံ။ ထံရင်းခြေရံ။ စက်
 ပဒုံကို။ ရှက်ထံဦးနိက်ရောက်ရသည်။ ။ မန္တဘတုန္နန်းသောင်း။ ရွှေ
 ဘုန်းရောင်လဲ။ ကြီးစေတင်ခြင်း။ သတ္တိကုန်ပင်။ ငါ့ကြောင်းအင်ကို။
 သောင်းခွင်းအလိ ဖြစ်ထော့သည်။ ။ သို့ဝင်ဘုန်းမြို့။ သပြေ
 ဟိ။ မြေကြီးဝွင့်မှု။ တုရင့်မျက်မှန်။ ငါ့နန်းစံသည်။ ကျပ်ပတ်တော
 ခွင်း။ ဗိုလ်ထုအင်နှင်း။ ဆင်ဖြူရတနာ။ ငွေဂဇာကို။ ဖွေရှာထောက်
 လှမ်း။ ထော့ထသူကို။ ကြော့ယူဆမ်းမည်ထို့။ လမ်းဂန္ဓာချက်။ ငါ
 စောနုတ်သည်။ တောရပ်သို့ထွက်စင်က။ စက်ထံဆိပ်ယုန်းနိမိတ်
 ပုံကို။ တိတ္ထံကျမ်းနှင့်။ စာတမ်းဖွင့်ထိုက်ထွင်း။ အခွင့်မနှေး။ ကြာသ
 ပထေးပြိုတ်နုတ်။ လပြာသာန်ကို။ ထွင်းဖြတ်သည့်နောက်။ ကျေး
 ဇူးတော်ကို။ မြော်မထောက်တံ။ မော်မောက် စော်ကာ။ င
 လောက်ဖျားနှင့်။ မတရားထပ်မှု။ ဗျတ္တပတို့။ မုတ္တမပြည်ထောင်
 ကို။ ညှိနှောင်နှစ်ရ။ တယုံကြံပြီး။ ပုန်ကန်မှုကြောင့်။ သဒုတိရာဖိန်။
 ငါသတ္တိန်မှ။ တကြိမ်ရေးခက်။ သပြေကျော်အောင်။ သရေတော်
 ပျက်ထိုရှိ။ အရှက်တော်ရခဲရတယ်။ ဖျားတော်မတ်တော်များ။

အမတ်ကြီးဖန်ဆိုသူကထင်။ ။ ထင်ပါသည်တုရား။ ကျပ်
 ပတ်ဟု။ ရုပ်ထံတွေချာ။ ပောမဝါသို့။ နေ့လာသာကံ။ အောင်ထပ်
 တော်ချိုဝင်က။ သိင်္ဂီရောင်ထွန်းနန်းဗိမာန်နှင့်။ ပတ်သာမုတ္တမ။ မြောင်း
 မြေရိုင်းအဆိုင်းဆိုင်းတို့ကို။ အရေးပိုင်အမှတ်။ နှင်းအပ်ခဲ့တဲ့။ ဗျတ္တ
 ပ-ထောက်ဖျား။ နှစ်ယောက်သာတို့သည်။ ထောက်ထားမရှု။
 အယုံမှား။ ပုန်စားပြုသောကြောင့်။ ဗိုလ်ထုပြီးထိုင်။ ထက်နက်
 ထိုင်တို့။ ပျက်ယိုင်ပင်ပန်းရှိခဲ့သည်။ ပင်ပန်းပျက်ယိုင်။ ရတက်
 ထိုင်၍။ နိုင်ငံပြည်သူ။ ခပ်သိမ်းထုတို့သည်။ ဇီးဖြူလုံးလိမ့်။ စတော
 ပြင်မှ။ ထင်ကာသိခဲ့သို့။ ဖိန်ဖိန်ရိုက်တုန်း။ ကြက်သီးထ၍။ ဆွဆွ
 ရုန်း မလုံလိမ်ပြာညှိုးပါသည်။ ။ ညှိုးမှိန်လိပ်ပြာ။ စိတ်မသာ
 အောင်။ သိန္နဘွန်းပြာ။ မတ်ဒိဋ္ဌိတို့။ မဟိဋ္ဌရုဏ် သူ။ မြောက်ချိုးပင့်
 တဲ့။ ရှင့်ကျေးဇူးတို့။ ထိမ်မြူးဝှက်သို့။ ပြည်ကိုဖျက်ထို့။ ရမက်ပို။
 မျက်ညှိအန်ထောင်ပြုပါသည်။ ။ အန်ထောင်မာန်ငုတ်။ ရန်ခလုပ်

တို့ကိုလှန်ပြုတ်ဖျက်ဆီး။ သူ့ရန်ဒီးထွင်း၊ မပြီးမင်း။ အရေးတော်မ
 ပိုင်။ ပြိုင်ဆိုင်ရှိနေတော်မူရသည့်အတွင်း။ ဇင်းမယ်ပျိုးခြား။ ယိုး
 ဒယားတုရင်သို့။ ခင်ပေါက်ငါးစီးနှိုထကွ။ ဝိက်နိက္ခာ။ ရတနာ
 ရောင်မောင်း။ ရွှေကောင်းငါးပိသောကို။ ပန္နသွင်းလောင်း။ အ
 သစ်ထူပြီး။ စစ်ကူတောင်းပြန်၍။ မြောင်းမြို့ရှိစာ။ ထောက်ဖျား-
 ဗျတ္တပ။ ရန်လက်စညီနောင်ကြောင့်။ ပြည်တောင်ကနက်။ အရေး
 ပုံဖျက်မည်ရှိ။ အရှက်ကိုညွှာ၍။ ရတနာထူညီ။ ရွှေရင်တော်နှစ်။
 နေ့နွယ်စစ်တဲ့။ ချစ်သွင်းကို။ ရွှေထီးကောရ်။ ဇင်းမယ်မင်းသို့။ ပို့သွင်း
 နှံ။ ပြန်လည်ရောက်ခါ။ ထယ်ကြော။ တနှစ်ခန့်သာရှိပါသေး
 သည်။ မရည်မင်။ ပုန်တန်ခြားနား။ အကြံမှောက်တဲ့။ ထောက်
 ဖျား-ဗျတ္တတို့ကြောင့်။ ရာဒဂုဏ်ဆီရ်။ တန်းသိုးမြတ်တဲ့။ နတ်ဒီနိ
 မှာ။ အရှိန်တော်ငယ်ရခြင်းဖြစ်ပါတော့သည်။ သဘင် မင်းမင်း
 များနွယ်တော်လာတုရား။

[ထိုနောက်။ စန္ဒာမင်းလွယ်တုရားတွင်။ ဘွားမြင်တော်မူသော
 ထီးတော်ကြီး။ ခလမည်သင်္ချိနှင့်။ ထီးတော်အငယ်။ ခလမည်ဒေါ
 တို့ကို။ ပင်တိုင်အပ်စေ]။

ဆင်ဖြူရှင်၊ ဗညားဦးပြော။ အက္ခမဟာ၊ သေနာပတိ၊ ပြည်
 ကြီးမဏ္ဍိုင်။ အရေးပိုင်တို့။ ရောင်ပြိုင်ကြားကြား။ ပတ္တမြား
 ကျောက်မြတ်။ မုနောနတ်သို့။ ဩရဘ်-သားကြီး။ စက်မီးနေဝါ။
 သတ္တမုံရင့်။ မျက်ပွင့်ကသိုဏ်။ ဗေဒါနိမ္မိတ်သည်။ တိုင်းနေပြည်
 သူ။ ခပ်ဆိမ်းလူကို။ ကြည်ဖြူမေတ္တာ။ ခင်တွယ်သနား။ ရင်ပယ်
 သားသို့။ ထောက်ထားစာသဖြင့်။ ညွှာတာပိုက်ထွေး။ အမြိုက်
 ဆေးသို့။ တိုက်ကျေး စောင်မပေလိမ့်မည်။ ခြေပြင်၊ တည်
 ကြည်ဖြောင့်စင်း။ အမှောင့်ရှင်း၍။ သထောရင်းခံ။ မှန်မြတ်သည်
 မှန်သောကြောင့်။ နိုင်ငံမြို့ရွာ။ ထမိုက်ရာဟု။ ရတနာရောင်ရှင်။
 ပြီးပြန်အလျှံ။ ကိုးမျက်မြဲတဲ့။ စံပလ္လင်ကို။ မြောက်တင်ထိုက်သူ
 ရှန်ပေသည်။ သားငယ်အမှိုက်။ ဒုဗ္ဗရိုက်ကို။ ရှုလိုက်ပြန်ထွင်း။

ဆပ်ပင် တွန့်ကောဘင်။ နုဖူးမောက်နှင်း။ ဒူးအောက် သလုံးသား။
 ကြီးမားစွာလျက်။ မျက်ထောင့်နီကြန့်။ သဗ္ဗရာနိယုတ်မာ။ နွတ်ထွာ
 ဟော့ရမ်း။ ဆော့သရမ်းလို့။ - သော့သွမ်းခက်ထန်။ မျက်မာန်ထူ
 ပြော။ ဒေါသဆိပ်တောက်။ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ။ ငြဲဟူစိုင့်ကွာထို့
 မို့။ အားမနာခြင်းရှိတတ်သည်။ ယင်ရိမာလာ။ မဟာဒေဝီ။
မဟောသိ မိဘုရား။ သာဓကိ သွားစင်က။ လျာဖျား ထက်တွင်။
 အမျက်ရိပ်သို့။ စက်တံဆိပ်ထင်သော့ကြောင့်။ သညာဉ္ဇာပုံ။ မှန်တို့
 ရိုဏ်းတွင်။ သမိုင်းခြုံ။ ဗသုံ - ပန်းဆက် တွင်ခဲ့သည်။ ဗသုံ
ပဌမ။ အမည်သန့်။ ဒုတိယနာမ်။ ဗညားနွဲ့ရယ်လို့။ နှစ်ဉ္ဇာခံ။ နိုင်ငံ
အထိမဟုတ်လား။ ထရားမသက်ကျားသထက်သို့။ ရက်စက်
စော်ကား။ ပြည်ကိုဖျက်ပဲ့။ မျက်နှာထားနှိုး။ ငါ့အားကုန်ပင်။ ကျွဲမှု
ထနဲ့။ သာဓကိကို။ ဝမ်းထဲက မြင်လွန်းလို့။ ကြင်နာမသနာ။
ငါ့ဘုန်းလျှံမှာ။ မှန်မာန်သာပွားတော့တယ်။ ထားလားမှ-မျက်
နုသာပေးထို့မတော်ဘူး။ မှူးတော်ဆတ်တော်များ။

ယင်းကဲ့သို့လျှင်။ မာင်ဖြူရှင် ဗညားဦးသည်။ အမတ်ဖိန့်။
 အမတ်ဇိတ်ပွန်း။ အမတ်ဇိတ်မြတ်နှိုင်းတိုင်ပင်တော်မူသောစကား
 ဖြင့်။ သားထော်အကြီး ဗေါချံမြိုင်းမှာ။ ရတနာသုံးပါး။ နှလုံးထားနွဲ့။
 ထရား စောင့်ထိန်းကြောင်း။ သားထော် အငယ် ဗညားနွဲ့မှာ။
 လက္ခဏာမကောင်း။ သောင်းကြမ်းခက်ထန်။ မျက်မာန်ဒေါသ
 ကြီးကြောင်းပြောဆို၍။ ဒိုင်ရှင်ခံထိဟာ။ နွဲ့ညီလာခံကွဲစေ ။

အခန်း ၂

[သားထော်ဗညားနွဲ့နှိုင်းတော်ဗလမည်ဒေါ်တို့။ ရှစ်ကြိုက်
 ရည်ငံရှိကြ၍။ ခုန့်ရှိသို့တက်ပြေးရန်အကြောင်းနှိုင်းတိုင်ပင်ကြပုံ
 များမှာ။ အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူ၏။]

ဗညားနွဲ့ပြော။ အမရာနတ်။ ကညာမြတ်သို့။ ကြာပြုသာခိ
 မော်။ တသွင် တဆန်း။ ယင်ခနန်းထဲ့ပင်နန်းပျော်။ သော်မှော်

မင်းသွီးတော်ပေးရန်။ ။အိုဌိအောင် လှမ်းမယ်ပ။ နန်းညွှန်
ခွယ်။မောင်သွားရာပါရပါတော့မယ်။

မင်းသားဆိုရန်။ ဥ ထပ်သံ။ ။မြင်မပြေ။ ယင်ထဆွေ။ ထင်
ထမေ မကိုဖြိုး။ချစ်သမှု။လှစ်ဟ။မေတ္တာ ၂ နိုင်။ ဆုံးအာယုတိုင်
ငယ်လေး။နန်းပါတို့နိုင်။ ။မေတ္တာ အခြေကိန်းငယ်က။ ယိမ်းမ
ယိုင်။ယိမ်းမယိုင်။သစ္စာ ၂ ထွေထိန်းကြရိုး - မတိမ်းနိုင်။မတိမ်းနိုင်။
နှစ်ရာဆိုင်းမဲ့ ညှာညွတ်ပန်းကို။ညှာညွတ်ပန်းကို။ ဆွတ်လှမ်းလေ
နော်ဗျာ။လှမ်းလေနော်ဗျာချ။လို့ ။ ကျွတ်တမ်းလေနော်ဗျာ။ တမ်း
လေနော်ဗျာယူတို့။ ။မောင်မယ်။တကယ်။မဖယ်တမ်းသာပ။
ရဝေနန်း။သေဝသဖန်း။ရေဖြန်းထော်ခံတို့ရှယ်။ ။နိဗ္ဗန္ဓုမိဋ္ဌာန်ထ။
စိက်ဝေခွထော် တူရို့ ကွယ်။

မင်းသွီးဆိုရန်။ ဥ ထပ်သံ။ ။ရှောင်တခင်။ နောင်တသွင်။
မောင်မကြင်စိမ်းပါနှိုး။ချစ်ပန္နာ။ ၂ သစ္စာ။မေတ္တာထိန်းပါတော့။
မိန်းမရှိ နောင်ရေး နောင်တာ။ မိုးရွံ့လှပါလေတဲ့မှ။ မိုးလေလေ
မိုးလေလေးရွံ့ အရွံ့ လှပါ။ ။နောင်ခါရှောင်သွေ ဝှံ့ပါနှိုး ပုလဲ
ညှာ။ထောင်ရာမောင်ထေမြပါတော့။ရွဲမကွာ။ရွဲမကွာ။ ။သစ္စာ
တည်မှ။ချစ်ရာမည်ကြ။ချစ်ရာမည်ကြ။အိုထေ သစ္စာတည်မှ ချို
ဟန်သကောပျားလို့။လျားဗျားတွင်နော်ကွယ်ဆိုနှိုး။ ဝါကြားလေ
ချင်သွယ်ပိုနှိုး။နှစ်ရာဆုံး။မေတ္တာသုံး။သစ္စာကုံးကိုဆင်ရို့ ကွယ်။
နှစ်စုံသ။ကြိုသမှု။ယုံရလေရှာထော့မယ်။

မင်းသားသံထောက်ဆို။ ။ဆင်တတ်ပေ့နော်။ရင်ကပ်-ရည်
ရွှေလှော်နှိုး။စွယ်ထော်ဂမန်း။ ။ငူပွင့်ငယ်ဝါ။ရှုသဗို ရာရာနှိုး။
ပန်းမာလာ ဟိုထချိုကို။ညွှန်းလို့ မဆုံး။

မင်းသွီး သံထောက်ဆို။ ။ရှက်ညောင်းလို့ စံ။ဌက်ပေါင်း
ညှိလာခံတဲ့။ ထိတာပယို။ ။ဆန်းတဲ့မူရာ။ ကိုတင် ညှိနောင်
ပျော်တဲ့။စည်းရေမော် ဟိုထထက်မှာ။ဟင်္သာဌက်မြို့။

[ယင်းသို့ပြောဆိုလာခဲ့ကြရာ။ ဒဂုံမြို့မေတ္တာညွှန် ကျေးရှာ
အနီးခရီးအကြား တောအရပ်တွင် နားနေကြလေ၏။]

အခန်း ၃

[သားတော်ဗညားနွဲ့နှင့် သွီးတော်ဒလမည်ခေါ်တို့ဖြစ်ပျက်ပုံ အကြောင်းအရာများကို။ ခမည်းတော် ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦးမင်း တရားကြားသိတော်မူလျှင်။ အလွန်ပင်ခေါ်သအမျှက်ထွက်တော် မူသည်နှင့်။ ဇိတ်ဗြိအမတ်နှင့် လက်မရွံ့ အာဏာသားတို့ကိုစေ လွှတ်၍။ လိုက်လံနိတ်သိမ်းသိမ်းစေရာ။ မောတညက်ရွာမှာ ထမ်းမိသ မြို့။ ဝဲလူးသို့ခေါ်ခဲ့၍။ မင်းသားဗညားနွဲ့ကိုအကျဉ်းချထားရာ။ ထု ရင်မင်းမြတ်၏နှုမထောင်တောင်းပန်၍။ ချမ်းသာရချေသတည်း။]

အခန်း ၄

[မှော်သီခြုံစား။ အမတ်ဇွဲရသူ၏သားထွန်းမရွက။ ဆင်ဖြူရှင် သွီးတော်အကြီးဒလမည်သမိုကို ရလိုပါကြောင်းနှင့်။ ၎င်းဆင်ဖြူ ရှင်ကိုးကွယ်သောဆရာရသေ့ထံလာခဲ့၍။ အောက်ပါအတိုင်း ထွောက်ထားပြောဆိုကြသောဟူ၏။]

ထွန်းမရွပြော။ ။ အရညကင်း။ ကျင့်စူးထင်နှင့်။ ဖြစ်ငယ်စိကွာ။ နိဗ္ဗိန္ဒာကမ်း။ ဆိတ်ငြိမ်ရာတွင်းမည်ဟု။ ခက်လမ်းရှာ။ ဆရာတော် သခင်။ ဘေ့ဘင်းကြီးရှင်။ ။ မတီခွဲမြင်။ မလေးစားထယ်ထို့။ တွေး မှားတော်ထင်မလ။ ပန်ဆင်ဦးခေတက်။ အကြောင်းကိုကြည့်မှော် ထို့။ တပည့်တော်ထွောက်ပမယ်။ သပေါက်နှင့်ကိုင်းဝှင်း။ နှိုင်းချင့် ဖွဲ့နွဲ့။ ကုသိုလ်ကံမတူလွဲထယ်လို့။ စိတ်ထဲကမကွဲရဲ့ပါနှင့်။ နန်းတွဲ မျက်မှန်။ ရေသန်းချံနှင့်။ စံလွှတ်သိင်္ဂီ။ ဒလမည်သမို။ သရေမြတ်ထဲ့။ နတ်နှင်းဆီမိ။ မမြိတဲ့ပန်း။ စွန့်နန်းသူကို။ ငြိမ်းထူလို့။ တွင်းမည်ဟု။ စွမ်းသလောက် ညှစ်ရည်နှင့်။ ကြံစည်၍ဖွေရှာသော်။ ဆရာ တော်ကယ်မမှ။ ရွယ်သမျှပေါက်မလားလို့။ ထွောက်ထားသည့် အရာကို။ တရုဏာသဘောအရင်းထားပြီ။ စောမင်းဖျားထုရင့် ထံ။ ခွင့်ပန် မစတော်မူပါတုရား။

မ ရာရသေ့ပြော။ သိပ္ပံခရူ။ မွေးကြီးသညာ။ ဘွဲ့ထူးသံသ
 တံ့၊ ငါတကာ။ ။ ရပါမည်လော။ မရလော့ဟု။ အထောက်အကူ။
 လက်ညှိုးဖမ်းခြင်း။ ညက်အမြင်ခြင်း။ မင်ခြင်စတွေးခေါ်။ အရေးမှော်
 လိုက်သော်။ နံပေါ်နုကြား။ လောလံလိုက်။ စမ်းတေ့။ အထန်း
 သား။ ။ နန်းဘွားရုပ်ကြီး။ လာရေပထုံး။ ချေမျှတုဟီးကို။ နီးလိုတဲ့
 အာရုံ။ ဖြိုက်ရမက်ကယ်နှိုး။ ထိုက်ရက်ပင်ဟန်သော်လဲ။ ဆုံထည့်
 ဒေသနာ။ စာသာထွင်ပဋ္ဌာန။ ။ ငါမလှ-မြတ်လရာ။ စာသယူသညာ
 တာ။ တကာကလဲအမတ်သာ။ ကညာမးမြတ်စားဖွဲ့။ စပ်ကြား
 ကကျောင်လယ်လယ်။ အရင်သားအချောင်ဟွယ်တို့လို။ အောင်
 သွယ်သူမျက်နှာခွဲခွဲ။ အရှက်ကွဲအဖတ်တင်လို။ မိ။ မြတ်တုရင်
 နှလုံးရှုတော့ကို။ (ထောသည်က)။ တတုံးဝှေ့မှား။ သုံးမကျထမ်းပြတ်
 ပြီး။ ဆွမ်းငတ်မည် ထင်သွချည့်။ တပည့်ငယ်။

သိပ္ပံခရူပြော။ ။ အဝိဇ္ဇာမှော့။ ထဏှာပညောဇ်ဟု။ ခွါရော့
 ခဲနှိုင်း။ တဝနာစက်။ ခါးသန်လျက်နှိုင်း။ ခုတ်ဖျက်ချိုင်သည့်။ ဦးကိုင်
 ညာမော်။ လိင်အောင်ခန်း။ ပြည်မွန်နောင်လွမ်းပေမဲ့။ မက်ငြိမ်း
 ပျော်။ ။ မလျှော်ရင်မလျှောက်။ အကော်တင်မလယ်လို။ ထောင်
 သခင်ကို။ မော်ချင်လို။ မောက်ပါတု။ ထောက်စရာအရေး။ အမှု
 ထောင်ကို။ ရှုမှော်လို။ ပွားလိုက်ထွင်။ ရှေးအထက်က။ ဗျတ္တပ
 လောကံဗျား။ မြောင်မြတ်စားတို့။ ခြားနားပုန်ကန်။ မကြည်ညိုမှု။
 ပြည်ကိုလှ။ ရန်ရဟန်ကြော့။ နိုင်ငံထော်ထက်။ လက်ခွန်မျှငယ်နှိုင်း။
 ဝန်မြို့မှာတိုက်ကြံထေ့။ အထစမ်းမှု။ တဖြစ်မှာထူးပေမဲ့။ ကော့စူး
 ထော်ရှင်။ ဇွယ်ရသုရ။ ဘွဲ့ထူးသတုံး။ မွေးစာခင်း။ တပ်ဟွင်ပျက်
 ပြုန်း။ အသက်ဆုံးပါသည်။ ။ အသက်ဆုံးပျောက်။ လက်နက်
 ထိခွဲ။ မရှိနောက်မှု။ ကောက်ယုမွေးထာ။ ဆင်ဖြူရှင်။ စင်သနားရွှံ့။
 ထင်စားယုံကြည်။ မှုသမ်းကောင်းလို။ အောက်မှေ့သည်။ ။
 တရထည်စိန်ပျံ့။ လက်ရုံးအန်နှိုင်း။ ရန်ဆိုက်ကုဟာ။ တသောင်းခန့်။
 သောင်းဆန်လို။ ခါနိုင်သည်။ ဧဒည်ယောက်ျား။ ဗိုလ်ခဲပဲရွံ့။ မိုသဲ
 တွန်တုံး။ ခဲညွန့်ဖျားမို့။ စုံစားခယ။ လျှောက်ပန် သ ပါသည်။ နုရ

သင်းကျော်။ ဇောရာဇ်တုန်းမေတ်။ ဒွလုံးတော်မေတ်။ သဘာဝသို့မဟုတ်
သို့ကုတ်ကြောင့်။ အရေးယုံတွဲ ပါလိမ့်မဟ်။ အတော်ပုခါဆရာ
တော်တုရား။

မ ရာရသေ့ဆို။ ။သင်နိမဉ္ဇူ။ လူငယ် တကား။ ဝါစတား။
ပထမသင်နားနား။ ။ပြည်သူ့ဝါစည်းကြီး။ ပကလုံးက။ ပဋ္ဌဇောတ်
လာ။ ခာဇဝင်ထွက်။ မှန်အသန်ကို။ ပြန်တွန်လို့ ခြိုက်လိုက်မည်။
အသက်ထလာမနိ။ မိုင်းငံစိုက်ထူ။ မိုင်းဖြူမိုးရွာ။ ပိုးတော်မူ။ မကု
ရာဇာဝါဒနမင်း။ သတင်းတောက်ပ။ တန်းရိုးရှည်ညှိုးမိုးကျမင်း
လက်ထက်မှ။ မင်းသက်ပိုင်သသော။ နာဂရာဇာ။ ရတနာဥပေါ
သသ။ ပြောင်းရန်လွယ်ျှင်။ တဝခြားပျောက်။ မှားသည့်နောက်ကို။
အောက်မားမှုထင်။ မင်းတစ်ယောက်ကွဲ။ ထွောက်စကား
ကြောင့်။ ပညားဦးထုရင်။ ဆင်မြို့ နှင်သည်။ တောခွင်ရင်ထံ။ ကျပ်
ပတ်သို့။ မာရွန်စွယ်ဖြူ။ အနွယ်တူကို။ လွယ်ကူသာကြည်။ ကြေး
တင်းမည်ဟူ။ စွမ်းရည်အဟုန်။ တက်မရွန်းတဲ့။ လက်ရုံးဂုဏ်နှင်း။
ဗိုလ်ပုံရံထပ်။ စောသနင်းထွင်း။ တော်ပြင်းစတ်နှဲ။ တွည့်ပတ်ဗေဒှာသ။
လဲလေး။ မာသ။ မြိုင်းနန်းခ။ မရကြာသည်နှင့်။ အစေ့အထုံ။ ထစန်း
ယုန်ထွင်း။ မှုဖြူမရှင်း။ ကြာသပတေးကြိုက်နတ်။ ထိုပြာသားကို။
မိုက်ပံထွင်းသောကြောင့်။ ယင်းသည်နိမိတ်။ တိတ်နှင်းအညှီ။ ရွာနိ
အောင်မြေ။ တန်ဆောင်ပေပွဲ။ ဇေယာမုတ္တမ။ ပြောင်းမြ ဝန်မြို့။
မူ မို ခရိုင်း။ မိုင်းငံတော်အစွပြည်ထုံကို။ ကြည်ယုလေးမြတ်။ အရေး
ပိုင်နှင်းအပ်သော။ ဣတ္ထပ - မလောက်ဖျား။ ၂ ယောက်သားတို့
သည်။ ခြားနားပုန်ကန်ရန်ရန်နှဲ။ တံပျံ့ပညာ။ နန်းဦးကပ်သို့။ မဝင်
မိုင်းသကို။ စေတီမငစေတီ။ စစ်ရေးတော်ညှိပြီးထွင်း။ လူမိုလ်ထပ်
နေ။ အခြေမမြဲ။ ခွါရှောင်တွဲရွံ့။ ဝိသုဒ္ဓိတွင်း။ နိုးသစ်တွင်း။ တုရင်
မင်းဖုား စရသည်။ ။အဲ ဝိသုဒ္ဓိတွင်း။ မင်းမြို့ရှင်။ ပညာနန်း
လောက်။ ဝံသည့်နောက်ကို။ ၂ ယောက်အမတ်။ မုတ္တပညီနောင်
ကုသည်။ ပြတ်လောက်သို့။ ခြား။ ထိုးပမာသေ့။ တိုးပသရံဝင်။
ကပ်နှင်းအကောင်း။ လက်တော်ပေးဖြို။ အရေးတော်။ ပြန်လို့။

ပုဂံအင်းငယ်၊ မြို့ဇင်၊ မယ်ကံ၊ ပွင်းကံ၊ ယ်ပန္နာ၊ ကေညာခံ၊ မတု၊ မလ၊
 မည်သကဲ့။ သဗ္ဗေမြတ်သော၊ ဝင်ခံ၊ ကို၊ ချွေညီရဲလျက်။ မဟာမိတ်
 ကော်သောကြောင်းစစ်ခက်၊ သူ၊ လက်မပူ၊ ပြည့်သူရတံ၊ နိုင်ငံခြမ်း
 ထေသည်။ ပြည့်သူ၊ နိုင်ငံ၊ သေမရှိနေ၊ ကို၊ နှုတ်၊ ဝမ်းယူ၊ ရှေး
 ချောက်သည်၊ ဝှိုတောက်၊ ကြွက်၊ သရေ၊ ကြေ၊ နတ်၊ ရွှေ၊ နှိုး။ ဇာတ်
 မေးတူ၊ သူရည်၊ သူ။ သို့ဖြစ်ကြ၊ သင်လဲ။ ထောက်၊ မဟေ့၊ မျှော်။
 သရေ၊ ထော်ကွင်း၊ နှိုး၊ မော်၊ ကွင်းကံ၊ နတ်၊ သူရဲသို့၊ အပ်၊ ဘွဲ့၊ နှိတ်၊
 အသက်၊ ဆုံးအောင်၊ ထမ်း၊ နှုတ်၊ မောဘိတ်။ မော်၊ ခေါ်၊ နှိုး၊ နှိုး။ သာ၊
 ရင်းရင်းသွေး၊ ဝါ၊ မြို့၊ ကံ၊ မော၊ ကေ၊ မဟေ့၊ သည်။ အရေ၊
 မဟေ့၊ ကံ၊ ကွယ်။ သင်း၊ တရုတ်၊ ထယ်၊ ကော်၊ နှိုး။ သွယ်၊ ထွယ်
 မကော။ ပြောရလျှင်၊ မှား၊ မည်၊ ကြောင့်။ သွား၊ ထော့၊ မည်၊ အမြို့။ ရ
 မရကို၊ မြို့။ ဝါ၊ အာမေ၊ ပြီတူ။ ကိ၊ ဟာ၊ ကေ၊ ဝင်၊ လယ်၊ ကံ။ ဝါ၊ အောင်၊
 လွယ်၊ အသေ့၊ ထွမ်း၊ ထော့၊ မယ်။ ကန်၊ ထော့၊ သွင်း၊ လွတ်၊ ကောင်း
 ပါ၊ ထပ်၊ ထွယ်။

သင်္ခန်းမချပြော။ ။ ယုန်ထွပ်ပါ။ ။ ရာတော် အရေ၊ ထောက်
 ပါမှ။ ဒေပေါက် ရပါတော့ မည်ထုရား။

ဆရာရသေ့သွားရန်ပတ်ဘိုက်။ ။ နိုင်၊ အနို့။ သွား၊ ထော့
 မည်ထကာဘို။ ။ ထက်အနို့။ အမြို့သွေးတံ၊ ဝဲခူး၊ သမိုင်း၊ ထလိုင်း
 ကုဒတ်၊ ကမ္ဘာ၊ ကျဉ်းအောင်။ မှုရင်းကို၊ သွင်ခဲမည်။ ရှင်ရသေ့မြတ်။
 ယုန်မောင်။ အောင်သွယ် ထတ်သင်္ဘော။ သောင်းရပ် တွေ
 မော်။ မြေအပေါ်မှာ။ ပြေကျော်လို့ နှိုး။ သုံးနှစ်ကြောင်း ပေစာ
 ကွင်း။ ရှုဒဝါ သန်ပေထော့။ အညှိမခံ။ ရှင်ရသေ့တာမှီ။ ထင်
 ကာရွှေ နှိုးထော့ မည်။ ဝိးညှိကံ ဝိးညှိကံကို။ ဝိးမှတ် သည့်
 မထေရ်ကျော်တံ။ ရည်ရေတံ သဘောတာမထော့။ ယောဂါ
 တရု၊ ပေထထထွေး။ သုသီလထိုထိုမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ကျွန်ုပ်လို
 ပင်း၊ အယုပြား၊ မှား၊ ထင်ကြောင့်။ ထုရားရှင်နှုတ်သူကံ။ မေ့စက်
 ဝင်၊ သင်။ ဂု ပုံအာပတ်ကို။ ပညတ် ထော်ထင်ထည်မှာ။ “သစ္စရိယံ
 သောပဇ္ဇေယျ”။ အောင်ထမန်သွားခြင်းကို။ မှားအဖျင်းပြသော

ကြောင့်။ ဝိတိတ္တမံ ကံမြောက်။ ငါထပသယုဒ္ဓါမြို့။ အာပတ်တော်
 ရောက်လေဦး။ နောက်ခါမှမြောင့်မြောင့်။ ပရိသတ်သာနတ်ကို။ ခါ
 မလပ်စောင့်ပြီးထွင်းပညာသိက္ခာ-ပတ်ရံမရအောင်။ အတ္တန္တ
 ကံအောင်နှို။ သိသာထောင် တွင်းတွင်း။ လင်းသိက္ခာသုန်။ ပါရီ
 မောက်သံဝရနှို။ သိလက်အာလတ်လက်။ ဝိသုပ္ပိ တမူကွင်းနှို။
 မြှောင်အောင်ခုတင်နှို။ လေးထောင့်လည်။ အရေးပုံမကြာကြာသော။
 ဘညာမ-တထာငယ်ကဲ့။ စာ ၂ သူယ်ကံဆိုင်းကို။ ညက်ပိုင်ပိုင်
 စကားကောင်းနှို။ မယားထောင်ပ။ ရာသွားထောင့်။ နှာစားခင်း
 ဒါယကောတို့။ ပြောရာလျှင်သေ့ရအောင်။ မှင်မော့စုံဖျော်
 လိုက်ပ။ တော်ထိုက်တဲ့ပဟာ။ ကျွယ်တကောင့်။

[ထိုသို့ ပြောဆိုလာခဲ့ရာ။ အညွှန်းဦးတုရင်။ မင်မြူရှင်အနိုး
 ထော်သို့ရောက်လာလေ၏။]

ရင်းဟရာရသေ့ပြော။ -။ သတနာတံတု။ ဟံဆိပ် သံသည်။
 မလာက ဥက္ကဋ္ဌ။ တရာ ကီးမေ ဘင်း။ ပျပ်လင် ညောင်ရသည့်။
 သောင်းလုံးနတ်။ စွဲမှတ်ကြည်လင်။ မေတ္တာပန်ကြော။ ကျွန်း
 ဆိုမည်။ ထိုစကားကို။ နှုနားထင်။ စွဲစင်ပိဋက။ ရတနာတုမှ။
 ရှုမဝသည်။ နေထမည်သရီ။ သိင်္ဂီစံလှော်။ မြောက်ပြစ်ကေထုံးရင်
 သွေးတော်ဟု။ မျက်ပျော်ချေငြိမ်း။ စွဲတထိန်ကို။ သင်္ဂီခရူ။ နှုယ်
 နိုတုနှို။ ကြည်မြူလေးမြတ်။ ၂ ပြားရွှေကို။ ကမောစင်သို့။ လက်
 နက်လာ။ ပြုရပါမူ။ ရာဇဥက္ကဋ္ဌ။ လောကနတ်ကံ။ မြတ်ထေး
 ဟုနို။ တုနိုးထော်။ ထုံးသုနိုးထုံးမည်မဟုတ်ပါ။ နှုယ်လ
 အရိ။ အမျိုးမသန့်။ တနိုးနိုးညံ့သည်ဟု။ ပိုးခုံနှော့ နှော့။ ကြီးမေး
 ပါနှာ့ရှေးသရောခါ။ ပြည်ရာရာငယ်။ ကဏ္ဍာဝိသာနု။ ဒုက္ခကြီးပ
 ရှိပင်ပန်း။ သင်းလင်းယောတု။ အလွန်လှသည်။ မင်းချာ
 ကို။ မင်းယားစောထီး။ ချစ်မဦးသည်။ ထုံးမျက်မှန်။ နေ့ထသနိုး
 ရှုာ။ ရွှေနှိုးဘွားနှို။ စလျားနှို။ ထုံးကံ သက်သေရှိပါသည်။
 ကိုမှထပန်။ ပေါက္ကနန်းမ။ ပိုးရိုသံ။ နရသဒင်း။ ကျွဲစာမင်လဲ။ ရင်
 တွင်းရိုက်ဖြာ။ သံပျင်ခင်းထုံး။ ထုံးပုံရှိသုံး။ ကံရိုက်ဖိုးပန်း။ တရ

ကျမ်းတတ်။ ပညာရှိတဲ့။ ကာဒိမြတ်နိုး။ လက်ထပ်ထိမ်းမြန်း။ အစဉ်ဆက်နဲ့သက်တမ်း။ ငဝေးတမ်းရာဝင်ရှိပါသည်။ ။ ပျံ့မြင်ပါစို့။ ကြာဂဓမ္မချပ်။ သနုတ်၏။ မြတ်သန္ဓေငုံ။ ရဝေ နုံမှာ။ ရှေ့စုံရခေ။ ယုန်စန္ဒယိုး။ ဒေသမည်သာ။ ဣတ္ထိသတ္တံ။ လှည့်သိက္ခိ။ ပျော်ဘိမြို့စား။ ဣယိရသုရ။ နာမ မည်မှတ်။ ဗိုလ်စူးကွပ်တဲ့။ အခတ် သားနှင်းထိမ်းမြားရသော်။ သားလျော်မည်မဟုတ်ပါလား။ တကောတော်။

မင်ပြုရှင်ပြော။ ။ မြတ်မေခါး။ တပသိသို့။ အညွန့်ယိချ။ လမ်းပျန်သဖြင့်။ ကျမ်းဂန်ချိုးနဲ့။ ကျွန်နည်းယူ။ ဘိက္ခုမည်မှတ်။ တထက် ကမ်းခွင်း။ မင်လမ်းတွင်ပေမည်။ ရှင်သူမြတ်။ ။ အမှတ်တရ။ ဗျတ္တပန္နိုး။ မြောင်းမြမြို့စား။ ငလောကီဖုတ်နဲ့။ ငလောကီထားမရှု။ တရုတ်ခဲနဲ့။ ပုန်တန်မြူကြောင့်။ ဗိုလ်ထုတပ်ချုပ်။ ကြီးမွှေးလုပ်နဲ့။ ထိန်းအုပ်ချီတက်။ ၂ ထက်မြိုင်။ ရင်ဆိုင်ပက်မိထျှင်။ လက်နက်မထူ။ လူသူမမျှ။ ဝန်းအုံညှပ်။ ရုတ်ဖြတ်ကြသည်နဲ့။ ထိရှလှခါး။ ဇွဲရသူမည်။ ဘွဲ့ထူးချည်တဲ့။ မှော်ဘီကားထျှင်။ ရုံးပါးသည့်နောက်။ ရဲစွမ်းသန်မြန်။ ရိုးမြောင့်မွန်။ ယုံတန်လောက်သည်ဟု။ မွေးကောက်ထား။ သားရင်းတဲ့သို့ ထင်ပါသည်။ ။ သားရင်းအသွင်း။ ဝိတ်ထင်စွဲလတ်။ အမြဲမှတ်နဲ့။ နတ်ပူပက။ ထပ်ထူလှတဲ့။ ဒေသမည်သရီ။ မဟေလဲ ဝင်း။ ဣတ္ထိနှင်းတဲ့။ ဆင်းသိက္ခိနဲ့။ ဘုည့်မယွင်း။ နှံ ကောက်နှင်းမည်လို့။ ကြံရင်းဘဲ ဖြစ်ပါတော့မည်ဟု ရာဝေဝင်။

မာရာရထေ့ပြော။ ။ ခန္ဓိသန္တာ။ မြတ်လှစွာ။ ပဝရာ ဝိပတိ။ ဂောဘုန်းငှိ။ ။ လောကီစကား။ ရှေးခေရာတ်။ တပညာပျံ့ဖြိုးမှာဆိုထားခဲ့သည်။ “သားမိန်းမကို” ကာလမြိုင်ညောင်း။ မလားညောင်း” ဟု။ ထုံးဟောင်းထနဲ့။ ဆိုရိုးပြုကြသည်။ သမုတ်ရုဇိန်။ နေသန္တိန်လည်း။ သပ်နီငယ်အာ။ သားတော်အစား။ ရွှေရင်းနှစ်ကဲ့သို့။ ချစ်သနားသည်ဟု။ ပြန်ကြားမိနဲ့သံ။ သဘောရင်းကြံ့လျှင်ဖြိုး။ မြန်မြန်သာထိမ်းမြားရစ်ပါတော့တကောတော်။ ။ ကျွန်ုပ်မှာပါ။ သဘောမြတ်စေဘို့။ တောရုပ်သို့ပြုလျှင်။ ပါရမီဆယ်

ရှင်တာပဝမ်းက ရာမြတ်ထွင်း။ လာရပ်ပြီခါ။ မေတ္တာပန်နှိုးခံသည်
 ဟော။ ရတနာသွားက ဇေယျ။ သို့ထော်ထို။ ငွေတိန်ကြီးစား။ အမတ်သား
 နှိုး။ စေလျားရက်နှိပ်ပါမည့်အကြောင်းတို့။ နှိုးထော်ထော်ပန်။ ခံဝန်ဂတိ။
 ကားမိချက်မှိရေသည်။ ။ ဆရာပန်ခြင်း။ ဝါကြွရင်းနှိုး။ အစေး
 နှိုးရပ်။ သဘော ထပ်လောကြောင့်။ နတ်သမုန္တယ်။ ရှေ့ကြော
 မယ်လဲ။ စက္ကယ်ပွင့်ချပ်။ ရှယ်သင်္ဂြိုဟ်နှိုး။ နှိုးအပ်စလျား။ ပေး
 ကိမ်းခြားမယ်ထို့။ သူ့ဘွားကြီးနာခံရမည်ထို့ထော်။

ထို့ထော်ထော်။ ။ ရွှေသားရွာထော်။ ထေဘာမြို့။ နေဝါပွင့်နှယ်။
 ပွင့်ဒီပါလုံး။ နှိုးညီလာကျားပေတဲ။ တွာဘုန်းကြွယ်ဘုရား။ ။
 ဂမည်။ ထော်ထော်။ လောဘင်းလုံးမှတ်ပွာ။ ဤအပ်ကိုယ်တူ။ လက်
 နှိုးသဘွယ်။ ကက်နှိုးစွယ်တဲ။ ဇွယ်ရသု-သည်။ လူသာမည
 မဟုတ်ပါ။ ။ လောလာဂီရိ။ ရွှေထော်ညီ။ ပျိုးကျေးဇူးမှိ။ မွေးသ
 ပီခင်။ နတ်ရှာလှမ်း။ မြို့ကြီးက။ မြို့မြင်ချိုးမြှောက်။ သည်သက်
 ရှယ်ရောက်ပါပေး။ ရွှေနေ့ကင်အမွန်။ မွေးထဘုန်းမော်။ ကျေးဇူး
 ထော်ထို။ လွှေချော်ပုံပါတူ။ နှိုးညွှန်ပေယန်းရွှေတုံရိပ်က။ ဗျာဒိတ်
 ကံထို။ နာခံခင်နှိုးကံပါထေ့မည်။ ခမည်းထော်ဘုရား။

ဆင်ဖြူရှင်ပြော။ ။ ဝရင်္ဂီစင်။ စက်ရောင်ထင်းထို့။ ထိုး
 ကွင်းထော်ထို။ လွန်ကြည်ယုံ။ မိုဝ်ပိုဝ်းမြတ်။ လေးပါး မဟာ
 နှိုး။ ။ နတ်သမုန္တေပရသေ့မှား။ ရှုလေခဝ။ တသန်းရှေ့ဘော်။
 ကြွန်းပျော်ထဲ။ ကတွတ်ဂီလဲ။ ရှိကံဟထုတ်ပြန်။ ခိန်ထော်ချက်
 ထို။ ဦးရှက်ပန်း။ ဆိုရန်အကြောင်းမရှိပြီ။ ။ အပက်တကြွင်း။ ဝါ
 မိုဝ်ကိုနှိုးကျိအန်ထု။ သတ္တမသာ။ ငလောကံပျားတို့။ နှိုးစားပွ
 မှား။ ကရုဏိကြီး။ တနှိုးခရ။ ရှုတိုင်းလှသည့်။ ဝါထို့ကြောင့်။
 ပြည်ကြီးငြိမ်သက်။ အခြေကြွင်း။ လွှေမယိုဝ်းတဲ။ မိုဝ်ကံကံနှိုး။
 မံပျက်စည်းဝင်ရှိကြသည်။ ။ သိုကထေဘက်ထော်။ ဝါကျေး
 ဇူးကို။ အထူးကောင်း။ ဉာဏ်ဘုန်းပျော်။ ယုယဂိုက်ထွေးနို့
 ချိုကျေသည်။ ရင်သွေးထော်ထို။ ရှုမြင်ရှေ့နောက်။ လေးပါး
 ဝန်တို့က။ ကောင်းမွန်သည့်။ လေ့ရက်မှား။ မျက်ဝန်းရုံ။ မင်္ဂလာ

ထက်ထပ်ခန်းကိုးကလေးသွင်းပျော်တန်အောင်။ စိမ်းစမ်းကျင်းကြ
ရမည် မှူးတော်မတ်တော်များ။

တည်းကထို မိန့်ဆိုတော်မူပြီးနောက်။ မင်္ဂလာပင်ကလေးတော်
ထမ်းနှိုးအညွှံ။ သွေးတော်ခလမည်သရဲနှင့်ပင်မိန့်မဂ္ဂုတို့။ ကမ်းမြား
ထက်ထပ်တော်မူလေ၏။]

အနောက်၊ ၆

သွေးတော်ခလမည်မေတ္တာနှင့်သားတော်အညွှံတို့ တို့အကြောင်း
သားအကြရာတွင်။ သားတော်ထပ်ပါ။ ကွားမြင်လေရာ။ အောက်ပါ
အတိုင်းပြောဆိုတိုင်ပင်ကြလေ၏။

မင်းသွေးပြော။ ။ သဗ္ဗာ ညောင်ကြွေ။ အောင်ရလေကင်။
ခေါင်သရွေ့နောင်ပြုထက်ရာဇ်။ နေသင်းကျပ်သို့။ ထက်သစ်ကယ်
ပြောင်လှသည့်။ တုန်းခေတ်သင်္ကန်းထုရား။ ။ နိတုရွှေပွင့်။
သရေတင့်သို့။ နေခင်းနွယ်လာ။ ပဝရဇာတိ။ သန္တာရိတို့။ သင်္က
ညာကို။ မင်္ဂလာထပ်ပါ။ မလိဂိုက်ချီ တွားရတယ်။ သနားစရာ။
ရွှေမျက်နှာကလဲ။ သော်တာလဝန်း။ ပန္နရရက်မြတ်ကို။ စက်
ပြာသန် ထွန်းသည့်နွယ်။ ရှိလျှင်သာမှည့်ရေ။ ကြည့်စမ်းပ
ကိုယ်တော်ငယ်။ ညာပျော်ခေတ်။ မထေလိဟု။ ရွှေညိုသန်းထိပ်။
ကြည့်နိမ့်ပုံ။ ဘိသိက်တော်ရှင်။ ချွန်နွယ်များကို။ သူဘွားတော်
မြင်ရထွင်။ ချစ်ခင်စုံမင်။ နုဝရတ်သော်မှင့်။ အရောင်ထွမ်းထွင်။
လောင်ခမန်းနှိုး။ ညောင်နန်းပေါ်ဝယ်။ ရွှေလည်ပေတ် ထည်တို
ညိုတိုနှိုး။ မမြတ်ဘဲလှလိမ့်မယ်။ ။ သဒ္ဓတိသွေး။ လူကလေးကို။
ကြွမွှေးသင်းပျံ။ တန္တာတွင်ပြီးထွင်။ ရာဇဝင်ခန့်ရန်အောင်။ ရွှေနှိုး
ညွှန်း။ ဘိုးတော်မြတ်ကို။ ခတ်တံဆိပ်ရေ။ ရွှေခွေတော်ပေးပါလို့။
လူကလေး အပ်ကြပါရုံ ကိုယ်တော်သူရား။

မင်း၊ ခန္တီဝါ-ရှင်သရသင်သို့။ တောဝင်ထိုကျင့်ပြီးထျှင်း၊ မြင်ရာ
လိုထွင်းတေးမယ်နော်-တကားတော်။

[သရာ ရှင်ရသောသည်။ အောက်တမန်တရား၊ ယောကြော
တော်မူပြီးနောက်။ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လည်ကြွသွားတော်မူ
လေသတည်း။]

အခန်း ၅

မင်းမြို့ရှင်ပြော။ ။ ယုဝန်သင်းဘုရား၊ ယောရာဇ်သို့၊ ခေတ်
စကြဝဠာ၊ လေးဒီပါကို၊ ပညာဝန်တပ်၊ စက်နှယ်ဖြတ်သည့်၊ ခေတ်
ကဝေတို့။ ။ ရဝေထွင်းကြွ၊ ရှေ့သန်းခလျက်၊ ဝတ္တနန်းမဝယ်၊
လိင်္ဂါ၊ ဝရတ်၊ ဝန်ကြွချုပ်နှင်း၊ ပြာသာဒ်လယ်မှာ၊ နှုတ်နှယ်တူမှ၊
သွင်ရှုပနှင်း၊ ဒလမည်သရီ၊ နာရနိမာယ်လွှတ်၊ ပလ္လင်ကြွ၌၊ တပင်
နန်းက၊ သန်းရှေ့ပျော်ကို၊ အခေါ်တော်လွှတ်ကြ မှူးမတ်များ။

[အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဝန်တို့က အမိန့်တော်ပြန်သဖြင့်၊ ထို့
တော်ဒလမည်သရီသည်၊ နန်းတော်သို့ ဝင်ရောက် စားလျက်ရှိ
နေရမည်]။

ထို့တော်တင်ရန်၊ ။ သတ္တကွန်ယိုက်၊ ဣန္ဒသမိုင်းနှင်း၊ မှန်
ကိုင်းကြက်သရေ၊ နေဝါတနှင်း၊ ဝတ္တသတ္တနှင်း၊ တေဇာတော်ချွန်း
ပေတုံး၊ ထတုန်းဝေတုရား။ ။ ဘုရားထို့တော်၊ တဝင်ချမ်းသည်
ပင်နန်းပျော်သည်။ ရှေ့တော်သို့ထုံဝင်၍၊ တပလ္လင် မှူးမတ်ကို၊ ဝိ
ဇ္ဇိတိုက်လိကြောင်းပါဘုရား။

ဆင်မြို့ရှင်ပြော။ ။ ရဝေနန်းမြို့၊ ရှေ့သန်းတုံး၊ ငွေစန်းပွင့်ယုန်၊
ဟုနှင်းမရ၊ ရှုကိုင်းလွတ်၊ မြကြေးမှုံ။ ။ လုံးစုံမကြွင်း၊ တုန်းကြွယ်
ထဝဏ္ဏာ။ ။ ဆိုစကားကို၊ ချီးနားသွင်း။ ။ မင်းတို့နှုတ်ထွက်၊ မိုး
ကြိုးစက်သို့၊ ခေတ် စသော၊ သက္ကာစွမ်းမြီအင်စွာ၊ ရာဇာ ထုံးတမ်း
ဖြစ်ချေသည်။ ။ သို့ဖြစ်သည်ပင်၊ အကြောင်းအင်ကြောင့်၊ လေ

မင်းသားပြော။ ။ဟန်ချပေး။ သမ္မု၊လသိ။ စံတုသ္မာက္ခယံ။
 ကြော့ကြော့နိုးမြင်း။ တော့သန်းဆင့်တုံ။ တန်းမျိုးကြွယ်ငယ်။ ။
 ဆယ်အမွှာသွေး။ လူ့ကလေးကို။ မြို့မှောင်ဟန်။ ရွှေမျက်နှာ သန်
 ထယ်လို။ ရာနနိသင်းကျစ်။ ဧကရာဇ်တုန်းလှုံ။ ကိုးတော်လက်သို့။
ဒွဲဆက်ပြန်က။ မျက်မာန် လျှင်လျှင်။ မီးခတ်နှင်း ကျောက်ခဲကို။
ဒေါက်ခဲခတ်သလို။ တဖုတ်ဖုတ်သီးထပြီး။ ဒေါသဖြစ်သည်။ အမှု
ပေးပေးကြော့။ အောက်မေ့သည်။ ။ကြာခြည် ညောင်မေ့။
 မောင်ကြော့ကြော့။ မောင်တော့သစ္စာ။ ရွှေဘုန်း ၂ နိုင်။ တွေအု
 ဆိုင်းမြိုင်ဆဲခါ။ ရာဇဝတ်ပြစ်ဒဏ်။ မောင်ကြီးမှောင်ရပြီ။ စံပုလဲ
 ခက်။ ဆွဲထရက်နှင်း။ ရှက်တုက္ခ။ ရွှေဖူးလွှာဝယ်။ စာမှင်စုံသလို
 နိုးထဝကြိုက်ကြီး။ နှစ်ထျားငယ်နှင်းကံ ၂ ပါးလှုံမိတယ်။ နိတု
 ဖျံမောင်။ ကိုယ့် သားထော် - ဝဲကြည်ကြည်ကို။ ဤ အမည်
 တောင်းရင်ဖြိုး။ အမှုပေးပေးပွက်ပြန်ခဲ့။ မျက်မာန်ထော်ဒိုက်မှာ
 သင်ပါမိမိငယ်။

[ယင်းကဲ့သို့မင်းသားမင်းထိုး။ အနည်းနည်းပြောဆိုနေကြစဉ်။
 အနီးထော် မဟာဒေဝီက။ ကုဗ္ဗိတင်ထျောက် ပေးမည်ဟု။ ။
 ကြည်အောင်ပြောဆိုပြုလျှင်။ နန်းထော်သို့ဝင်ခဲ့ကြလေ၏။]

မဟာဒေဝီတင်ထျောက်ရန်။ ။ အာဒိသမတ။ သာကိယဟု။
 နှစ်ခွဲပျောက်။ ရွှေဘုန်းရှိန်လောင်ဟူသည်။ မောင်ထော် ဆန္ဒရှိရှင်
 တုရား။ ။ စံနိုးကသွဲ။ ရှိန်ပဲ့ ပဲ့နှင်း။ နွဲ့ ဗညားခဲ။ ရွှေဘွဲ့နှစ်လို။ တံ
 ဆိပ်နှံ။ နန်းရံရင်နှစ်။ သားထော်စံနှင်း။ ချစ်ထိုးကွ။ ရှုမဝသည့်။ မလ
 မည်ဒေါ။ မိမိနီစောတို့မှာ။ မနောမယတ်။ ကျောက်မြိတ်သက္ခယံ။
 တုန်းထော်ပေးလို။ မြေးထော်ငယ်ကို။ ပိုက်လွယ်သန်စင် ဟွား
 ပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်ပါ၍။ ရထနာညွန့်ဖူး။ မြေးထော်ဦးကို။ ခွဲထူး
 ချည်။ အမည်သနားထော်မူပါတုရား။

၁။ ဝဲမြို့ရှင်ပြော။ ။ ဝိနိမ္မယ။ ကျမ်းလမ္မနှင်း။ လမ်းပြဆုံးဖြတ်။
 အနွှန်းတတ်သည်။ မှူးမတ်ကဝိ။ ပညာရှင်။ ။ ဘင်ရိမယော။ ဆောင်း

ကြံ့ခန်းနှင့်၊ ထောင်နန်းနေမှာ။ ချွေသဗ္ဗေသွေးလွယ်ပိုက်မွေးသည်။
 ရင်သွေးအလှ။ ရှုမဝတဲ့ဒလမည်ဒေ။ မပွန်စောဝယ်။ ကျွေ့စော
 မွေးမျှ။ ငါမြေ၊ ထော်ကြေးရှင်ကို။ ဝွားမြင်မြင် သန်သည်မှာ။
 ရွှေခန်းချက်မှန်း၊ ရိုက်ရာဆက်။ ကနက်ဝံ့။ သီးရုံနန်းညွန့် ဖြစ်ပေ
 သည်။ ။ သီးရုံနန်းနှစ်မြေ၊ ထော်ဖြစ်၍။ ခွဲသစ်ထူးမြတ်၊ နိဗိတ်
 ထော်လို့ မှီ။ ဟံဆိပ်ထော် ခတ်လိုက်မည်။ နတ်ဒေဝိကျော်။ သူ
 ဝွားထော်မှာ။ သော်တာ ယုန်နန်း။ ငန္ဒီလ ပုဏ္ဏင်းကို။ အသွေရိုန်
 ထမ်းလိုက်မှီ။ နန်းသိုက်မင်္ဂလာ။ နိဗိတ်စောထံ။ ဟံတ်ဩတာနှင့်။
 သညာနာမ်။ ရွှေခွဲနိုင်လို့။ ဟံဆိပ်နံ့စွမ်းမင်းတွင်လေသည်။ ။
 ထမည်ကာလ၊ ပဝရ ဇာတိ။ ဟံတ်မရှင်သင်္ဘလံ။ သမုတိငင်။ ငါ
 ထခင်မှာ။ ထင်ထင်ရှားရှား။ သိန့်ကြားအောင်။ ဗညားအဲလော
 တွင်လေသည်။ ။ ဤသို့စန္ဒာ၊ ပုံပုံပြု၍။ မှန်ပုကြေးမှုံ။ နန်းဝှင့်ပိုကို။
 ဂုဏ်တံဆိပ်ညွန့်။ ရာဇဝင်နောင်မိုးဘို။ ပြောင်ပြောင်ကြီးထွန်း
 ပြီး။ ကျန်းသပြေရပ်။ ထုတ်ချင်းခတ်ထွက်။ လူနတ် ကျော်စော။
 နောင်ဥဒါနိုးပြောရအောင်။ “ဗောလော ကြမ်းထော” ဟူသော
 ခွဲနာမ်ကို။ ခံယူပေရမည် မှူးထော်မတ်ထော်မှာ။

[မြေထော်ကို ခွဲပေးပြီးထွင်။ ဆင်ဖြူရှင် မင်းခေါင်သည်။
 အတွင်းဆောင်သို့ ကွန်မြန်း၊ ဝဒ္ဓာဟိထော်မူသောဟူ၏။]

အခဏ်း ၇

[လေးယူခတ်ပုံ။ ဓနုဆံထော်ရှင် ဘုရားကြီးမှ။ ထရားထည်း
 ဟူသော ရောင်ခြည်ထော်ကို ထွတ်ရကာ။ ထိကြား၊ မာထလိ၊
 ဝိသကြိုစောော နတ်အပေါင်းဘို။ သောင်းသောင်းညာညာ။ ပူး
 ဖျော် လာကြရာ။ အောက်ပါ စကားများကို။ ပြောကြားကြပေ
 သတည်း။]

ထိကြားမင်းပြော။ ကောင်းပုဗ္ဗကမ္ဘာ၊ ရှေးပုညကြောင့်။ သုခ
 သာဠိဋ္ဌိ။ တာဝ နိနိပယ်။ သံနိသန္တာရိ။ သတလိဟု။ ပိသုကမ္ဘာ။ ဝ
 နှင်း။ ထေဒေသိ။ ရှိနိုးညှိုးညှိုး။ ဘိနိသည့်။ ပဋ္ဌသိနိခေ။ ပြား။ မောင်နတ်
 သားဘိုး။ ။ ဘုရားမြတ်စွာ။ စောသတ္တဝါ၏။ သရဲရာခတ်။ ဖွေ
 ထော်မြတ်သည်။ လူ ရပ်မြော်ရုံ။ ခုဒ္ဒဒင်္ဂဝယ်။ ရေရံမီးပွင့်။ ခြောက်
 ရောင်သွင်း၍။ ပြောင်ဝင့် ညှိုးဝါ။ ထဝင် ငြိသည်။ ပြာရိတာဝို။
 နိလာ-ပိတ။ ပြို၊ ပြို၊ ပြက်၊ ပြက်။ ထခဲနက်မှ။ ထက်လက်ပအောင်။
 ပြုထော်မှုခိုက်ခြစ်ချေသည်။ ။ ပြာရိဟာပြီ။ သိုလူ ထ၏။ သရီရ
 ခတ်။ ပျော်ကိန်းဝတ်သည်။ မြတ်ဆံထော်ရုံ။ ခုဒ္ဒဒင်္ဂဝို။ အာရုံထွတ်
 နှဲ့။ ရှိသယ်ရံဖူးရအောင်။ နတ်မှူးပါသုဝ။ ဝါသသသည်။ မြန်းကြွ
 စက်ရံ ယွန်းလိုသည်။ ။ မြန်ကြွယွန်းမည်။ သို့ဗြစ်သည်ကြောင့်။
 ရှေ့ရည်ငွေထွို။ ဝိတာန်ကုက္ကာ။ မုလေးပွါးကြက်လျှာ။ အာသာ
 နတ်ပန်း။ သက်နိုးသဒိတ်။ ပရိက္ခရာ။ ရထနာဘိပျို့။ ယူသွယ်ဒါန။
 ဟူသမှည့်။ ဖြေဆွမိဋ္ဌာန။ ပူဇော်ရန်များကို။ စိမံယူဆောင်ခဲ့ကြရ
 မည်။ ။ ပြည်အယုဇ္ဈ။ စာတမ်းသာတဲ့။ နန်းစွာနုက။ မနုဿ လူ
 ပြေတိုးမြန်းချွေကာသက်ကြံစို့ မောင်နတ်သားဘိုး။

မင်္ဂလာလိနတ်ပြော။ ။ ထင်ပါသည်ဘုရား။ သာရ မထွေ။
 ကမ္ဘာမထက်။ အမရဝတီ။ ပြည်သိက္ခိဋ္ဌသည်။ ဒိပင်္ကရာ။ ပိသုဋ္ဌ
 နတ်။ ခြောက် ရောင်လျှပ်သည်။ စောသတ္တဝါသည်။ ပုစ္ဆာသမဏ။
 သမာထော်လေးထိန်းရံ၍။ ဆွမ်းခံမည်အကြွတွင်။ ဗုဒ္ဓလောင်း
 သျှာ။ အမိဋ္ဌာနိသု။ နိဗ္ဗာန်ရှုတဲ့။ သုမေခာသည်။ မြေမှာစင်းစင်း။ ထံ
 တား၏အမှတ်ဖြင့်။ ပြားဝပ်၍ခင်းပြီးလျှင်။ နင်းကြွပါလေး။ သန္တီ
 ဇောနှိုး။ သဘောမိတ်သနိုးရှိပြီးပန်သည်ကို။ သယမ္ဘူပိပတိ။ စော
 မြတ်စွာသာသနသည်။ ဇာတ်လေပ် ညဏ်သယနှိုး။ ကြံဆတာ
 မြင်သောကြောင့်။ ရှင်တပသီး။ သဝဇ္ဈမဲ့။ မေခာပိသည်။ ပါရမီ
 ကမ်းကူးဂေါတမ ပွင့်ဖူးဟု။ ရင့်ကျူးသံလေး။ နိဟတဗျာဒိတ်
 ဟာ။ ဟိတ်ဩသာကြွေးသည်နှိုး။ ရှေးကလမ်းစဉ်။ ထရာတော်
 ကျွဲပုံကို။ အလုံးရံမြင်သိလျှင်။ ကောင်းခွင် ကောင်းခတ်။ တ

ကြောရပ်မှ။ လူနတ်ပြုဟော။ သတ္တဝါတို့။ ညိုညာရုံးပေါင်း။ ခေါ်သာ
ခုညောင်းပြီးလျှင်။ ဆုတောင်းသည့်အသံကို။ နာခံထိုသက်တော်
မူပါ အရှင်သိကြားမင်း။

[သိကြားနတ် ငြေရေ့အစုံတို့သည်။ ဖွဲ့တင် တမ္ပတ်များကို။
ဝတ်ထွား၍။ ပြီးခါ။ တာပတ်နိသောနတ်ပြည်သို့။ ပြန်လည်ကြလေ
သတည်း။]

အခဏ်း ၈

[ဆင်ဖြူရှင်ဗညားဦးထုရင်သည်။ အင်္ဂုဆံတော်နှင့်တူရာကြီး
သို့။ အဖူးအမျှင်ဆွက်တော်မူလိုကြောင်းနှင့်။ မှူးမတ်သေနာပဟိ
နှင်းတိုင်ပင်တော်မူသည်မှာ။ အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူ၏။]

ဆင်ဖြူရှင်ပြော။ ။ နာယကဂုဏ်။ အင်မြေခက်စုံနှင့်။ ထုံး
ပုံခမ္မသတ်။ ဆုံးကုန်အောင် ဖြတ်နိုင်၏။ ဤအပ်ခန့်ထား။ ငါ
မြှောက်စာ။ လေးပါးပစ္စည်းမတ်ကပိတို့။ ။ ဣတိပိဂုဏ်။ အထွ
စုံ။ သံ-ဂုံ-ပ-မ။ သုံးလူ တ၏။ သရီရ မြတ်။ လေးဆူ ခာတ်တို့။
ကျိန်းဝတ်ခိုထုံ။ ဥဗ္ဗလုံလျှော်မော်။ ကိုးမျက်တရထည်။ ပြီးပြက်လည်
ထုံ။ ရောင်ခြည်တော်ကို။ ပူဇော်နှစ်သက်။ ဣပစ္စောဆက်ရအောင်။
ထွက်တော်မူမည်။ သို့ဖြစ်သည်ကြောင့်။ တံနှင့် တံမြွှာ။ ရောတ
ရီ။ ကဗျာမျိုးဖြင့်။ ခေင်နှီးမြည်မှုတ်။ ရှေ့ပွန်း။ ည် ထုတ်ပြီးလျှင်။
ဒိဝံသျှုပ်ကိုယ်ရုံ။ ခါးလှံကိုင်းစွဲ။ လက်ဝဲလက်ျာ။ နောက်ပါဆင်
မြင်း။ ဒိုင်းဝင်းသေနတ်။ အရပ်ရပ်ကို။ မလင်အောင်စီမံ၏။ အရ
သင့် ခင်းကျင်းကြရမည် မှူးတော်မတ်တော်များ။

ဝန်တင်။ ။ တပ်ပါသည်ထုရား။ ထွက်တော်မူရာ။ ဇေယာ
သမယ။ အခါကျသည်နှင့်။ ဗျူဟလေးခွင်။ ရှေးအင်ဉ်ဖြင့်။ မြင်းဆင်
လုံးရင်း။ ဒိုင်းဝင်းကောင်ဟန်။ ရှေ့လှံခါးတပ်။ သေနတ် အမြေခက်။
ဒီးပေါက်စီနိပြောင်း။ အောင်မောင်ခရ။ ။ ငါးမြာပဋ္ဌင်။ ထွက် ဝင်
ပွန်းစည်။ တံနှင့် တံမြွှာ။ တစ်ကြွေညာလျက်။ မင်္ဂလာအောင်

တပ်ထောင်ကို နှိုးဆော် ခင်းကျင်းသည်မှာ။ မဟာဗေဒမိသတ္တ။
နာဂသနင်း။ ဘုရိဒတ်နဂါးခင်သည်။ ခုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်။ နာနာရုပ်
တမူညွှန်။ သူကဲ့သို့သန်ပြီးလျှင်။ မြိုင်သံပျော်မွေ့။ မြတ်ဘိုးထောင်
ရှင်ရသေ့ကို။ ဗူးပေ့ရန်ဘွက်တော်မူသောအခန်းကဲ့သို့။ ကျွမ်း
ထွက်စကားနှင့် သင့်ညီအောင်။ စိမ့်ခင်းကျင်း၌ ပြီးပါကြောင်း။
ရှိခိုးသံထောင်ဦးထင်ပါသည်ဘုရား။

[ဒဂုံသံထောင်ရှင်သို့။ ဆင်ဖြူရှင်နှင့်တကွသင်နိမဇ္ဈ။ ဗညား
နွဲ့။ များထောင်မတ်တော်ဘို့ သွားရောက်ပြီးလျှင်။ ဘုရားပွဲပြုလုပ်
ကြလေသတည်း။]

အခန်း ၉

လက်ခိုက်မြို့စား။ သံဖြတ်အမတ်ပြော။ ။ ဩဩ။ ပဲခူးထုရင်။
ဆင်ဖြူရှင်သည်။ ငါ့တွင်ရမူ။ တရုတ်မြောက်။ ပင့်လောက်သူဟု။
ကြည့်ဖြူလေးမြတ်။ လက်ခိုက်မြို့ကို။ နှင်းမိုအပ်၌။ သံဖြတ်နာမည်။
ဘွဲ့နိမိတ်နှင့်။ တံဆိပ်ချည်ပြီလျှင်။ ရှည်ကြာမနှေး။ ဇရင်မြို့ကို။
ထပ်ထိုးပေး။ ကျေးဇူးကြီးစွာ။ သူ့သစ္စာ။ ငါ့မှာသောက်လျက်ပါ
တကာ။ ။ ဘုရားပေတံရွှေစားဒေသနာတွင်း။ သေချာသမ္မုခါခါ
ရွလိုက်လျှင်။ သာဓုနယ။ ခမ္မကျ။ ရင်။ ပါဠိတော်အလောကို။ ဋက
ထာဒွင်ပြီးလျှင်။ အသင်းခန္ဓာတံ။ ဝိဇ္ဇာဇာတ်လက်ကွင်း။ ဧက
ရာထုတ်ခဲ့သည်။ တလုပ်ထမင်း။ တလုပ်ပာင်းမှ။ ဝင်းတွင်းလျှာနူး။
သုံးရဘူးမူ။ ထိုသသ္မာအား။ ပြစ်မှားတရံ။ မနောက်မူ။ ကြီးအပ်လေ။
ကဗျာဘွဲ့ထိုး။ မှာခဲ့ပေ။ ခန္ဓာတကျွမ်းသွက်ပါတကား။ ။ ဟယ်
သောက်သားမြော်တွေ။ နောက်ခါလာနောင်ခါရွေးပ။ ကျေးဇူး
ရှင်သော။ သခင်သော။ ဆင်ဖြူရှင်သော။ သခင်သော။ ကျောက်စိန်
ထိုမကြောက်။ အမှန်မန္တဘူးထိုးကြီးဝံ့မှမြောက်တော့မပ။ မြောက်
ရင်လဲကံ။ မှန်ရင်လဲငါ့ဘို့။ ဘုရားထူးထိုး။ ဦး မကြီးဘူး။ ကုသိုလ်
အလျောက်။ ရှင်ဘုရင်အဖြစ်ရောက်ခါမှ။ ကျောင်းဆောက်လို့

တ္ထ။ အကုသိုလ်စုစရိုက်ကို။ သုစရိုက်အလိုက်ပေးလျှ်။ ထမြေး
မြေးသွေတော့မည်။ သည်ပွဲတွင် ဒေလကြွမ်း။ အပုတိုက်ဝမ်းလိုက်
မှ။ သီးနန်းကိုရတော့မကို။

ရင်းက၊ ကျေးကျွန်များကို တိုင်ပင်ရန်။ ။ သောင်းကျန်းသူ
ယက်။ တိုက်ခိုက်ဖျက်။ သထက်အလော။ ကျွေးနှုတ်ဟိန်းလျှ်။ အ
စိမ်းစား။ ချသားအပေါင်း။ ငါ့ကျွန်ကောင်းတို့။ ။ ဝဲခူးထုရင်။
ပကိုးခရိုင်။ အပိုးပိုင်ထုံး။ နိုင်ငံရှင်သည်။ မြင်းဆင်းလုံးရင်။ သင်း
ပင်းခုထယ်။ အနည်းငယ်နှင့်။ ပျော်ဘွင်ရှင်မှု။ သထင်ပြု။ ယခုရှိ
နိုက်ကြိမ်လေသည်။ ။ ရှိနိုက်ကြိမ်လော။ အနိန္ဒာကို။ ညီညာဟပ်
ကြွေး။ ဝန်းအုံညှပ်။ တပ်သံပေးစွဲ။ အပြေးဒေလကြွမ်း။ မထွက်ကြ
စေနှင့်။ လက်ရတမ်း။ ။ တပ်တန်းရင်ဆိုင်။ ယှဉ်ငါ့ထွင် သုတ်
သုတ်နောက်မသုတ်ဘဲ။ သုတ်မြတ်ခါမျှင်လိုက်မှ။ နိုင်ငံတစ်ခု။ ဝဲခူး
မည်ထုံး။ ပြည်ပကိုးကို။ ရိုးမိုးပိုင်ချုပ်။ ရှင်ထုရင်လုပ်ရတော့မပ။
စုတ်စုတ် မြတ်မြတ်။ သည်စာပွဲတွင်။ ခဲရဲကြီး နှင်လိုက်ကြပို့
ခဲခေါင်းတို့။ မိုက်ခဲတို့။

ထိုသို့ တပ်သံပေးပြီးထွင်။ ဝဲကိုတ္တရကျန်းတော်ကို ပိုင်းရ
ထားသည်နှင့်။ ဆင်ဖြူရှင်ဘုရင်သည်။ ရွှေကယားနှင့် အဓိဋ္ဌာန်
သစ္စာပြု၍ ရေသွန်းသောပုဂ္ဂိုလ်။

အခန်း ၁၀

မိုးနုတ်မင်းပြော။ ။ အေးဝေ့ဟက။ တိမ်နုထေစွန်းမေဇဝန်
ဟု။ ဝဲညှဉ်သ။ မည်ရတွင်ခြင်း။ မိုးနုတ်မင်း။ ။ အခင်းစေတံ။
လူ့ပြည်ရပ်သို့။ မှော်ထတ်တုံသော်။ တံကနက်ရံ။ မိုက်ဖြူမိုးထုံး။ ဝဲခူး
ဝဲ။ နိုင်ငံသင်းကျွမ်း။ သပြေခေတ်မှာ။ ဇကရာဇ်ဘုရင်။ ဆင်ဖြူရှင်
ဝဲ။ ကျွင့်စဉ်တရား။ ရာဇဝံနှင့်။ မှန်မမှာ။ လေးပါးဖြဟူပိုရံ။ ယွင်း
မယျိ။ သပြိုင်ဟံထောက် မပြုပေသည်။ ။ ထောက်မကြည့်ရှု။

သာသနာငါးထောင်၊ မြင့်ရှည်အောင်ဟု။ ချက်ဆောင်ပြု။ သမုဘိ
 နတ်။ ထိုမင်းမြတ်ကို။ မအပ်မရား။ ညဏ်မိစ္ဆာနှင့်။ သက္ကာယဝင်း
 ဖေါက်။ ကျေးဇူးထော်ကို။ မြော်မထောက်တဲ့။ မော်မောက်စော်
 တား။ မတန်မတိုက်။ အကြံမိုက်တဲ့။ လက်ခိုက်စားသည်။ ပတ္တား
 သောင်းကျန်းပြုလောသည်။ ။ သောင်းကျန်းပုန်ကန်။ တဂုဏ်ခံ
 နှို။ ဘုံချာမီးနန်း။ ပဂပိုးမည်တဲ့။ ပြည်ကြံငှန်း။ စံမြန်းလိုမှု။ မထိုက်
 မတန်းအချက်ညဏ်နှင့်။ နိုက်ရန်ပြု။ တုတက်ဝန်းအုံသံဖြတ်နာမ်။
 အမည်ခံတဲ့။ ရန်သူပုန်။ မှောက်ရုံရွမ်းခွေ။ သေချင်းဆိုးသေရ
 အောင်။ အာကာသွတ်ခံတုံထ။ သျှပ်ဝိဇ္ဇာပြိုက်နှင့်။ မိဗားကြိုး
 စက်ထွတ်ကြပို့ - သင်နတ်မင်း။

ဝဋ္ဋဟကနတ်ပြော။ ။ မှင်သင်တိုင်းနုံ။ ဝေင်သိုင်းခြုံ။ ပတ္တန်
 မေဗား နာမတွင်ခြင်း။ တန်းခိုးသျှပ်တဲ့ - မိုးနတ်မင်း။ ။ မာန်တင်း
 ဆောင်ရွက်။ တစောင်းတညဏ်။ မကောင်းကြံရွံ့။ ပြောင်းပြန်ကုတ်
 သျှက်။ သခွဲကျေးဇူး။ ကျွန်တိမ်ခြုံ။ လွန်ကျ။ စော်ကား ပြုချေ
 သည်း။ ။ စော်ကားလွန်ကျ။ သူပုန်ညဏ်ဖြို။ ဂုဏ်ခံရွေးရွံ့။ ကျေး
 ဇူးမာဝိ။ ဘွဲ့မည်သံဖြတ်။ ခေါ်ပဉ္စတတ်တဲ့။ မတ်မိဇ္ဇကို။ ဇိဝိတိခြေ။
 လတ်တလောဖြင့်။ ဖြတ်ချောခါချွေပြိုလျှင်။ ဥပစ္စေ - ကမ္မဇရုပ်။
 ဝရဇိန်စက်စောင်းနှင့်။ ဦးခေါင်းကို ဖြုတ်ရအောင်။ မှိုင်းအုပ်မှိုန်
 ကွန်။ တိမ် နတ္ထမှာ။ လိမ်ဟွန်သျှပ်ခြည်။ ပြိုးပြက်လည်လျက်။
 နတ်စည်ဖြိုးသိဇ္ဇံ။ ကျိုးကျိုးကိုနှင့်။ မိုးတိဇ္ဇအလုံး။ ခောင်ထစ်ချွန်းရွံ့။
 ဒုဏ္ဍတိကဝတ်။ ဟစ်ကြွေးညံ့လျက်။ သံစုံကျားဝွဲ။ နွေရာသီအခါ
 မဲ့ကို။ မိုးတွဲရွံ့ချာပါမည်။ ဒေဝရာနတ်မင်းက။ သျှပ်စက်ကွင်း
 ထာဝန်သိန်နှင့်။ ဝရဇိန် လွတ်ပါတော့ အသင်နတ်မင်း။

[သံဖြတ်အမတ်ကို။ နွေခေါင်ခေါင်တွင်။ မိုးကြိုးထိရှ သေ
 ဆုံးသဖြင့်။ ဒုင်းသူ ပုန်ရန်သူအပေါင်းတို့။ ဖရိုဖရဲ၊ ပြိုကွဲဖျက်ပြာရွံ့
 ထွက်ပြေးကြလျှင်။ ဆင်ဖြူရှင်သည်။ ဟံသာဝတီ ဝဲလူးပြည်သို့
 ပြန်လည်ထော်မူခဲ့လေ၏။]

အခက် ၁၁

[ဆင်ဖြူရှင်၏နှုမထော် မဟာဓေပီသည်။ ရင်ပတ်ထော်နာ
တန်ပြု၍။ တူမထော်ခသမည်သဒါ၏ ကြင်ရာတော်။ သမိန်မဂ္ဂကို။
လူလူစေတ္တတ်ခေါ်ပြီးလျှင်။ ပျော်ရွှင်သော်မူလိုသော ငှက်မြို့။
ချစ်ကြိုက်စကားပြောပုံများမှာ။ အခက်ပါအတိုင်းပင်လည်း]။

မဟာဓေပီပြော။ ။ သိန်တဝင့်ဝင့်။ ဝိန်တဝင့်သို့။ ချိန်သင့်
နှုန်းစေတင်။ သမိန်မဂ္ဂ။ အတ္တတ္တကြွတဲ့ - တူတော်မော်ငယ်။ ။ လူ
ထောင်လောက။ ပုထုဇဉ်မှန်သမ္ဘာမှာ။ ကြံကြံတဲ့လည်းမိမ်။ ကိပ္ပ
ချောသို့။ သတောမြန်။ တင်းတိမ်ရသည် မဟုတ်ထား။ ။ ကာ
လသား စရိုက်။ ခုလပ်နှင့် အအိုကို။ ချိုချိုနှင့်လိုက်ရင်းဖြင့်။ မိတ်
ကြိုက်ရာနည်း။ ထယ်အရာမဆို။ လွယ်ကာနှင့်ပြီရသည်။ အမိုး
ထော်စကားရှိပ်။ အရူယ်မညီ သူငယ်။ တယ်ဆီကိုမှိတ် ထယ်လို့။
မိတ်ရှိတိုင်းတွေ။ ကာလသား ကတဲ။ နားမဝေးကေနှင့်။ ပေးလျှင်
ယူထိုက်။ အကြောင်းသုံ။ ရှေးင်းကုန်ဆိုက်တ။ ဝဖဲလိုက်မှသာ။
ထမ်းထရလပ်။ အကျိုးနပ်၍။ မြတ်စွန်းရာသတဲ့။ တာရှည်လို့မ
ကောင်း။ ပြီးချိန်တန်လျှက်နှင့်။ စည်းစိမ်ခံနှောင်းရေငှည်း။ ပေါင်း
ထက်ထူရုံ။ မေတ္တာ၂၃၆။ သမ္ပဒ်မြိုင်၍။ နှစ်ရာတိုင်လှိုပြီးလျှင်။ ထုံ
ပလ္လင်ပျံ။ မညှီးပျော်ပျော်။ အရိုးထော်နှင့်။ ထူ၂ ထော်စံရအောင်။
ကြံရာကိုလိုက်စမ်းပ။ ထူတော်မောင်ရှင်။

သမိန်မဂ္ဂပြော။ ။ မြေထုမဟိန်။ နေပျထိန်သို့။ နှိုင်းချိန်ဂုဏ်
အင်း။ မကကျိုး၍။ ကျေးဇူးတင်သည်။ မိနင်တဖြင့်။ ထောက်ဖြေ
ချင့်။ အရှင်နှုမထော်။ ကြငှန်းသေ့ထိပ်။ သန်းရှေ့မိတ်ကယ်နှင့်။
ဝတ္ထုရိပ်ပျော်ထူရား။ ။ မလျှော်ဘဲအမြစ်။ မွန်ထိပ်ချာငယ်။ ကွန်
မိတ်ရှာညစ်စေတို့။ မေတ္တာရှိဟန်။ ကလဲသံနှင့်။ ထေန်မထက်။
ဂုဏ်သရေခွမ်းအောင်ထို့။ ပြန်တမ်းထော်ဖြိုက်ပါနှင့်။ ရှက်ရာ
ထထောက်။ ကြောက်ရာထခန်း။ မနေ့ဖိမ့်ဖိမ့်ဖြိုး။ ကျောင်မို့သို့
ချမ်းလှထယ်။ ကြောင်းလမ်းအခွင့်။ ကာလသင်ကို။ ချင့်ချင့်နှိုင်းနှိုင်း။

သဘောထောင်တိုင်းပါအုံး။ ရာဇဂိုဏ်း လွတ်တဲ့စကားမဟုတ်ပါ
ဘူးအေးထောင်ဘုရား။

အင်းထောင်ပြော။ ။ မပြုံးတလွဲ။ ပြုံးတလွဲခွင့်။ ဘုန်းမဲ့သက်
ပန်။ အသဲနှစ်ယှ။ ဇွဲချစ်သို့ မဝနိုင်တဲ့။ လှမျက်မှန်ငယ်။ ကံကိုသာ
မိုးမယ် ဖွဲ့ရတော့။ အမယ်မင်းကိုးကွဲမဲ ဖြစ်ချည်ပေါ့။

ငိုပြန်သည်ကား။

တဘီးပျော် ရာဇာဒွမပေမို။ အေးထောင်ဇ ရာကျမပမဲ့။ (အမယ်
မင်း) ကဉာဏ်မကဘောင်။ ။ ပရေ လိပ်ပေမဲ့။ အခြေနိတ်သူရှိ။
ငွေအိတ် တချွတ်ချွတ်ခွင့်။ တရွှင်ရွှင် သိုရာသုံးရအောင်။ မုန်းခွင့်
မောင်မောင်။ ။ ကာလပေါ် အမယ်ကြီး ဟာမို။ ဟာယူနော်
၂ သွယ်နိုးရင်ဖြင့်။ ဖယ်ညီးလို မပြစ်အောင်။ (အို) အချစ်ထောင်
နေကြ-နန်းသူမျိုး။ ။ စမ်းပို့ တခါ။ လေးလို တဖြာဖြာပ။ ပန်းမျှ
ကြာ-ပဒါတွတ်ပါလို့။ နင်းဘိုရာအသာထွတ်ရက်ကခွင့်။ ဆွတ်
မရောင်-ဖွတ်ရှောင်လို့ ငြင်းတော့ထယ်။ (အမယ်မင်း) အဖွင်း
သက်သက်အမျိုးဟာမို။ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် မျိုးရက်ကခွင့်။
(သမိန်မခွငယ်) မင်းခက် သကို။

စကား။ ။ သမိန်မခွ။ ဆွတ္တဲကြွတဲ့။ လူတလေးရယ်။ အရေး
ကို လက်မခံ။ အချက် မှန်ရက်ကခွင့်။ ရှက်ဟန် ကြောက်ဟန်။
ထောက်မတန်ဟု။ ဖောက်ပြန်ဘွဲ့ခွဲ။ စကားတွင်းမှား။ သွင်းမထဲပါ
ခွင့်။ ကဲ့ရဲ့ထွင်ဇာန်။ မင်းအေးမှာဖြင့်။ ပြောင်ပြောင်ကြီးခံတော့
မည်။ ကြံ့မှလုံးလုံး။ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို။ မိန်မိန်ကြီးသုံးရတော့
မပ။ သုံးစံမိုတင်းမတိမ်။ မေထွန်ငတ်ရင်ဖြင့်။ မတ်တတ်ခြောက်စိန်
တတ်သတဲ့။ ဆုဇွဲစောင့်ချုပ်။ အကြည်ရထွင်ဖြင့်။ သီလသယ်
လုပ်နိုင်ထု။ မုချသဘော။ ဟုတ်သမျှပြောရထွင်ဖြင့်။ လောကီ
တာဝ။ လူကိစ္စကို။ ဘန္တုရှိတိုင်း။ ကြင်ထက်ထော်လင်ရတနာခွင့်။
လင်ရာကို ရိုင်းပြီးထွင်။ အထိုင်းကြီး ကြံလိုက်မှ။ ပစ္စုန်မျက်

မှောက်။ ဟိုအရာပေါ်တာမြောက်တေ့မပ။ ကြောက်လျှင် လတ်
ထွဲ။ ရဲရဲကြံမှ။ လတ်ကိုရသတဲ့။ လောကထူးတင်း။ လူတို့လမ်းမှာ။
ဖိုးပွမ်းရင်ဆက်ဆက်။ ကဲ့ရဲ့လွန်လွန်။ ချွန်ရက်တဲ့။ သက်သက်ပုံ
နိုး။ ရှေးထုံးရင်းကို။ မင်းအသိ။ ပရိသတ်သင်တော်။ တယ်လို
ပင်ပြောကတဲ့။ ယောသားလွန်ဆွဲ။ ရလှော်ပင်လဲပေလေ။ လွှတ်မြ
မပုတ်။ တောင်ထဲတွဲထွတ်ကွင်းကို။ ဇွက်အတင်းဆုတ်မလာ။
မှတ်တရက်အပြီ။ ဘီးလူးစီး။ စီးဒီရေခွ။ အရိုးတော်အကြံကို။ မြန်
မြန်ကြီးလိုက်မှကောင်းတော့မပ-တူတော်မောင်ရယ်။

သမိန်မရပြော။ ။ ဘုံကြံငွန်းမြို့။ ဂုဏ်ပန်းစွင့်။ သန်းတင့်ရွှေ
ဘော်။ ခေမိမည်သိ။ ခွဲပုံတော်ချီးပါတဲ့။ အရိုးတော်။ မလျှော်
သက်ရှယ်။ ရှက်စာ့ယံဖြိုး။ ပြက်ရယ်စကား။ ဝိနိဆိုကြားပါဒွံ။
မင်းယူးတုန်းမှ။ အရိုးခွင့်ပျော်တယ်လို့။ ခမည်းတော်ထိခဲ့လျှင်။
ဟိခဲလတ်လတ်။ ငါ့ခေါင်းကိုဖြတ်ပင်လိမ့်မယ်။ မအင်တဲ့အမှု။
သေလှယ်အောင်ပြုပါဒွံ။ အကုသလံ။ ဂန့်ကံ။ ပြုပြန်လျှင်အပြစ်။
အဘိဓအောက်ကျိုးမှာ။ ဇောက်ထိုးကျနှစ်ပြီးလျှင်။ ဇောရာ ဖိတုန်း
မော်ကေးဇူးတော်။ မမြော်မထောက်။ စော်ကားရာရောက်လှ
တယ်။ တောက်တဲ့ကပ်မြွေကံချူလို့။ အောက်လူကိုအယုံသွင်း
ဖြီ။ အဘင်းမှာတုန်းတော်မမူပါဒွံအရိုးတော်ထုရား။

အရိုးတော်ဆိုရန် ခွန်းထောက်။ ။ ပန်းသဇင်။ မနစ်ချင် အ
ထင်အိုက်ပေမဲ့။ ဆင်ထိုက်သူမှန်ပါဦး။ ခန္ဓာရွှေကု။ ။ ဝိုင်သင်
သူ။ ဝိုင်ပွင့်ဖြူ-ရွှေညွှာထွတ်ပါပေ။ ခန္ဓာအာသာ-ငွေညွှာဝတ်ကို။
လှမ်းဆွတ်ကြအံ့။

တုန်း ၂ ဝိုင်သစ္စာ။ အဆုံးတိုင်မေတ္တာဒွံ။ ချစ်ပနာတင်စလို့။
ကြင်သမျှသဘော။ ထုဝင်ကျပြောပါတယ်။ လောကတွတ်မထက်။
ရွှေရိပ်စံနန်းသူက။ ဆန်းမှုန့် ကွက်ပါတူ။ ချက်ခြင်းပြီး လတ်
လတ်။ နုနုနာသမ်းပြုလို့။ စမ်းရအောင်-မင်းအရိုးက။ ထက် ကစီး

အပ်ပမယ်။ ဘေတ်နဂို၌ ဝဲဝဲဝဲဝဲ။ ပဒါတော်သကာကုကို။ ဝဲဝဲဝဲ
ရစာချုပ်နှင်း။ လက်ချင်ရေဗွတ်ထင်လို။ ရင်ခွင်ရိုက် သုံးပါတော့။
ကလုံးစိုအပ်ပမယ်။ ပတ်ကအသွတ်တင်းပြီး။ စွက်ငြင်းတော်မမူ
သင့်ပါဘူး။ လူကလေးအောင်ပယ်။

သင်္ခါမချပြော။ ။ သြ-သမုတီ နင်း။ မင်းမြတ်-နှုမတော်။
သောင်းမော်လုံ ကောသီ။ ရွေယုန်ယုသ။ ရွှေစုံရုံခပါတဲ့။ လှဒေဝီနှုပင်။
ပထီချက်ဆန်း။ တူမဗဲကြင်သူကို။ ရှင်မြို့လို့ ဆင်းတော့မတဲ့။ ရွှေ
နန်းကြီးဥက္ကဋ္ဌ။ ထဝမြေခေတ်။ လပြေထွက်တဲ့။ ဇေ- ရာဇရာဇာ။ ရွှေ
မျက်နှာနှင်းရာဇဝင်နောက်။ ဇမ္ဗူတိုင်း။ သင်္ခါင်းမှောက်မည့်ဟု။
မထောက်လေခြင်း။ နှစ် နှစ်ပတ်တော်ပယ်။ ဝဲ ကျော်နင်းကာမှ။
အတွင်းလောသ။ နိဝရဏရန်ခိမ်ကို။ အကြိမ်ကြိမ်ဆွလို့ မှီ။ မော
ဟကိုနဲ့။ မှောင်လေခြင်း။ မရှောင်ထွင်အခက်။ ရှောင်ချေပြန်လဲ။
သူမာန်မျက်လို့။ အသက်ကို ရန်ရှာလိမ့်မယ်။ ကြံရာကိုလိုက်မှ
ကောင်းတော့မလေ။

အရိုးတော်ပြော။ ။ ထူတော်မောင်သွ။ အရိုးတော် လင်း။ ရှု
တိုင်းယဉ်ပါတဲ့။ ဗဲကြင်စ။ လောကဥသျှောင်။ သွတ်မင်းခေါင်ဟု။
မောင်တော်သခင်။ ရွှေနန်းရှင်လဲ။ ဝဲပင်ဖြူလှ။ ဇရာကုချို။ မရဏ
လမ်း။ မှည့်နှစ်နှစ်ကြီး။ သေလုနီးပြီး။ ထီးနန်းရွှေတုံ။ ဘေ့ကနက်
တွင်မှ။ ဇေ့နက်ဖြူထုံပြီးထွင်။ ထူစုံမောင်နှံ။ စိတ်မှီတိုင်း စံရ
အောင်။ ရန်စွယ်ကတ်လတ်။ မထုန် ပန်းဆက်။ ဗညားနဲ့ - သင့် အ
သက်ကို။ မှီကက်သို့အပ်လိုက်မယ်။ သတ်ရအောင်ကြံပေတော့
ငါ့ထူပယ်။

[ယင်းကဲ့သို့မျှ။ အနားတော်နှင်းထူတော်။ မထွေသောအ
ကြံအစည်ကိုကြံစည်ကြပြီးနောက်။ တူတော်သင်္ခါမချ။ အိမ်တော်
သို့ ပြန်လေ၏။]

အခဏ်း ၁၂

သင်နိုးမရှုပြော။ ယော။ သည်တချက်ကြည့်ပုံ နှယ်မျက်လေ
 ခြင်း။ ကနက်ကယ်ထီးတွေ။ အညီးပြောပျို။ အရိုးအေ-တောင်ညာ
 တင်း။ သူရင်ဇကရာဇ်။ အမြစ်တော်ရောက်။ ငါအကြံမြောက်တဲ့
 အောင်။ ယောက်ဖမင်းသား။ ဗညားကို။ သင်းကားလတ်လတ်။
 ထော်ရာချောင်မှ။ ငါလှောင်ထိုသတ်မိအောင်။ မတ်တတ်ရောင်း
 ညာ။ သွားနှိုး။ အနိကစား ခေါ်ငှထော်ထေ့မယ်။

[သင်နိုးမရှုက။ လူငယ်စေပါ။ အနိကစားဆိုကြောင်းများနှင်း။
 မင်းသား ဗညားနှဲ့ထံ ပြောကြားရာ။ လိုက်လာခဲ့ရဲ့။ ကြွအနိ
 ကစားလိလျှင်။ ငြင်းပွားထန်ပြုလျက်။ သင်နိုးမရှုက။ ကြွအနိကိုအ
 တင်းပစ်ခတ်ထွက်သွားဖယ်ရှားရဲ့။ ခြေလက် ဆန့်တန်းထေ့၏။]

မင်းသားဗညားနှဲ့ပြော။ «ရွှေရင်ထော်နှစ်။ နေ့နှယ်စစ်သည့်။
 ဇကရာဇ်သွေး။ စေတင်ကြငှန်းက။ ထောင်နန်းမွှေးပါကို။ မလေး
 မလောက်။ ခင်းရဲမ သား။ အယုတ်ကတော့ပေတဲ့။ ဟဲ့အုတ်ကြား
 ပေါက်တဲ့။ «ရွှေနောက်မရှူ။ ကြွအနိကြံထို။ နှင်အလုံပြုခဲ့သည်။
 ဥပခုတ်နန်းရဲ။ လာဝိမ်ကြွတ်။ အိမ်ရွှေဝံကို။ ဘုန်းကံတူသည်
 သင်သလား။ «မီးမထွာက။ ခြင်္ဂေ့ကိုပြိုင်။ ထိုင်ဟန်ပြုသို့။
 ဗာလ ခုဂရိုက်။ အပြောမယဉ်။ သရောသစ်။ အရောဝင်မိုက်စွ
 ချသို့။ သေထိုက်အောင်အတင်းရဲပြီ။ မင်းကံကိုစမ်းသလားဟဲ့
 သင်နိုးငယ်။

သင်နိုးမရှုပြော။ «ကိုနိုးနှိုးထရယ်ည်။ စံနိရုံးရည်နှိုး။ ဇာနည်
 ညွန့်ဖျား။ စက်သန္တာနှိုးလေးကွလာမြို့ပေသည့်။ အရှင်သာ။ ။
 ချွှဲစားမမြော်။ ယောက်ဖထော်ကို။ ကျူး။ ကျော်စော်ထား။ မနော
 ကံနှဲ့။ မကြံအားပါဘူး။ မေ့နားကြေးကြမ်း။ မတရားမြို့။ ကစားပွဲ
 မှာ။ မှားမြင်စစ်အဖော်ခင်ပျင်းငယ်ထို့။ မျှော်နှင်ရင်းမြစ်သော
 ကြောင့်။ အချစ် ခိုင်ခင်းလိပါတယ်။ ရမ်းထားလိုထိုမယုတ်ပါ။ ။

ရာဇာ ဟုန်းခေတ်။ ခမည်းထောက်လည်း။ ခြောက်ပေတင် နှစ်ထပ်။
ကသစ်ရိပ်စံခဲ့လျှင်။ ဘုံပျံ့ပြီးကင်းတိတိ။ နိဗ္ဗိယင်ထိုမှီးတုရင်ကော
ရာဇ်။ အရှင်သာ၊ မြစ်ခါမှ။ မေတ္တာပန်ကြား။ ခုတ္တမကိုစာမည်ဟု
ကိုးကား ယုံကြည်။ ခုမ္မန် ထောင်းထို့။ အောက်မေ့သည်။
မတည်ပိုးခန့်။ ဝိတ်မသန့်ခဲ့။ ထိတ်ထန်နောင်ရေ။ ထောက်မြော်
တွေးထွင်ဖြင့်။ သွေးကိုထုတ်ဖောက်။ သစ္စာရေသောက်ပြီးလျှင်။
ယုံလောက်အောင် ပြုပါစေတု ယောက်ဖထော်။

[မင်းသားဗညားနွဲ့နှင့်သမိန်မချတို့သည်။ လက်မောင်းသွေးကို
ဖောက်ပြီးလျှင်။ ရောက်နှင့်ပျော်နှောင်းသောက်ရန်ပြောဆိုလျက်။
သမိန်မချ၏သွေးသစ္စာကိုမင်းသားသောက်ခဲ့။ မင်းသား၏သွေး
သစ္စာကို သမိန်မချ သောက်ရမည့်အတွက်တွင်။ မိမိ၏ကြင်ရာ
တော် ဒဿမည်သရီက။ ပရိယာယ်သာသာနှင့်။ ညက်မာယာ
ပြုပုံမှာ။ အောက်ပါအတိုင်းပူ၏]။

ဒဿမည်သရီပြော။ ။ မကြီးကေပန်။ ရွှေကသိုထီးတွင်။ ပြုတိုင်း
လာဦးပါတဲ့။ ခင်မျက်မှန်။ ။ ညက် ကက်ရစ်။ တစ်ခဏလုပ်ကို။ ရုတ်
ထရက်ခြင်း။ ပြီးရေထွင်းဟု။ မလွင်းသမ္မာ။ အကြောင်းပြုခဲ့။ ဥပါယ်
သမ္မာသ်။ လော်လည်ပလိမ်း။ မှုခပ်သိမ်းကို။ နိန်းမတုံ့သု။ ပင်ဆန်း
ထို။ စွမ်းနိုင် နာသတဲ့။ ။ သပ္ပာထော်သွေး။ သေရည်နှောက်လို့။
သောက်မည့်ရေမှာ။ ထေးအနာဂတ်။ မမြောင့်ချေတဲ့။ ထောင့်
သွေညွှရင်ဖြိုး။ မောင့်ရွှေထဲပြတ်ထိုမှီး။ မမြတ်တဲ့ဝေဒနာနှင့်။ သေ
စရာ ဖြစ်ပါလိမ့်မော်။ ။ ချစ်ထင် လူလှ။ အလှည့်ရောက်လို့။
သောက်ရိုနှိာကျတော့။ စံနိက္ခန္ဓာဗလားဝယ်။ ရေများများထိုးနွှင်း
ကို။ သုံးချင်းစပ်ဖျော်ပြီးလျှင်။ ရွှေတိုင်တော်မီးအေ့ျှိုကို။ အိုက်လေ
ဟန်ငြိမ်းစေခဲ့။ လေယပ်နှုံးဖယ်ခါသိမ်းပမယ်။ နွှင်းခင်း ထုံးရေ
ကြည် ကို။ သွေးသေရည် ဝေဒနာနှင့်။ ရွှေခွတ်တော် ပုံသောက်လို့။
ယုံလောက်အောင်ပြုပါစေတု မောင်ထော်ငယ်။

[ဗညားနွဲ့၏သွေးသစ္စာကို။ သမိန်မချသောက်တဲ့။ အိုက်ဟန်
ပြုကောအခါ။ ကြင်ရာတော်ဒဿမည်သရီက။ ယပ်နှင့်ယပ်ပြီးလျှင်။

တံးနိန္ဒင်းရေကိုလဲၤနွဲပေးသည့်ဉ္စ။ ဉ္စညားနွဲ။ ဤကျွေးကွမ်းပေးရုံခတ်
ယူကပြင်ၣ်။ မင်းသား ဤမြေကိုကုပ်ယူဘက်တြိမ္မ။ အရေလဲၣ်ပတ်ပြုခဲ
ပြန်သွားရာ။ မင်းသား ဉ္စညားနွဲလည်။ အနွဲအမျှ မင်းသား
ကြောင်းကိုပြောဆိုပြန်လာခဲ့ရာ။ အမိခေတ်ဝဲၣ်ခေတ်ကံ မေဝဇီ။

မင်းသားဉ္စညားနွဲကမေးရန်။ မောင်မင်းဒေါ်ဂုံးမလေး။ ။
အနိခတ်လို့ ကစား ကြထေ့။ အနားကေ ဘာနား မြင် သထူး
မောင်မင်း။

ဒေါ်ဂုံးကထင်ရန်။ ထင်ပါသည့်တုရား။ မလေးသား မမြော်။
ယောက်ဖထော်သည်။ မောင်မောင်စော်ကား။ အနွဲသားနွဲ။
နှစ်ပါးသစ္စာ။ သွေးကိုဖောက်ခါ။ သေသက်ကြရာဟွင်း။ မေတ္တာသစ္စာ။
မမြောင့်မမှန်။ အထောင့်ကြံသည့်။ ညတော်ကပ်ပါးနွဲ။ ထွဉ်မြား
လိုမှူ။ အိုက်ဟန်ပြုၣ်။ သူပရိယာဟ်။ လေညွင်းခတ်နွဲ။ သပ်နှင်ဖယ်။
ငြိမ်းကွယ်ဖီးတောက်စဲပါသည်။ ။ သီးစဲသည်ၣ်။ ထိုခါးနွဲ။ မလ
မည်သရီ။ သိင်္ဂီမျက်ဖျော်။ နှမထော်ထွင်း။ ထော်လည် ကြုံးလှို။
ရေကိုပေးၣ်။ သွေးကိုသွန်။ ကျွန်ထော်ဒေါ်ဂုံးမြင်ပါသည်။ ။ သိ
ဖြစ်သည်ပင်။ အကြောင်းအင်ကြောင့်။ သခင်မူးနောက်။ သွေးနွဲ
ဘက်ထဲ။ အရက်ရေကို။ တာရှေ့ရှေ့သောက်မည်ကြောင့်။ ကုပ်
ဖျောက်ၣ်။ သတိပေးပါသည်တုရား။

ဒလမည်ဒေါက်ထင်ရန်။ စက်တုန်း ထခေဝင်။ လက်နွဲ
ရောင်နွဲ။ နောင်ရိုက်ရာထီး။ ခဲစယုဇီးပေမဲ့။ ကြိမဲ့ထိပ်ပန်း။ မောင်
နန်းရံတုရား။ ။ အကြံမလျှော့။ ဉ္စတော်ပေါ့ပါးနွဲ။ ဟိုထံတေ့
ယောက်ဖ။ ကျွန်ခဲအိုက်မျက်မာန်ပိုၣ်။ ။ လိုရန်ညှိ။ လူတိုပြုတဲ့
အမှုမျိုးကို။ ကျိုးကြောင်းဖြစ်ရင်။ ပျဉ်ကျွန်မ လင်းပယ်။ အခင်
မလျှော်။ အနီးထော်နွဲ။ ပေါင်းကော်သက်ဝင်။ မေတ္တာခင်လျှော်။
တိုဝင်ပင် လိုက်လျှော်။ ချစ်သွေး နှော့လို့။ သံမဏာ မလေးမြှောက်။
မောင်ကြီးကို သတ်ပြီလျှင်။ နန်းချော်တုရား။ တိဟ်တိဟ်နွဲပြီလျှင်။
သိထိက်ခွဲခံကြမတဲ့။ ကြံသမှုတော်။ နှမထော်ထိပါး။ ဖိုးဒိသ်
ဂွဲ။ အနီးနွဲတု။ ကြံသ်ဖြဲလေးစား။ မောင်ထော်မြတ်စပ်ကြားပင်။

သျှောက်ထားမတင်း၊ အနန်းပွါ၊ စေတုံးကုံးစကားထင်မှာကြောင့်၊
သင်ခြင်၍နေရပါတော့ ခေါင်ထော်တုရား။

ဗညားနွဲ့ကကြမ်းပခွဲပြော။ ။ ရာမညတိုင်း၊ မွန်တုံးဂိုဏ်းပု၊
တလိုင်းလုံးတိုင်း၊ သုံးခရိုင်ဝယ်။ နန်းပြိုင်ထက်ရှား။ ငါမင်းသား
ကိုးစာရားမပြောင့်။ အမှားစောင့်၍၊ တထောင့်တညောင်။ ရန်ငြိုး
နွဲ့ပြီ။ အကျိုးမဲ့ကြံသတုံး။ မတန်မထောက်။ မာနရောက်၍။ ရှေ့
နောက်မရှိ။ ကွေ့ကောက်လိင်။ သမန်မရှု၊ ဝင့်ကျယ်ကျယ်တုံး။
သင့်နှယ်လူကို၊ လွယ်ကူပိုင်ပိုင်။ နှိပ်စက်ခိုင်း။ ဗျာထိုက်မူ၊ ဝေ၊ ငါ
ထက်တွင်း၍။ သင်းသေစေ။ ။ တထွေ ထိုပြင်။ ထထပေါက်
ကယ်လို။ ထောက်မခင်ဘဲ။ ကြင်နာမမှု၊ တရန်ဆင်။ ညောင်ဝက်
နှိုး၊ ဝေလည်သရိုး၊ ပထီချက်ဆန်း။ မေတ္တာဘိမ်းတုံး၊ ဝန်းမရင်းလဲ။
လုံးခန်းပျက်စီး။ ဒုက္ခကြီး၍။ ပုဒ်းထျှံထောက်။ ငါ့မျက်မှောက်၍။
ကုန်ပျောက်ပျက်ကြေ၊ အလွန်ပွဲနွဲ့။ ဆင်းရဲစေ။ ။ ရှေ့သစ္စာချက်။
မိတ်အကြံကို၊ မိဋ္ဌာန်မြှောက်၍။ ပန္နက်စကား၊ ကျိန်စာထော်ထား
လိုက်မည်၊ စော်ကားတုံးညောင်ကောက်။ သမ္ဘာလင်းလို။ ငါမင်း
ဖြစ်ရောက်ခါမှ။ ယောက်ဖယုတ်မိန္ဒာ။ သမန်ငယ်ဦးခေါင်းကို။
ခါစောင်းလို၊ ထွာမဟဲ့။

[ထိုသို့ကြမ်းပပြောဆိုပြီးနောက်၊ သတိတော်မကင်းတဲရှိနေ
သောဟူ၏]။

အခန်း ၁၃

[အထိန်းတော်မဲ့ဒ်ပူးလောဆိုသော အမယ်ကြီးသည်။ အရိုး
တော်မဟာဒေဝီနှင့်သမန်မရှုတုံး၊ မဖြူမိတ်ထက်။ အသက်ကိုကြံ
ရည်ကြောင်း၊ ကောင်းကောင်း၊ ကြီးဝိသည့်နှင့်၊ ငါမိဋ္ဌာသခင်၊ မင်း
သားဗညားနွဲ့ ထံသို့လာရောက် သျှောက်ထားပုံမှာ၊ အောက်ပါ
အတိုင်းပင်ထည်း။]

အထိန်းတော်မဲအိုးလောကတင်။ ပြုတင်ရာမင်္ဂလာဟု
 စက်ဝါနေပွင့်။ သရေတင်း အရှင်သားတော်။ ထထိန်ကြွေ တုံ။
 အိမ်ရှေ့ပျော်သူရား။ အဂ္ဂမဟေ။ သက္ကဗ္ဗေပယု။ ခေပီတုန်းရှိုး
 ဝင်ရိသာလာ။ ခန္တညွှဲသာသည်။ ကြောညောင်ရိပ်ပျော်။ မြက်မယ်
 တော်ထျှင်။ ခြောက်ဆော်နတ်လင်း။ သာချမ်းငြိမ်။ ဝတ်နိနန်းဝင့်။
 မြန်းကြွသည်နောက်။ ငယ်ကလေးကံ။ မယ်မွေး ကောဘက်လို။
 ဝမ်းမြောက်ကြည်လင်းတောက်လေဝင်ပပ။ ကျောက်ရောင်ငှတုံ။
 မြေယာညီခွင့်။ မြောက်တင်ပိုက်ထွေ။ နို့ချိုကျေးထွက်။ မွေးမြူခဲ့
 ပြာ။ ရွှေနန်းတွားမှားသားလဲပြင်ပြင်။ သခင်လဲစစ်။ ၂ ထက်ရရှိ။
 သက်ထမှုချစ်ပါသည်။ ကရာဇ်သွေး။ ကြွန်းဆက်မဲ့။ နန်းလက်
 မွေးကို။ ကျေးဇူးနောင်သည်။ လှလှစံစံ။ ခံရမည်ဟု။ ကြံစည်နေ
 ရေးကိုးစားရွှီနေပါသည်။ ခေဝတ်ညာဏ်မှီး။ အကြံကောဘက်တုံ။
 ယောက်ဖကြီးခွင့်။ အရိမ်ရွှာစိဉ္ဇမာတ်။ ကျိန်စာစကား။ ဂတိ
 ထားရွှီ။ လင်မယားပြု။ ရွှေနန်းကိုလှရအောင်။ ဥပရာဇ်ညွန့်ယု။
 အရှင်သားကိုလွှင့်ပါ။ ချေဖြတ်။ အခွင့်သာထျှင်။ သင့်ရာမှာသတ်
 ပြီးထျှင်။ ဘုံပြာသာဒ်ဘေဇသပန်းခွင့်။ ရွှေနန်းသို့တက်မည်ဟု။ ရှိန်
 ချက်ထူကွ။ တိုင်းပင်ကြပါသည်။ ပီရိယကံညာဏ်ပညာမှီး။ သတ်
 ထန်သတုံ။ အကြံကိုထျှော့လို။ မှီးပေါ့ပေါ့နေတော်မမူပီခွင့်သူရား။
 ပြုလင်းသို့ထျှောက်ထားပြီးနောက်။ အထိန်းတော်အမယ်ကြီး
 အိမ်သို့ပြန်သွားလေ၏။

အခန်း ၁၄

သင်္ဃမဂ္ဂပြော။ သန္တာတုန်းရှိုးညာရုံးပန်ခွင့်။ သင်္ဃမဂ္ဂ။
 သပြေခွေ။ ရွှေတွဲကြွေ။ ထု တံခွန်ဆောက်။ ဇာနည် မြောက်။
 ယောကျ်ားဝမ်းအန်။ ကုသိုလ်ဖန်သောကြောင့်။ ကံစာတာ အ
 လိုက်။ ရှင်တုရင်းခွင့်ခွင့်ကို။ ထွထွကြီးပိုက်မိပြီ။ ရိုက်ရာခခင်။

နန်းဒွါကပ်နှံ့၍။ ပညာကိုပျံ့ပေသာကွမ အဆက်ကို။ ဝေါသမက်စံရ
 အာဝါးမြို့စွာမရွေး။ ဘညာအာဝါးအမည်ခံထုံး။ ရန်မြေပွေ့ကို။ ကြံ
 ရေကိုကို ရှိသေးသည်။ ကြံရေးမကြွင်း။ ဟသွယ်ထထောင့်။
 နှုတ်ဆီးပွေ့ခွဲ။ ငြောင့်တစင်းကို။ ချက်ခြင်းလတ်လတ်။ အထဲ
 ကိုရွတ်ရွေး။ ခါးစောင်းမွှေးအထဲပတ်ရအောင်။ လှည့်ပတ်ပြီး
 မသပ်။ အင်္ဂလိန်သော။ သမင်ပေါတယ်လို့။ ပြောဖို့ခေါ်။ အပျော်
 အပါးလိုက်လိမ့်မည်။ အပျော်ပါးလိုက်။ ချစ်သွေးနှော။ တော
 မှီဆိုက်ခါးအနိတ်မသေး။ တရုတ်တင်းတဲ့။ ဝေညာကို။ ခါးနှင့်
 ထောက်ထောက် စင်းပေး။

ယင်းထံ ပို့ ကြိမ်းပပြောဆိုပြီးနောက်။ မင်းသားဗညားနှဲ့
 ကပ်။ အင်္ဂလိန်ထောင့်။ သမင်ကစား လိုက်လေကြောင်းနှင့်။
 လှေထွေထွတ်၏။ အခေါက်ခေါက်အခါခါ ခေါ်လေ၏။

အခန်း ၁၅

မင်းသားဗညားနှဲ့ ပြော။ ။ ဗညာဝေရီရီ။ ပြာခိုရီ။ ကြာညို
 ကပ်ထွားစံကသို့ နားမြို့။ ပန်တိုင်းထင့်ထုံး။ ဗွင့်သာလာဗျာ။ ။
 ကြေ့၍ခေါ်ခေါက်ခေါက်။ စေသုလောက်၏။ ၂ ယောက်တူပင်။
 အင်္ဂလိန်သာမောရကံကြော။ ကောသိုဝင်၍။ သမင်ကစား။ မောင်
 ကြီးကိုခေါ်ပြီးလျှင်။ ယောက်ဖထော် သွားမတဲ့။ ပျော်ပါး ရွှင်
 တွယ်။ ဗညာညွတ်ဆိုင်းဆိုင်း။ ဗွာဝတ်ကျိတ်တဲ့။ ဂမိုင်းလယ်မှာ။
 စံပယ်လှေသာ။ ကျိတ်ကားကား။ ကိုယ်ကြွားကြွားနှင့်။ သားခါဂါ
 ကိုကိုချာစမ်း။ ခွဲလေးကိုလိုလို။ မောင်လိုက်ခါထမ်းထေ့
 မယ်။ ကြဲနှုန်းသေခံမှော်။ စိန်ရကနား။ ထိန်ထိန်ဖြာတဲ့။ သဗ္ဗာပေါ်
 မှ။ ပျော်ပျော်ပင်။ ဝစ်ရက်ဆုံးထေးနန်းသူငယ်။

လေမည်ပေါ်ပြော။ ။ ကန္တာဝထန္ဒ။ ကပ်အစမှမြတ်သမထ
 နှယ်။ ချာဝင်နောင်ထုံး။ အခေါင်ကျုံးပေမဲ့။ မောင်ထုန်းကြွယ်။ ။
 အန္တရာယ်မထ။ သတ္တဝါတ်။ သာမည်ရေးကို။ မြော်တွေးသဖြင့်။

စွန်းမပြီအောင်။ သတ်မောင်။ ရှောင်ကြသင့်ထတဲ့။ ။သရင့်
 ယောက်ဖ။ သေသက်မဆတ်။ နောက်က တကြိုင်။ သွေးပွဲသစ္စာ။
 သောက်ကြရာဘွင်း။ ထခါလဲလိမ်ခဲ့ပြီ။ သမိန်မရှု။ ညှစ်မှုဆုက်ညှိး။
 မေတ္တာကင်းတဲ့။ အပွင်းခိုးကို။ ရိုးတယ်လို့ပင်။ မောင့်စိတ်ထဲ
 မှာ။ လွဲမထင်နှိုင်း။ သမင်ကစား။ တောသို့သွားမည်ဟု။ တွည့်ခြား
 ဟုတ်ပေတင်။ သရုပ်ခေတင်ခွဲ။ တုပ်ညှောင်ထမ်းဆီ။ မဲ့မောင်ကြီး
 ကို။ အပြုံးလတ်လတ်။ သုတ်သင်ရှင်းထင်း။ ဇီဝိန်ကင်းအောင်။ အ
 ထင်းသတ်မယ်လို့။ မတ်တတ် ရောင်းညှောင်။ မကောင်းကြံကို။
 ပေါင်းရန်မိတ်တက်မသင့်ပါ။ ။မသင့်မိတ်ထက်။ ယုတ္တယုတ္တ။
 ချွဲရုံနဲ့ညှိ။ သိသင့်လျက်ကို။ ထဟက်ရထနာ။ အရှိန်မစပ်။ စိန်ပုလဲ
 သို့။ မဲ့ ဆွဲဒါငယ်။ မူရာဆန်းပြာ။ ဆိုစကားကို။ ချိနားထော်မဝင်
 သင့်ပါဘူး မောင်ထော်တုရား။

[မင်းသား ဗညားနဲ့ လည်း။ နှမထော်က ထောင်းပန်သော်
 လည်းမရ တောသို့လိုက် သွားရာ။ ခရီးအကြားတွင်နားနေသော
 ကာလ။ နှစ်မထော်ဒလမည်ဒေါက်။ လေဝေဒနာ။ ပြင်းထန်စွာဖြစ်
 ကြောင်းပရိယာယ်စကား။ တွည့်ခြားပြိုသော်။ ကျွန်ထော်မျိုး
 ဒေါက်ကိုစေတော် လိုက်ခေါ်စေရာ။ မင်းသားဗညားနဲ့ ။လမ်းခရီး
 ကပစ်ပြန်လာ၍။ သမိန်မရှုလည်းအကြံမမြောက်သဖြင့်။ တောက်
 ထခေါက်ခေါက်နှိုင်း ကျွန်ရစ်လေသထည်း။]

အခန်း ၁၆

ဝဲကျွဲရာဒဝင်နိုးထွင်းဇာတ်ကြီး။ သွင်းခဲ့ပြော။ ။ပုဗ္ဗကတ။ ရှေးဝယ်
 ပြုသည့်။ ရုသထနှိုင်းခရီး။ ပါရမီကြောင့်။ ဌာနိနဂရ။ ပဟိုး
 မသတ်တဲ့။ အစွဲပြည်မဝယ်။ နေ့ညမကွာ။ ဆောင်သည်ရိုးစွဲ။ ကောင်း
 ကျိုးရှာ။ ဒေဝါတို့တံမြစ်တော့သည်။ ။သို့ရာတွင်မူ။ သာသ
 နာညွှန်ရှည်။ အနွဲ့စည်မဲ့။ ပြည်ဝဲကျွဲဝယ်။ နိပ်ဖြူဖြူလွှာ။ ခယ်
 ထံမင်းကျွဲ။ ခွယ်ရည်တင့်သည်။ သူရင့်သားမှာ။ တွာကထည်း

က။ သျှာဖျားထိပ်ဝယ်။ စက်တံဆိပ်ခသောကြောင့်။ နာမတ္ထပုံ။
 မြီးဝေဝိဇ်ဝိဇ်။ မိုးမြေနှင့်မျှမိဇ်မိဇ်တုန်း။ ဗသုပန်းဆက်တွင်လေ
 သည်။ ။ အဲ။ ဗသုနာမအမည်သင်္ခါ။ နေဘက်မှတပန်းဗညား။ ထို့
 တွင်ခွဲပြန်။ ခွဲခံ ၂ ထပ်။ တံဆိပ် ၂ ပြင်။ နိမိတ်သင်အောင်။ စက်ရှင်
 ကွပ်သို့။ ခြပ်မသေ။ ကေသရာသို့။ ထေးဇာကြွေး။ ရန်ထေးလွှင့်ပဲ့
 သူထကာ။ ။ မှင်လွှင့်ထေးရန်။ လက်ရုံးအနီး၌။ ကံညာက်ပြည့်
 စုံ။ ရာဇာမိရာဇ်။ အာဏာလွှတ်ခွင့်။ ခွဲသစ်ခြုံလျက်။ ဒဂုံမြောင်းမြ။
 မုတ္တမနှင့်။ ဒလဟံသာ။ ပဲခူးပင်ကို။ ရာမညတိုင်း။ မွန်တိုက်။ သ
 မိုင်းထိုးကား။ ပိုးမိုးကားဖြင့်။ ရိုက်ရာမပျက်။ သိုက်စာထွက်နှင့်။ က
 နက်ရုံ။ ဆက်ခံမည့်သူမှန်ပေသည်။ ။ အင်း။ ဆက်ခံမည်ကေး။
 ရိပ်ဖြူဆောင်မဲ့။ မင်းလောင်းထံသို့။ ဟုတ်မှန်သမျှ။ မြို့စောင့်သ
 မာ။ ငါဒေဝါက။ နေရာကျအောင်။ သို့လစီရီ။ အကြံမပေး။ ဉာဏ်
 မလျော့စေ။ အသေခံစေတို့။ သတိပေး။ အရေးသင့်သွားပြီး။
 မားမားမတ်မတ်။ ရှေ့ကရပ်။ အတပ်ပြောလေဦးမှ။ အထူးသင့်
 လျှင်ထော့မကို။

ပဲခူးမြို့စောင့်နတ်သည်။ မင်းသားဗညား။ ။ ရှေ့က။ မားမာ
 မတ်မတ်။ ရပ်စွဲပြသောဟု၏။

ဗညား။ ပြော။ ။ ပရန်းကြက်သရေ။ လဝန်းကြီးကြွေသည့်
 သို့။ ရေဝရှက်သန်း။ တွေစက်ခန်းဝယ်။ ရှေ့မျက်သန်းချောင်း။ အ
 ရှိန်ပြောင်။ စိန်ထခေသင်လောက်။ တိမ်ထောင်တောက်။ ရှစ်
 ခေါက်လျှာ။ ခွဲဖြူသားလျက်။ မားမားမတ်မတ်။ ဟိုယိထင်စ
 ချ်။ ပြကရပ်သည်။ အတပ်သေချာ။ ခင်းရှိမဲ့ကို။ သိတဲ့သာအောင်။
 ထယ်ရာဇာ ဘယ်မင်းလို့။ လင်းကွင်းထော်မုလမ်းပါ။

ပဲခူးနတ်ပြော။ ။ အေ။ အသင်မင်းသား။ သတိပဲ့၍။ အမြဲ
 ထား။ ။ အခြားမဟုတ်။ ရာမညတိုင်း။ သာရှင်ထိုင်း။ သမိုင်း
 ချုပ်သည်။ ကိုက်ဥက္ကဋ္ဌ။ ရေယဉ် ကြိုတဲ့။ မြို့နဂရဝယ်။ ပိုသ
 သေ့ကား။ ပြင်းချမ်းစေမှု။ ဝိမ်းမြန်းလှည့်ခွင့်။ ကြည့်လာမှ။ ကရုဏာ

၅၀။ မဟာရာဇနာဒိပုရိအဘယ။ ပကိးမည်တံ။ ဣပြည်မတွင်းနေ
 ညမကွာ။ အကြောင်းမရှိ။ အပေါင်းတို့ကို။ ကောင်းတို့ရှာ။ သမာ
 ဓေဝဖြစ်တော့သည်။ ။ သမာဓေဝတွင်ထမည်ရည်။ ငါ့နတ်သည်
 ထျှင်။ အရှည်နောင်လေးနန်းလောင်းခွား၏။ လောင်းစားရာကို။
 သိသာပြုပြု။ မှန်မမှားအောင်ပြန်ကြားခဲ့မည်။ ။ လောင်းခွဲယူ
 နားမော်ညာမြေစွန်း။ ကြေးကုန်းလင်။ နေ့လုံးလေသူ။ အောင်
 လံထူထျက်။ ဂုမဏ္ဍလ။ ဝလုနီထျက်။ ကုန်နိုက်ခါအောင်။ အ
 ဘာစက်မီး။ မြေခိုရုံးရုံး။ ချွန်းထနန်း။ တုန်းထန်းကြီးထျက်။
 ရှစ်ထီးက။ ရာဇာဓိရာဇ်ခွဲသစ်နီဝိတ်။ ဂုဏ်ထူးဟိတ်ခွဲ။ ဘိ
 သိက်ခံခွဲ။ ခွဲနစ်မတူ။ သပြေငှာ။ ထမေနေထို့တုန်းလိမ့်မည်။ ။
 ထမေနေဝန်း။ ထွန်းမည့်အရေ။ နောက်အခွဲ။ ထောက်ချဉ်တွေး
 ထျက်။ စကြဝတေးမခွဲတံ။ နေ့နတ်စောလေခင်း။ ထိုမင်းကောင်း
 တို့သည်။ ပုံတောင်းစကြာ။ ဆိုက်မည်ခါတွင်။ သတ္တဝဟ ဆက်
 ဆက်။ လွန်မပျက်။ ၇ ရက်တွင်။ မမှားမထောင့်။ ထရာမြောင့်။
 စောင့်ထိတင်းခွဲ။ မယွင်းသိလ။ မြတ်ဥပုသ်ကိုအားထုတ်ကြသ
 ထဲ့။ ။ လောကသနင်း။ ရှေးမင်းတကာ။ ကျင့်မြီထုံး။ အခွဲကို
 ရှာပြီးထျှင်။ ရတနာမြတ်။ ဥထုံးတံ။ ယုံမှတ်ထည်ကြည်။ ပူဇော်ခ
 ယ။ မြောက်ဝင်သခွဲ။ ပရမည်။ ။ အထည်တည်အဝဝ။ မှာသ
 မှကို။ လုံလရွေလွှာ။ သတ်သာထောရစ်ထော့။ နှံ့ကြားထေဇာ။
 သပြေညာဝယ်။ ရာဇဝင်တစောင်။ ကမ္ဘာတွင်ပြောင်လိမ့်မည်။
 ကောင်းအောင်သာ ကျင့်ရစ်ထော့သင်မင်းသာ။

ဗညားခွဲပြော။ ။ မြို့တော်စောင့်ကြပ်။ သဘောထွေရာ။
 ပြောပေလာတံ။ ဒေဝါနတ်။ ။ အထပ်သေချာ။ သမ္ဘာလင်း
 ကြောင်း။ ငါမင်းလောင်းကို။ ကောင်းစေငြါမြင့်။ မေတ္တာရွှေထော။
 ထုံးအဝဝ။ အခွဲပြန်။ ထုံးကြားသည်မှ။ ၅ ပါးပဉ္စသ်။ အဋ္ဌာ
 နှင့်။ စဝယ်သိဥပုသ်။ ကျင့်ရိုးမမှား။ သင့်တိုးစွား။ ကြီးအားထုတ်
 ထျက်။ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်။ ခေတက်ထည်သုံးက။ သုန်းထောင်းခေတ်
 နှို။ တုန်းသစ်တိုးခွဲ။ ပကိးရွှေပြည်။ သိုက်လာအမှန်။ ရိုက်ရာခံ။

စံရမည်ပသု။ သိန်ရည်သေ့ပြာ။ နတ်မင်းဆိုတဲ့။ ထိုစကားကို။ မှတ်
 သားသေချာ။ သဘောအလိုက်။ မနောမိုက်ခွဲ။ ပိုက်ပိပါပြီ။ သူ
 တာ မနဲ့။ ဗလာ မှတ်တဲ့။ မြေရပ် စွန်မှာ။ မြတ်မှုန် ညွှာက။ တွင်
 သမုတ်တဲ့။ ရှင်ဗုဒ္ဓထွင်း။ ထုတ်ပြောပြော။ စောရောနှင်း။ ဂေါပါ
 လအား။ နွားကျောင်းသားတို့။ စကား ခုရပ်။ အသုံးမှတ်ခွဲ။ ဆုံး
 မြတ်မြေဖြင့်။ ဝိပျာယ်ကုန်သွင်ပြီ။ ထွင်း။ လင်ယက်ကျမ်းဆုတ်။ မ
 ဖျက်ရာဘိ။ အမှာရှိ။ ထာလိနတ်စာ။ ပူဇော်ရေးဖြင့်။ ကျေးဇူးပါ
 ထော့မည်။ စံရာကြံငှား။ ရိပ်ပြန်နှင်း။ မာန်နန်းသို့။ စက်ပန်းတော်
 သာပါထော့ သင်နတ်မင်း။

[ယင်းကဲ့သို့ ပြောဆိုတိုင်ပင်ကြပြီးနောက်။ ပဲခူးမြို့စောင့်နတ်
 ကြီးထည်။ ဝိဝိဓိမာန်သို့ပြန်လည်လေ၏။ ထည်။]

အခန်း ၁၇

[မင်းသားဗညားနွဲ့ သည်။ ပဲခူးမြို့စောင့်နတ်ကြီးမှာဆိုခဲ့သည့်
 အတိုင်း စိမ့်ကြမည်ဟု။ သူတာမနဲ့ဗလာအရပ်တွင်။ သီတင်းသို
 နေထိုင်တော်မူသော။ မတိုင်အရာ ရှင်ရသေ့ထံသို့။ ကျွန်တော်
 မျိုး။ အထောက်ဆိုသူကို စေလွှတ်ခွဲ။ ရှင်သာမဏေ။ ဗုဒ္ဓညကကို
 ဈေးကော်တောင်းလေ၏။]

ရသေ့ပြော။ [ညဏဗုဒ္ဓ။ ပညာပြန်ပြော။ နွဲ့ ကျော်စော
 ပေတံ။ သောသိဿ။ သဗ္ဗသိပ္ပ။ နိဿယ။ ကိစ္စလုရံ။ နိမိတ်ပုံ
 နှင့်။ တိတ်ထုံထွဏ္ဍရ။ သဒ္ဓနိကာယ်။ သိဘွယ်လက္ခဏာ။ ရှစ်မြာ
 ပြိုဟ်ပြောင်း။ ဆိုးကောင်းဖြစ်ဖျက်။ စက်ပြဿဒါ။ နတ်နဂါးတို့။
 သွားလာမြော်မြင်။ အကြောင်းအင်နှင်း။ ကောင်းကင် အာကာ။
 ထာရာနက္ခတ်။ နေကြတ်-လ၊ ပုင်။ ဥပ္ပါဒ်းပျံ။ ဗိမာန်လထွင်း။ ကြယ်
 နင်းကြယ်မြတ်။ သမသတ်နှင်း။ ဓာတ်ရတ်ကောလီ။ လောကီဗေ

ဒင်း။ တတ်ကျွမ်းကျင်လျက်။ ဘုဇင်နိပါတ်။ ဂိဇု ကတ်ကျမ်းလာ။
 ဂါထာဆန်းဂိုဏ်း။ ကရိုဏ်းပဒဋ္ဌာန်။ လိခဲအနိပစ္စည်း။ နည်းဖွဲ့ နံ
 ဓေ့။ ပုဂ္ဂသန္ဓေကို။ လေ့ကျက်အာရုံ။ နှုတ်ဝယ် ခွဲ။ တဖုံမလမ်း
 ပြုလသင်သောကြောင့်။ ကုန်းစင်အောင် တတ်ကပြီ။ ခဲကပ်စင်
 သေ့။ အခေးပုစ္ဆာ။ ပြဿနာ။ လိမ္မာချေ။ မင်းတိုင်ပင်မည်ဟု။
 ဇာနိအဟော။ ဝါဟရာတွက်ဖို့မို့။ အထက်ကပြောခဲ့ပြီ။ သေထာ
 ချင့်လောက်။ ဖြစ်သွန်းဖို့ရောက် လေတော့။ ချီးမြှောက် လို
 ကြောင်း။ တကာတော်မင်းသားထံက။ ခွင့်ပန် ကာတောင်းလာ
 သည်။ ကောင်းတောင်းမိတ်စွဲ။ တမူချွတ်၍။ လူဝတ်ကိုလဲပြီးလျှင်။
 မင်းပွဲသို့ဝင်ရအောင်။ လျှင်လျှင်လိုက်လေတော့ တပည့်ငယ်။

ကိုရင်ညဏဗုဒ္ဓပြော။ ။ တင်ပါသည်ထုရား။ ဆရာထော်
 မြတ် နိသျှည်းကို။ သိပ်သည်းစွာ ဆည်းကပ်၍။ သိမှတ် ပညာ။
 အဋ္ဌာရသ။ သိပ္ပအဝင်။ ဗေဒင်ဆူယု။ ဝေဒသာမ။ တာပသတ်။ မှာ
 ပြုလုံးရုံ။ ဥ ပုံကျမ်းထူက်။ ဆဲနှစ်စက်တွင်း။ ခွဲရှက်နိနာ။ ငြိတ်သွား
 ငြိတ်နင်း။ နှုတ်ကိုးနင်း။ ဆည်တိုင်မိတ္တ။ အာယုသက်ဆစ်။ ရက်
 နှစ် လ ဝိုင်။ ဆန္ဒိင်းတွက်ချိန်။ ပြက္ခမိန်ကြိုက်ကြို။ နိယထုံလိဟာဇာ။
 ဗျက္ခရာ ကျင့်သုံး။ ဖြေဂုဏ်း ဥဏ်ကလစ်။ အပြစ် ထောက်တွေ့။
 နောက်ရေးရှေ့မှု။ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်။ ကောင်းကင် မိုးလယ်။
 ကြယ်သွား-လသွား။ ရထားနေနတ်။ ပုပ်ကြွတ်ညှိုးနွမ်း။ ကြောင်း
 လမ်းစုံစီး။ သာယီယကြား။ ဂါထာမန္တန်။ လောကီညဏ်တို့ကို။
 ပြန်လှန်သိကျွမ်း။ တတ်မြောက်စွမ်းခွဲ။ ကျွမ်းရင်းပိဋကတ်။ အရပ်
 ရပ်ကို။ မလပ်အောင်သင်ကြားမိပါပေ။ ဆရာထော်ထုရား။ ။
 တပည့်တော်မှာလဲ။ သက်နိုးခွင့်မမြဲ။ လူဝတ်ကိုလဲပြီးလျှင်။ မင်းပွဲ
 မိုးခွင်း။ ထွက်ဝင်ဆည်းတပ်။ မှူးမတ်လက္ခဏာ။ ဘွားဇာတာပါ
 သည်။ ဆရာထော်မိန့်သံ။ ဦးထိပ်ထက်။ ဆင်ရှက်ပန်၍။ မြန်မြန်
 တဲလိုက်ပါတော့မည်ထုရား။

ဆရာရသေ့ပြော။ ။ ကောင်းစွာပြုတပည့်။ ယခုငါ့ထံ။ ရလို
 ကြောင်း။ သျှောက်တောင်းပန်တဲ့။ ထီးရံနန်းတွာ။ ထိုမင်းသား

ကို။ တွားမင်သေ့ခါ။ ဟျာရင်းထိပ်မှာ။ စက်တံခိပ် ပါသော
 ကြောင့်။ သညာဒွါပုံ။ သပြေခဲ။ နဲ့နဲ့ တုန်အောင်။ အသံပန်း
 ကက်အွင်လေသည်။ ။ အသံ ကွင်းခြား။ နောက်ထပ်ဘွဲ့ပေးတော့။
 နွဲ့ဗညားတဲ့။ ယောက်ျားအနည်းငယ်ရဲ့ရည်နှိုး။ အပြည်ပြည်နိုင်ငံ။ ရိုက်
 ရာဆက်ထိုး။ ကနက်ရံ။ နန်းစံတုရင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ။ ခဲ။ နန်းစံ
 တုရင်ရိပ်ဖြူရည်သည်။ မိုက်ခွင်တော့ချား။ ကေသရာသို့။ တေအင်ကြီး
 မြို့။ တုန်းတန်းပွင့်၍။ နှိုးလွှဲရန်သူ။ တောင်ပွဲ။ တွင်း။ မပြုနိုင်မဲ့။
 ထလှိုင်းခရိုင်။ အဆိုင်းဆိုင်းကို။ နိုင်ငံရဲ့ထွက်။ ဗွဲ့သစ်ထပ်ညွှန်း။
 သပြေကျော်တဲ့။ မြေမော်ကျန်းဝယ်။ မော်ကွန်းသမိုင်းတွင်လိမ့်
 မည်။ ။ သမိုင်းမော်ကွန်း။ ထွန်းမည်ဧကန်။ သတင်းကောင်း
 သညာ။ မင်းလောင်းထံသို့။ ကျိုးနဲ့သမှု။ မင်းတိုင်ပင်ပြုလေတော့။
 “ခုက လက်ဦး။ ရင်းနှီးသူးမှ။ ရာထူးနောင်သည်။ လှဆွစံ၍။ ခံရ
 မည်” ဟု။ ဝိနဲ့ရည်စကား။ ငှေးဆရာထားခဲ့သည်။ ယောက်ျားတုန်း
 ကံဖြစ်သွန်းချိန်တန်ခိုး။ မြန်မြန်သာလိုက်လေတော့ထပ်ညွှန်ပယ်။

[မောင်ရင်ညာထာပုဂ္ဂသည် လျှောက်လဲ၍။ မင်းတွဲသို့ ဝင်မည်
 ဟု။ မင်းကန်စီဟူသော အမည်နှင့်လိုက်သွားပြီးထွက်။ မင်းသားထံ
 စပမ်းကမ်းရှက်နေလေ၏။

အေခက် ၁၈

[ကင်ပွဲနှင့်ဗညားဦးသည်။ ဦးရည်ခေါင်းခဲ။ စွဲကပ်ဝေဒနာ။
 ပြီးထန်စွာဖြစ်သည်ကို။ အမျိုးဘာဂအတိုင်း။ ထလှိုင်းနတ်ကြီး
 ကို ပသတင်မြှောက်ရန်အကြောင်းနှင့် စီမံပုံများမှာ။ အောက်ပါ
 နည်းလမ်းအတိုင်းပင်တည်း။ ။

မဟာဒေဝီပြော။ ဖိတ်ဖြဲ သညာ။ ဣစ္ဆာ သာတဲ့။ မဟာ
 ဝန်ရှင်။ မင်းတိုင်ပင်။ တုရင်ဥသျှောင်။ မောင်ထော်မင်းမြတ်။

သမုဒ္ဒတ်မှသာ ဥပဒ်ကြီးစွာ။ ဦးရည်အထဲ။ ကပ်လာတဲ့။ ခေါင်းခံမှာ
 ကြောင့်။ အိသာမကျန်း။ ရောဂါတော်ပိုင်ကပ်လို့။ ဇိတ်လက်ဖြင့်
 ပမ်းဝှားပြီး။ နန်းရိုးနန်းရား။ မိလသာထသကပ်။ နေ့အထက်က။ ပေးဆက်
 မြဲပင်။ နှိုးခွယ်သာဝ။ ရိုးမပြုတ်အောင်။ ကျွမ်းကွယ်ခရီး။ ပသတင်
 အစပ်မပြတ်။ ဖွန်ဂူသရိုင်း။ ခွန်ပူယိုင်းတဲ့။ ထလှိုင်းနတ်ကို။ မထွတ်
 ကန္နားဖျင်း။ စေတက်လုပ်မှု။ ပြုတန်ဆင်။ ထွက်။ ပွဲခင်းနတ်ပာကာ။
 ပြည့်စုံစွာပါစေပြီးမှ။ သဘာဝကန္နားပြင်းများဝင်၍ ကရအောင်။
 ပသထင်မြှောက်ရန်။ စိပ်ကိရိယာ။ မကပ်ပန္နားနှိုထကွ။ မဟာ
 ဆွေထော်မျိုးတော်ဘိုကို။ နှိုးဆော်မလှိုင်းခိုင်ရာဆိုဝင်ရာ။ ထံဆိပ်
 စာနှိုင်း။ သေချာဆင့်၍။ အလွန်ကုန်အောင်။ အကျိုးတော်ကို။ နှိုး
 ဆော်ဆောင်။ စောင်မကြီးကြပ်ရမည် အမတ်ငင်း။

ဇိတ်ဗြဲအမတ်တင်။ ။ တင်ပါသည့်တုရား။ တမ်းစားပူးကပ်။
 ဟိတ်ဖြင့်နှိုး။ နှိပ်ကွပ်မိစီး။ ထလှိုင်းဆိုတဲ့။ ထိုနတ်ကြီးကို။ မြှောက်
 ချိုးပသ။ အထင်တော်နှိုင်း။ ပုဇော်ရအောင်။ အကတော်။ အဘိုး
 ထော်။ ပူးကပ်ယိုင်းတဲ့။ နတ်ထိန်းတော်ဘိုကို။ နှိုးဆော်စိပ်၍။ ပြန်
 တမ်းတော်မြတ်။ ဆိုင်ရာဝန်ဘိုက။ စာခွန်အပ်။ တင်းကြပ်စွာ
 ဆိုဆိုပါစေတုမည်တုရား။

[နတ်ထိန်းကန္နားတီးဘိုကို။ အသီးသီးဆင့်စသအပ်၍။ နတ်ကွန်း
 မထွတ်ကြီးအတွင်း။ ခင်းကရိုင်း ပြုလုပ်ပြီးထွင်း။ အရိုးတော်မဟာ
 ဒေဝီက။ တူထော်သင်္ဃန်ခေ့ထံ။ ကြိုရင်းအချက်။ အတက်ကတေသ
 နှိုင်းဗညားနွဲ့ကို။ ကန္နားပွဲနတ်အတွင်း။ သတ်ရအောင်အကြံပြု
 ရမည့်အကြောင်းနှိုစေလွှတ်ပြောဆိုသည့်မှတပါး။ မင်းညိုမင်း
 သားများမှာ။ နတ်ကန္နားပွဲသို့လာရာ။ နောက်ပါကိုယ်ရုံမပါစေရ
 ပူ၍လည်။ အဆုံးတော် မဟာဒေဝီက။ ပွေလ်းဖြိုး။ ဆိုဆို
 တားမြစ်သောဟူ၏။]

သမိန်ချပြော။ ။ ကျွန်ုပ်ရဲတော်။ သထက်လူရုံ။ သထက်
 ကဲတဲ့။ လက်ပွဲထော်ဘို။ ။ အထော်အပေါင်း။ မချားတောင်းက

နှင်းခါးကောင်းစွဲကိုင်းနတ်ပွဲ၊ ကနွား။ ဝဲးခါးကြားမှား။ သွားရွဲထိုင်။
ခဲင်ရင် ဆုတ်။ နိုင်ရင်လဲဆုတ်ကြတေ့။ ရုပ်ပျောက်ခါ အတင်း
သွားနဲ။ င ဗညား-သက္ကံအသက်ကို။ လက်ထော်ရောက်ဆက်ရ
မည်ပေကြွန်များ။

[နတ်ပွဲကနွား။ ဝဲးခါးကြားတွင်း။ ခါးကြီးများနှင့် စောင့်နေသူ
လူ ၂ ယောက်ကို။ အမတ်ကြီးဖိတ်မြဲအသွားတွင်ပေ့မြင်နဲ့အကြံ
မမြောက်ဘဲ။ ကြောက်လန့်ထွက်ပြေးသဖြင့်။ အရေးမလှ။ မသတ်
ရဖြစ်ကြကုန်၏။]

အခန်း ၁၉

ဆင်ဖြူရှင်၏ညီထော်။ ဝဲးခါးမြို့စား-မညီကောင်းသိန်သည်။
နောင်တော် ဆင်ဖြူရှင်ကို ဝန်စားလုပ်ကြံ သည့်အတွက်။ ကွပ်
မျက်သေဆုံးသွင်းမညီကံကောင်းဆိုသူ။ သားတော်တပါးကုန်
ရစ်ခဲ့လေ၏။ ။ ၎င်း၏ခါးဖြစ်သူခယ်မထော်ကိုလည်း။ တဝတ
ခင် ဆင်ဖြူရှင်သည်။ သက်ဝင်မေတ္တာ။ ကရုဏာဖြင့်။ သိရိမာလာ။
ရတနာဒေဝီမဟေသိဟူသော ခွဲနာမံဖြင့်။ မိတုရားထင်မြောက်
စားရာတွင်။ သားတော်ဗညားနွဲကို တွားမြင်ရကား။ မညီကံ
ကောင်းနှင့် ဗညားနွဲမှား။ မိတုဘခြား။ မပြားနောင်ညီ ဖြစ်ကြ
လေသည်။

မညီကံကောင်းပြော။ ။ သံဝရလုံး။ ဝဲးပြန့်နဲ့တဲ့။ နောင်တုန်း
မျက်နှာ။ ကွေကြဲငှက်။ ချွန်နဲ့ထက်စုံ။ ညီသက်စု။ ။ ယခု
အရေးတွင်။ ငါ့ညီခင်ကို။ သမင်မြက်ပြုချေ့မြှူထမ်း။ ကြမ်းတိုက်
ကြမလို့။ ယကွေ့နွဲ။ ညက်ပင်။ သို့။ တနွဲနို့မိတ်။ အချိုးအေး-သူရက်
ကောင်းပြီလို့။ သူမျက်စောင်းငြိပ်ထိုက်သည်။ ဣတ္ထိဝက်။ ဝဲးနိုးမ
လက်နက်။ အသက်ကိုကြံ သည့်။ မာန်အမျက်။ ရန်ထက်စမထု။
စေတနာကွေဖောက်လို့။ သေမလေဘက် မုန်းခဲ့သည်။ ။ တုန်း

အားထုန်းပန်။ ကံသာကံပ။ သက်ထွေးလို့။ မပေါကြသာထု။
 ထုမ-ဝေသာသန်။ အပင်သားကိ။ ပင်တွင်းအတွင်း။ အရှက်မ
 တတ်။ ပာထကံသတ်ဖြဲ။ ကွက်လပ်၌။ မဟာဒေဝီအရှက်မ
 တန်။ ထုပေပြန်။ ခြံခြံခြံ။ ။ ပိုဖြစ်သည်ကြောင့်။ ညီနောင် ၂
 ပါ။ တပင်။ ထုကြတဲးနဲးဝဲးသွားတဲးပု။ သုတားစရာတဲးနှစ်ဦးပြင်။
 အထူးကြင်ကံ။ မမြင်သာ။ ။ ပညာပု။ သူရသတ္တိ။ ရှိသည့်အ
 တဲး။ နေ့ကံအခွဲ။ ဝေဝက်ချွန်နှင်းခွဲ။ နုတ်ထေးလှတ်အောင်ရှောင်
 ပြီးထွင်ညီနောင် ၂ ပါ။ ကနား နတ်ပွဲ။ မီးလွတ်ကြပြီ။ ရဲစွမ်းနှစ်
 သွားကြိုညီမောင်ပယ်။

[ယင်းသို့တိုင်ပင်၍ သွားကြသောရာ။ အရိုးထော်မဟာဒေဝီ
 နှစ်ထက်။ သမိန်ခရုကသောသားတော်တူထေင်တို့။ အဝါးအဝါး။
 နတ်ကသျက်ရှိကြရာ။ သမိန်ခရုသည်။ ညောင်းလေဟန်ပြု၍။ ငြိ
 ကြိသွားရင်း။ မင်းသားဗညား၌ ဖြဲနေရာ။ သလွန်တော်ကို။ ခြေ
 နှစ်ဆန်ကန်။ ရန်စာလည်းကို။ နေ့ဝင်ထေင် မညီကံကောင်းက မြင်
 လိုက်လေ၏။]

မညီကံကောင်းပြော။ ။ ကေတုရာပုံ။ ထေဇာထျသို။ နဲးရံ
 သာကံ။ ချိုစက်ထုန်း။ မိန်လက်ငွေနှစ်။ ညီထုန်းရှိပုံ။ ။ ဇာတ်
 မဟုတ်။ အမျိုးပုတ်၌။ သေးလုပ်ပုင်းသံ။ သတင်းပိန်။ သမိန်မေ။
 လူသာမည။ ပါပသည်။ သနပေဝင်ထွာ။ ညီနဲးသွားကံ။ ရင်း
 ကာ။ ထိုတန်။ အတွင်းညာန်နှစ်။ ချန်သလွန်ပေ။ ။ ရောထေင်ကို။
 နင်းကေ့ရပ်တန်။ မကောင်းပလေ။ အညောင်းမြေထယ်လို့။ မြေ
 ကိုစေ့။ မခဲလေးစော ပြုလွန်သည်။ ။ မခဲလေး။ ။ နုတ်ရည်
 သွေးလို့။ မပေဝက်။ ။ ကုန်းကမ်း။ နတ်က ပွဲတွင်းလက်ပမ်း။ သ
 ရမ်းမဲ့ညာန်။ ခြံကံရယ်သပူ။ နုတ်ကုယ်ပြုတဲး။ သူအကြံကို။ ခံလိုက်
 ပါက။ မိုက်ရာရောက်၍။ ကြောကံသည်လင်း။ နောင်ထျင် ဤပုံပြု
 လိမ့်သည်။ ။ နောင်လည်းသို့ပင်ပြုမည်အင်ကြောင့်။ တဝင်မခွဲ။
 မိုက်ရှင်းတွဲ။ ကြွရွာရွာတဲး။ မျှော်လည်ပင်။ မိုက်ပြုတ်အောင်။
 ဖြဲစိခဲသွင်း။ အသင်း။ နိုင်လိုက်ကြိုညီမောင်ပယ်။

သင်္ခါနိမိတ်ပြော။ ။ ကျင့်အသမ္ဘိန္ဒူဝတ်ဝသိန္ဒူ။ မညီကံကောင်း။
 မိန့်ထော်သွေးထဲ။ ပဲ့ခွေးလောဘ်။ ။ ကြောင်းရင်းမှလ။ နှိုး
 အထားကို။ ထဝသခင်။ ဝင်ဖြူရှင်သည်။ စဉ်လာရှေ့နောက်။ ညီတ
 လောဘ်။ ကယ်လို့။ နှိုးဗြေကံသောအား။ ပဲခူးကျေးကို။ ပေးသ
 နားထွန်း။ ဖော်ကားလို့။ ထဂုဏ်ကြား။ ပုန်စားပြုသော်ကြောင့်။
 မှုစရိုက်ကျင့်ထေ။ အထေထဲ။ သေခြင်းမလှ။ သေခဲ့ရပြီ။ ။ နှိုး
 သလူလိမ္မော်ကောင်းသိန်ထွန်း။ ဇိမိန်ဆုံးပျောက်။ မရှိနောက်ကို။
 ထယောဘက်မိတူရာ။ နှိုးမိခင်ကို။ တစ်နှစ်ထဲ။ သားပုဗ္ဗက။ ဖြစ်ခဲ့ရ
 ပြီလို့။ နှိုးကစိတ်ကြီးဝင်သလာ။ ။ စကားကျယ်ဝင့်။ မာန်ဂုဏ်
 သွင်းနှိုး။ နှိုးဗြေထဲ။ ထဝင်းပေါက်ကယ်လို့။ မြောက်သလာ။ ။
 ကြောင်ပဲ။ ထက်အောက်။ မျက်စိနောက်အောင်။ ထယောဘက်ဗာ
 ယက်။ ကြွက်ထလက်သို့။ အထက်မထန်။ ဝါတောကောလို့။ ဧဝါ
 သခံသည်။ မိန့်ညာတ်ပက်စက်။ နှိုးဦးခေါင်းကို။ ခားစောင်းလို့
 ကွက်မိရော့။ မရှက်မ-သား။ မာန်မဝင့်နှိုးသင့်ရာရှား။

မညီကံကောင်းပြော။ ။ ဝင့်ကြွား မောက်မောက်။ မာန်
 ရောက်လို့။ ဖြမ်းချောက်ဟိန်းမဲ။ စကားနှုတ်ထွက်။ ပဲ့ မိန့်ညာတ်
 ထက်ထဲ။ ခွေးထက်ကဲ။ ။ ရဲရင့်ခိုင်ကျည်။ ဝါဇာနည်ကို။ မရည်
 မဝဲ။ မိဘသရုပ်။ သိမ်ဖျင်းနုပ်အောင်။ ထော်ထုတ်ပြန်လို့။ မတန်
 မှုက်ပြု။ ရန်ပြုံးမွဲလို့။ ကဲ့ရဲ့ဆို။ နှိုးကို-မိတ်ကြီးဝင်လွန်းသည်။ ။
 စိတ်သဘောက။ သမုတိသွေး။ နန်းထက်မွေးကို။ အရေးလှပြီလို့။ ။
 ဝါကိုထူရည်သွေးသလာ။ ။ ပုံထားသက်သေ။ ပမာဇေဝေင်။
 ဝိဒေဟမင်း။ ထယက်ဆွဲရေး။ ပဲဝက်ကြေးကို။ ပေးမိခြင်းကြောင့်။
 အခင်းမဆိုဝါပြည်ထဲသခင်။ ရှင်ဘုရင်ကို။ ပုတ်သင်ငယ်ပြိုင်လို့
 နှိုးတိုင်းထိပ်ပေါ်က။ တိရုတ္တန်။ စိတ်မာန်ကြွသို့။ နှိုင်းမပုံပြင်။
 ပမာထုတ်နှိုး။ သရုပ်ထင်။ ပုတ်သင်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသလာ။ ။ စော်
 ကားယောဘ်ရှား။ မထောင်လွှားနှိုး။ ထောသားခြင်လို့။ ။ နှိုးဂု
 ပေါက်က။ ယောဘ်မည့်နေ့ကို။ ရှေ့ကပြေးလွှား။ ရွေးသလာလို့။

အလားရှိင်းချင်း။ အသားခိုင်။ ခါးပိုင်လို့။ ဝမ်းရော့။ သွက်ရော့ထို့
ရှာ။ ငမ့်ကံသေ။

ထိုသို့။ ရုံးရင်းဆန်ခတ်မြစ်ကြရာ။ အရိုးထော်တ မြန်မြေခွဲ။
ရန်ပွဲသိမ်းထွင်းနတ်ပွဲလည်းပြီးသည်နှင့်။ အသီးအသီး။ အိမ်တော်
သို့ ပြန်သွားပြီးနောက်။ ဇိတ်ဗြဲအမတ်ကြီး မပြန်သေးဘဲ။ သိမ်း
မည်းနေထန်ပြုလျက်။ ဗညားနွဲ့ ဇာတ်လဲထော်ကို ဆွဲထားပြီး
ထွင်းဘိုးမြစ်သူ။ မွေကနေ့ခင်ပွန်ကို လက်ဆောင်နှံ၍။ အကြံကို
မြက်နည်ဟုကြံစည်သောဟု၏။

အမတ်ကြီးဇိတ်ဗြဲပြော။ ။လေးကျွန် ကြက်သရေ။ စက်ရ
ကေထိုးဇကရာဇ်မုက်။ နောင်ရှိက်ရာ ခံပေမည်။ နန်းရံကိုယ်
တော်မြတ်ထုရား။ ။ဥဇာတ် ၂ လွန်းတင်းဝေရစ်ဆင်၍။ မကြမ်း
မနာ။ ရှေ့နှိုးနောက်ကို။ ထေဝကံမစာဘဲ။ မဟာဇေဇီ။ မာဂဗ္ဗိလို့။
ပာဏိနည်းချော်။ အရိုးထော်နှင့်။ ပေါင်းထော်တူကွ။ တိုင်ပင်ကြ၍။
ယောက်ထာသိန်။ မရှုဆိုတဲ့။ ဟိုလူလိမ့်က။ စည်းစိမ်ကြီးမြတ်။
တီးပြာသာန်နှင့်။ နန်းရပ်ထုပျံ့။ ရိပ်မြေရှက်လို့။ ကနက်ရံ။ စက်ခံရံ
မည်။ ၂ ယောက်ဥဇာတ်နှင့်။ ကြံပါသည်။ ။ ၂ ယောက်ထညဇာတ်။
အကောက်ကြံ၍။ ဖေါက်ပြန်စော်ကာ။ အရှင်သားတို့။ ဆုံးပါး
လတ်လတ်အသေသတ်မည်ဟု။ နတ်ပွဲကန္တာ။ ဇာခါးကြားပွား။
ခါးနှိုးကော်ထွက် နေ့ပပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်ပါ၍။ ကံဥဇာတ်စီရိ
အကြံရှိအောင်။ သတိပေ။ အရေးမပျက်ပါစေနှင့်အရှင်မင်းသား။

ဗညားနွဲ့ ပြော။ ။ ဘဝိလက္ခဏာ။ ရံလင်္ခဏာ။ ပညာထွဲ့
ညှီး။ ထက်စွမ်းအထတ်။ ထက်ကမ်းခတ်တဲ့။ အမတ်ကြီး။ ။ အရိုး
ထော်နှင့်။ မလျော်တစောင်း။ ကျွပ်ယေဇကံထ ပေါင်းထိုမို့။ မ
ကောင်းကျိုး။ နှိုးထော်ထွေပြည့်သူပြုံးမဲ့။ နန်းတင်းပွဲထို့။ ထဲ့ရဲ့
ကြ။ ကာလတောင်လာ။ မနဲပင်ကြာခဲ့ပေ။ ရာဇာဘုန်းမော်။ ခ
မည်းထော်ထွင်း။ ခြောက်ထော်နတ်သံ။ နန်းဝတ်နိယံ့လိုက်ရင်းရှက်
ရံ ကနက်။ ပညာထွင်းဝေ။ ကြံရှိုးသေ့နန်းမွေဘက်မယ်ထို့။ ။

မက်ခွဲယောက္ခမ။ ထမင်းတံ ၂ တံပဲ။ မေတ္တာပို။ အလိုမျှထူးကဲ။
 လက်စမလိမ်း။ အရှင်ဘွဲ့က။ ကျွဲပဲသေဖွဲငြိမ်းမပယ်ထို။ ကြိမ်းဝါး
 ဖန်ဖန်းကြိပ်ပင်ကြိကတဲ။ ခပ်ခြည်လေဘက်ခန်းကြော့ကပ်မလန်ဘူး။
 ပန်လက်ရုံးရောင်း။ ထမင်းညာတို့ထို။ လွှဲပွဲမြှောက်ခါ ထောင်ရ
 ထျှင်။ ထောင်ထိန္ဒေ့ဆွတ်။ မြင်းမိုရ်ခုံငှားပဲ။ ကွဲဘုန်လျှို ညွတ်ရ
 ဘည်။ တပွတ်နန်းရဲ။ ကေသရာလေ့။ မေထာရေကြွ တဲ။ အိမ်ရှေ့စံ
 ပါဟို။ ကြိန်ခွဲသမ္မုကြိပါစေအမတ်ကြီး။

အမတ်ကြီးဖိတ်ဗြဲတင်။ ။ ယုဂန်ထေသင်မြင့်။ အမောက်လွှင့်။
 ခေါ်ပွဲရတေ။ ကြက်သရေ ချို။ တက်ဒေ့နန်းစံ။ ဝိဟာစေတင်
 ခန်း။ အခေါ်သွင်းပေမဲ။ နောက်နန်းရဲတုရား။ ။ ကံကိုရိုးရိုး။ အပျိုး
 ပုံလျှို။ မယုဟိုသောတု။ ။ နာတောပျံ။ အကုသိုလ်ခွင့်။ ကြည့်သွား
 ချို။ အရွှဲကုန်။ မုန်သော ကံမာတင်ကြီးပြောင်ဆင်ကို။ ကေတင်
 ထျှင်သေးနှင်။ အသက်မတန်း။ အသက်ကိုကြိသည့်။ ငှက်ခွဲရတ်
 သည်။ လုံလပြည့်အောင်။ ကျိုးခွဲပေါင်းရွှံ။ သေကြောင်းကောင်း။
 နှင်ပြောင်သော်ပျံ။ သာဘုံရွှံ။ ရှံဟောရ။ ရှေးက လက်သေရှိပါ
 သည်။ ။ သက်သေရှိရင်း။ ပခာသွင်းပျံ။ အခါမချောင်း။ သင်း
 ကလောက်ကယ်လျှို။ တင်းမောက်သေ့ဟန်။ ထျှေထျှေကြိ
 ကတဲ။ ပေါတန်ရာကုခဲ။ နောင်တနောင်ခါ။ သတိလပ်လျှို။ ရှိ
 တတ်ပွား။ မညာပေလူ။ အနိုးထေတ်စက်။ ဝိစိကွင်းခွဲပက်မိလျှို။
 သူလက်ချက်ဦးရေဥမယ်။ သူးသစ်တညာကပ်။ ရာဝင်အနှံ။ ကထင်
 ထင်ပြန်ရစ်။ အာင်းခုံခုံကြီးကြိလျှိုကံပျံ။ နန်းကံကရားစံ။ ရှင်တုရင်
 မြစ်လျှို မြို့။ ဖွင့်လှစ်ရိပါမြို့။ နေကာက ကွင် သာလင်းသွား။ မင်းသား
 ခွင့် တူထေ့ မပ။ မိုသ်လူလက်နက်။ စည်းကြပ်လေ့တန်းခန့်စိတ်
 ချို။ မြန်မြန်ဆွက်ပေတော့ရက်တာရှည်လွေ့။ အကြိသော့လျှို။
 ရှော့ခွဲမရှေးသာတု။ အရေးရှိသော်ဘိုပင်ပင်သော်ပျံ။ ကျွန်တော်
 မှူးမတ်။ စာရင်းဦး အသစ်တန်းပြုံးထျှင်။ တစ်ခက်နိုးပွတ်ပါတော့။
 တပ်ထေတ်ခင်းကုင်။ ပိုင်းအုံလျှို နင်းမိထျှင်။ အတွင်းမိထေပါသည်။
 လှလှကြိကြိ။ မြန်မြန်ဆွက်ထေတ်ပူပါအရှင်လား။

မင်းသားဗညားနွဲ့ပြော။ ။နန္ဒီသေလောက်။ကံဝေမြောက်။
 မွေနှောက်ညစ်ရှောင်။ လူမှူးသုံးမြတ်။ အနွန်းထပ်ယဉ်။ မတ်
 အခေါင်း။ ။ဆင်ပြောင်းနွဲ့ရတ်။ ပုံစံထုတ်၍။ အဟုတ်ကံကား။
 အကြောင်းပြေပြစ်။ တောင်းစေချင်၍။ သွန်သင်ကြား။ ထုရား
 ယောရင်းမြစ်ပေသည်။ ။သို့ဖြစ်သော်လဲ။ သက္ကပါအားလူအ
 များမှာ။ ထရားစောင့်ထိန်း။ မြင့်မိုရ်ဖူးက။ သိကြားကြိမ်းလဲ။
 မတိမ်းမပြို။ ကံကုသိုင်တဲ့။ ဆိုသာစက။ ပမာပြုမှု။ ဌာနနက်သန်။
 ကြငှန်းဆောက်သည့်။ ပြည်ပေါက္ကံဝယ်။ မင်းကျန်ရစ်သာ။ နွဲ့ဘေး
 ကောင်းတထောင်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်နှိုး။ ကုန်အောင် မကြွင်း။
 ပုခက်တွင်း။ ရှင်းလင်းသတ်ရာ။ ဆန်းကံကု၍။ သူမပါထဲ။ ရာဇဝ
 ဇကရာဇ်။ ဗမ္မု။ ခွင်မှာ။ သူထုရင်ဖြစ်သို့။ နှေးဘေးမော်ဇီး။ ပျံး။
 အရင်ချုပ်မိုး။ အစိုးပိုင်။ ခုတိုင် ရာဝင် တွန်းဝေသည်။ ။ဤသို့
 ထုံးစံ။ ရှိသည်ပင် မှန်ကတံ။ အကြံမသေး။ ညစ်နဝေးပါသူ။
 ကြံရေ။ အခွင့်။ ဇာတာစန်းကလဲ။ ပန်းကဲ့သို့ပွင့်ပြီရှိ။ မမြင်ရေရက်။
 ဝဲကူးကသွက်ပါမည်။ ရွတ်ဆက်ရင်းဂတိ။ သဗ္ဗာသာရှိပါစေ။ ။
 ပြည်ကြီးတံခွန်။ နေရာချွန်ဟု။ ညွှတ္တန်ထူးမြတ်။ ထွတ် နှိုးရုံးကို။ အ
 လုံးစုံအပ်ပမည်။ ကြပ်ကြပ်သာ စောင်မပါထော့အမတ်ကြီး။

[နတ်ကွန်းတွင်းမင်းသားနှင့် ဇိတ်ဗြဲအမတ်ကြီးတို့တိုင်ပင်ပြီး
 နောက်မင်းသားသည်အိမ်ထောင်သို့ပြန်သောဟူ၍]

အခန်း ၂၀

[ဈေးသည် ယောကျ်ား။ မသင်ဆိုသူသည်။ မိမိ၏မယား။
 လူမနိတ်ကိုစွန့်ထွတ်၍။ ကိုယ်လွတ်ထွက်ပြေးပုံမှာ။ အောက်ပါ
 စကားများဖြင့်သိအပ်၏]

မသင်ပြော။ ။ကြော်-ကြိုရလေနဲ့။ အကုသိုင်အင်ပန်လို့။
 အင်မတန် မွဲနဲ့တယ်။ ဆင်းရဲတဲ့ထဝ။ ကြွေးယောင်းတွေပူပန်လို့။

ယူးလန်းပန်စင်ဘူ။ သောကရထက်၏ ၂ ယောက် လစ်မယား
 ဟွင်မှ။ ကံခြား၍ကွက်လေခြင်း။ သက်မွေး ဝမ်းကျောင်း။ ဈေး
 လယ်လို ရောင်းနိုင်မှ။ ပြောင်းချပ်လူးပဲ။ ဆန်ဖွဲ့ကွဲကို မနှံ့ကြီး
 နှောက်။ ရမန်းရည် ကြည်ကြည် တဲလို့။ စဲကွဲကွဲသာ သောက်ရ
 တယ်။ မှောက်လိုက်ဟဲ့ငါ့ကိုယ်။ လူဖြစ်ပုံအိုလွန်းထို့။ ထမ်းဝိုးကို
 ထောင့်ပေါက် နှိုးဒေါင်းတောက်အောင်ပြေးသော်လဲ။ ဝမ်းရေး
 ထော်ဖူမလုံတဲ။ မှုပုံသာများတော့တယ်မော့ကိုကံငယ်.....။

ဪ။ ဣမနိတ်တယ်လို့။ ဟိတ်မင်္ဂလာ။ သွမိထ ချည်ခဲ့အ
 မည်ကသာသနာ့။ အင်္ဂါဥပလွင်သဏ္ဍာန်မတော့။ အင်မတန်လှ
 ပေတဲ့ကောသ-အဗ္ဗိ။ ခာမိ-ကလျာ။ ငါးဖြာအင်ရုံ။ ရှေးကြောင်း
 ရင်းမှတော့။ ကောင်းခြင်းကြီး၍ပုံနေပုံထား။ စကားရိတ်ခြည်။ ဝိ
 နာ။ လည်လျက်။ ဖွန်ရည်လိမ္မာ။ သိုခပ်ဝိမ်းနှိုး၍မပါကို။ ကြမ္မာ
 ကိုးညွှန်။ ငါးရဲသာအား။ ထဝခြားလို့။ ငါမယားဖြစ်ခဲ့သည်။ ။
 ဖြစ်စုတ်ဒေယ။ ဒုက္ခဒွိပ်စက်။ အနားကို ထောင်းမြတ်နှိုး။ ခေါင်း
 စပ်အောင်ရှက်ပြီးလျှင်။ နေ့ရက်မလပ်။ ရ-ထတ်သမှ။ ရောင်းစား
 ကြ။ မဝရေစာ။ ဝမ်းခေါင်းမရွက်။ ထမင်းထွဲအောင်။ ခာင်းရဲချက်
 ကယ်ကြော့။ ဟိတ်ပျက်လို့နာလှပြီ။ ။ မဟာသရောတော်ကြီး။
 မီးခံတွင်းလေဝင်း။ ခေခေါင်တွေခြောက်။ ဒါနုဂ္ဂါတဲ။ ၂ ယောက်
 မှာ။ မိုးအောက်ကြော့ဝဏ္ဏ။ ဖွတ်သတ္တဝါနှိုး။ ပြာဟူသမှု။ တံထက်
 ကဲလို့ ဖြင့်။ မခွဲကြပေဘု။ ပဲစ ချင်ရှေး။ သပြာငွေမတော့။ ထလာ
 သွေဝေးရေတယ်။ မျှေးသယ်မောင်နှံ။ ဖွတ်ထက်ကဲလို့။ ဝရိုပွဲ
 နှံ။ အကြံခက်ပါဘိမော့ကိုယ်ငယ်.....။

အင်း။ လောကီထုံးတမ်း။ ဝမ်းနှင့်မယား။ လုပ်ကျွေးပြီ။ အမှု
 တွေများလှ။ စသရဲတတ်ဆန်း။ အပမ်းထကြီး။ ခရီးတောင်မြောက်။
 မျှေးတောင်းစုတ် ၂ လုံးနှိုး။ ပန်းသား ပေါက်ထော့ တယ်။ မ
 ထောက်ဝမ်းစာ။ ပင်ပန်းချက်နာလှလို့။ ကြင်ရာသက်ထား။ ငါ
 ဈေးသယ်မောင်လှလှမှာ။ ဝင်ကြီးစားရအောင်။ မယားကိုမချစ်။

စွန့်ခွဲကာပစ်လေ့မှ။လူဖြစ်ကျိုးအဟုတ်နဲ့ပဲလို့ မှီ။ ပစ်ခွဲခမ်းပာ။
ချမ်းသာရာရတော့ မထင်လေ.....။

ယော။သို့ရာတွင်မှ။လူ ခု ပါးနတ်။တုရားမြတ်သည်။ ကြား
ညွှတ်နှိုးပ။ခံနိုင်ထမ်းတော်ပြန်တယ်။ "အငွေ့ သင် ပေခံ နုတ္တိ"။ ဗျာ
ဒတ်တော်ဝိဇ္ဇာညွှန်းနှိုး။ ရွှေခွန်းတော်ရှိပေသည်။ မိမိကိုပတ်ပတ်။
ယူဝိမ်းမျိုးခြာ။သားမယားကို။ သေခင်ထမ်းလို့ မက်သောတု။
ခေါင်းရှက်ပမ်းထမ်း။လင်မယား-ကွဲလင်ရှားခွဲနှိုး။ ကံကံကိုဝမ်း
ရအောင်ပြောချမ်းကာလ။ ထွန်ထွန်စွာ။ ဖူးမနတ်-အိပ်ထူးခါကဲ့။
လွတ်ချာမခွေ။ဂရာမမက်ပါဘူး။ ခွါထွက်ခါပြေးလေမှ။ အရေး
ကုန်-ကြံပုံသင့်တော့မလေ.....။ ဆိုးထွက်ပြေးစေ။

အခန်း ၂၁

[မင်းသားဗညားနွဲ့သည်။အနီးတော်မဟာဝေဖီနှင့်သင်္ခါမရ
တို့။ညွှတ်အမှုကံ။ စောင်းမာန်တက်ထွက်။ အသက်ကို ရန်ရှာရ
ကာ။ဟံသာဝတီမည်သောဝဲခူးနေပြည်တော်မှာ နေသော်လည်း
ဟန်မရသဖြင့်။ ကြံမှတ် ထရုတ် ထက်တေ့မည်ဟု။ မှီထွက်
ယင်းစကားတုံဖြင့်။မင်းသားကကြိမ်းပပုံမှာ။ အောက်ပါစကား
များပင်တည်း]။

ဗညားနွဲ့ပြော။ ။ဝါ့ဘွဲ့ယောကံ့။။ပေးစေခံခွဲ။ စာတင်ပွဲ
လောက်တုံ။မယ်မပတ်သား။ သွားစဉ်ကာလ။ ငါ့ဈာတ်ပဲ။စက်
တံဆိပ်ခသော်ကြောင့်။ နာမတွဲပုံ။ သောင်းလောကတော်။ဟုတ်
ချင်းခတ်မှ။ဆတ်ဆတ်တုန်အောင်။ဗသိုပန်းဆက်တွင်ခဲ့သည်။ ။
အဲ။ဗသိုပဌမ။ အမည်ရ၏။ နောက်မှတပန်း။ ဗညားနွဲ့လို့။ ၂ ဇွတ်
၏။ရန်သူပုန်မှ။မြန်မာ။မှ။ဆံမြို့တရက်။တုယောငါ့နှိုး။ရတော်
လို့ ထွက်ကြမလား။စက်သမ္ဘာတုန်း။ညာထပ်ပြိုင်လို့။ရှင်က
မှန်းချည်ငဲ့ထုံးသို့ညက်ကြေ။အသက်ပျောက်လို့။ လက်အောက်

ပွင့်သေတော့မပ။ ဇောရာဇ်သေ့။ ကြံငြန့်မကံမဲ့။ နန်းထက်မွေး။
 အရေးတော်ပုံ။ ရာဇဝင်ဒေါင်ပိုင်း၍။ နောင်သမိုင်းခြုံရစ်အောင်။
 မြို့ဒဂုံဘိသောသို့။ မြန်မကြာသွက်ပြီ။ ထွင်းထီးကနက်နိုင်ပဲ။ လုပ်ကြံ
 ကေမှ တော်ထေ့မတို.....

မြင်းရဲရဲခိုင်းမ။ ဘိုင်းမကသည့်။ သမတဘုန်းမော်။ အလောင်း
 တော်ဘုံနည်း။ ကောင်းဘို့ဆည်းပေတဲ့။ ခမည်းတော်ဘုရား။
 ညာပျော်နန်းနေ။ ကြံငြန့်ဘေ့ဟာ။ သန်းရှေ့လုံးနတ်။ ကျေးဇူးကြွယ်
 တဲ့။ မယ်မယ်မြတ်ထွင်းထက်ရပ်ဘုံပျံ။ ကသစ်ရိပ်စံခဲ့ရှင်။ မတန်
 မသောက်။ ကြံငြန့်ရွှေ။ နန်းမွေတိုကောက်မည်ဟု။ ကြူးမောက်
 စော်တာ။ ခံရသူမိတ်ပျက်အောင်။ နှိပ်စက်သူများတာမှီ။ သား
 တော်ဖြင့်သည်ထခါ။ ကြောက်ခံခံနှိုးကြံရပါတော့မယ်။ မယ်
 မြာသွယ်ကြော့ပရန်းရောင်သန်းကသုံးတောင်ခန့်တိုမြို့ကော့
 လို။ ကန်ထော့ထွတ်ခွဲ။ သေးတိုခွါတို့ခွဲ။ ဇောကဗူးပြီးထွင်းရှိဦး
 ထင်ခဲ့ပါသေးတဲ့ ခမည်းတော်ဘုရား။

အခန်း ၂၂

[မင်းသားဗညားနွဲ့ ၊ ဒဂုံသို့ထွက်သွားသောအကြောင်းများ
 ၊ နန်းအစိုးတော် မဟာဒေဝီသိသဖြင့် ၊ မောင်တော်ဘုရင် ဆင်ဖြူ
 နှင်းဘိသို့ဝင်၍ ၊ ထွောက်ထင်သောစကားရပ်များကား ၊ ဤသို့
 တည်း]။

မဟာပေဇီထင်ရန်။ သမ္မာဒိုလှ။ သာမိနုသို့။ သမတနောင်။
 နန်းရိုခံပွင့်။ ဘုန်းရှိန်လင်းလို။ သတင်းပြောင်။ မောင်တော်ရွှေ
 နန်းရှင်ဘုရား။ ဂုဏ်မာန်ပင်းကြွား။ မစဉ်းစားတဲ့။ ဗညားညွှန်။
 အတွင်းကောက်လိမ်။ မသောက်ရှိနဲ့တဲ့။ မြောက်အိမ်စံသည်။ မ
 တန်သောင်လွှား။ မောင်ဘုရားတို့။ ယောင်မှားကွေ့ထည်။ သမ္မာ
 နှင်း ၊ ခွါဘိုင်းမည်ဟု။ ပြည်ကထွက်၍။ ရဲမက် လက်နက်တိုင်း။

ကျေးလက်ဆွယ်တဲ့။ နယ်ခရိုင်မှာ။ အနိုင်သူကျွန်း၊ ငါထကော
နှင်း၊ ဒေါသဝဋ်လျက်။ အခွင့်အော်။ အတင်းဆွဲသွား။ စင်းရဲသား။
သားနှုံးကွပ်နှုံးကြပ်ကြပ်ထဲတဲ။ အပူထပြင်း။ ထူခပင်းကို။ သူညွှင်
ဆဲ၍။ ရဲတွဲပြီးခါ။ ဒဂုံမြို့ထို့။ လုတ်ယိုနှုံး။ ယုတ်မာစော်ကာ။
ထောင်မော်မော်တဲ့။ မောင်တော်သားသည်။ ခြားနားမဲ့ညွှတ်။
တပ်မြေကတုတ်။ အခြေလုပ်၍။ လုတ်ခံခံ။ ယုန်ကန်သောင်းကျန်းပြု
ပါသည်။ မြတ်မောင်တော်သူရား။

ဆင်ဖြူရှင်ပြော။ ။ မဟာဒေဝီ။ သညီထွင်ခေါ်နှုံးမတော်။ ။
ကျန်းမော်ဒီပေ။ ထောင်သပြေလှာ။ ထောင်နေထမှု။ ဇကရယု။
တေဇစက်မီး။ ကနက်တရာ။ ဆက်ပန္နာနှုံး။ အသက်ပါခြီးရတဲ့။
စောထီးထုရင်းဒီပါရီ၊ ရီ။ ညီလာကြွေရတဲ့။ ငါသိုစင်ကို။ ဆင်ခြင်
မရှု။ မသုံငယ်။ ဂုဏ်ဆွယ်တုဆို ။ လုယက်သောင်းကျန်း။ ထီးနှုံး
နှုံးကို။ ဝမ်းမြန်းလှိဟန်။ ငါအဘကို။ ဒေါသခံ။ အကြံမိုက်လွန်းလှ
ချေသည်။ ။ အကြံမိုက်မဲ။ တဦးထဲရဲနှုံး။ ကျွင့်ခဲလျော်။ မတော်
တဲ့ညွှတ်။ ဘိရုပ္ပာန်သို့။ ပိတ်မာန်တိုးတဲ့။ အမျိုးတန်ကို။ လိုက်လန့်
ထမ်းဆီး။ အကြံမာဝွယ်။ အန္တရာယ်။ ရန်စွယ်လှီး၍။ အပြီးလတ်
လတ်။ နေ့မကြာစေနှုံး။ ဧတုရာသတ်။ ။ တပ်ရဲမက်ပေါင်း။
တိုင်းပင်ရာပါ။ သေပေါက်ရှာတဲ့။ မသာထောင်းတို့ကို။ နောက်
နှောင်းစိုးရွံ့။ လုပ်ကြံရာမပါဝံအောင်။ ရန်ညွှန်ပယ်ပောက်။ မြင်
သူကြောက်တို့။ ဘေသာကံကြွင်း။ ငီးထည်ငိုက်ခိုက်။ သုသာန်
ပြင်ဝယ်။ ဇော်ကင်းမျှက်ရုံ။ ထောင်တိုက်သွင်း။ ။ မညွှားတွဲခံ။
အမိုက်စွာလှ။ င ဗာလဏ္ဍိ။ မာနရန်ကို။ မြန်မြန်အောင်မြင်စေရမည်
နှုံးမတော်။

မဟာဒေဝီတင်ရန်။ ။ ပညာထူးချွန်။ အရေးအပ်ထံ။ လေး
ရပ်ဝန်တွင်း။ ခွဲထွန်ဖိတ်ပြု။ ကြီးကြံစာနှုံး။ အာဏာကဲ။ ရဲစွမ်းသန်
မြန်ရှိပါသည်။ ။ သန်မြန်ရဲစွမ်း။ သကုဇ ဗျူဟာ။ စစ်အင်္ဂါနှုံး။
လိမ္မာကျွမ်းခဲ့။ အခမ်းအခား။ ဟုသည်များကို။ တိကြားနှုံးငယ်။

အရေးကုန်တတ်သောကြောင့်။ အခတ်ကြီးဇိတ်၊ ဗြဲနှင့်။ သည်ဝွံမှာ ထော်ပါသည်။ မြတ်မောင်ထော်တုရား။

အခတ်ကြီးဇိတ်ဗြဲတင်။ ။ နေ့သံရာဇိန်။ သန္တာရှိသို့။ ဝတ်နိ
မိ၊ မြင့်။ ထန်းညွှင့်။ ဗြဲထင်ထေခေင်း။ နေ့နှယ်ညွှန်းလျှို။ ကွန်းလုံး
ကေချင်း။ ညာမော်သပြေရှင်တုရား။ ။ အိမ်ရှေ့ရာထာ။ နွဲ့ဗညား
လဲ။ မင်းသားအထွေ့ကပ်။ တရားမကူ။ အမှားထူ။ ခြားလှမြောက်
နှိုးနောက်ပါသင်းပင်း။ ခားလှံသေနတ်။ ခန့်စည်းကြပ်နှံ။ တပ်ခြေ
ကျင်းထွက်။ အထင်းထွက်သွား။ ကြံမှုမကြည်။ အန်တုမည်ဟုပြု
သည်များကို။ ပေါ့စားပျက်ပြယ်။ အနဲငယ်လျှို။ အလွယ်မနေ။
လိုက်သမ်းချေကားနဲသမချို။ မြင်းဆင်လှံခား။ လက်နက်များကို။
သွားနှိဂိုသို့။ မြို့ဒဂုံကေချား။ တပ်ထော်ဗြဲတင်နှံ။ ခွါရုတ်ပြေ။ အရေး
ပျက်ဘွယ်ရှိပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်ပါနှံ။ ဗျူဟာသကရ။ သေနက်နှင့်။
ရက္ခ-ပရမာ။ လေးဗြဲ။ စစ်အင်း။ ခန့်စီရင်နှံ။ ပြည်ခွင်တိုင်းကြီး
အဘွင်း။ ဝင်းထော် ၄ မျက်နှာ။ ကြာတင်အမြောက်။ ပစ်ဖောက်
ရန်စိန်ပြောင်း။ သူရဲကောင်းသေနတ်ထင်။ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသော
လင်။ ထျင်မြန်သောမြင်း။ အဘွင်းအစေခံ။ စွေလှံလေးသမား။
ရထားခြေထျင်။ မြေပြင်ရေကြောင်းတို့နှံ။ စွေမောင်းသံတီးခတ်နှံ။
ကြီးမြတ်သောသေ့ဖေါင်သင်္ဘောတို့ကို။ မင်းစောနုရပတိစည်သူ
သည်။ သပြေဂူမြန်တိုင်းကို။ မြန်သရိုင်းချီတော်မူသော အခမ်း
ထဲသို့။ စာတမ်းရာဒဝင်ဘွဲ့နှင့်အညီ။ စိယံနှိုးမော်နှံ။ အကျိုးထော်
မောင်ဖြိုထျင်။ မြို့အမှောင်ထည့်ငါးထဲသို့။ အလိမ္မာမဲ့လှသည်။ နွဲ့
ဗညားကို။ သွားနှိုးလွယ်ကူ။ အဘင်ထပ်ထော်ဝန်းအုံထွက်။ သူပုန်
ကိုသူပမည်။ ရိုးမူပဲခင်းတင်နှံ။ ကြောင့်ကြံထော် မှုခွင့်မရှိပါ
ကြောင်း။ ရှိခိုးသံထော်ဦးထင်ပါသည်တုရား။

အခန်း ၂၃

ယင်းသို့ပြောဆို တိုင်းပင်ကြံမြီးနောက်။ တပ်ဇာတင်နင်းတံ၊
ဖြင့်။ ခင်းကျင်းစီမံလေ၏။

ဈေးသည်ကုန်ပိုင်ပြော။ «ကြွပ် ကြွီရလေခြင်း။ အမှုစဉ်။
ကုသိုလ်နွယ်ဖုင်းပါး။ အင်းဝကြောင်း။ အလေးထောက်နှိုး
ဈေးစေ့ငါးသမ္ဘာထရက်ရှာလို့ မှ။ နံနက် စာသာရခဲ့သည်။ «သွ
လှမလောက်။ ပွဲသရွေ့ ကိုဖြင့်။ ပွဲဈေးမှို ကြောက်ပါဦး။ ဝင်း
ဟောက်သို့ ပါ။ ပစ်ပစ်တော်မှ။ နှစ်ကျော်သာ စားရ။ သွားလာ
လှည့်ပတ်။ အကြောင်းနွယ် ရေရန်မကောင်း။ ခေါင်းနေ့များစပ်လှ
ပေါ့။ ချုပ်အပ်ချည်မှို။ လိခိတဖွာဖွာ။ ထမိန်မှာဖါရ။ ဟိုဟာကို
... ရေ။ လင် ကလေးရုတ်နုနု။ ကုသိုလ်ကံထောက်မလို့။ တ
ထောက်ကိုရပါလဲ။ ခဏအဌာ။ ဟမ္မုသက်လို့။ သူပစ်ခါသွားခဲ့ပြီ။
မှားသလောက် မပြောနိုင်။ အရှက်ကွဲလို့ မှို။ ဆွဲလုံးသာ ယုံင်
တော့။ ဗျာလှိုင်ရကွ။ ဆင်းရဲတဲ့သပေါက်မမှာ။ အောက်ကြွလို့
ဖြစ်ရသည်။ ညက်ညစ်တေတေ။ လူ့ ထထဝတွင်ဖြင့်။ ရုခဏဝေ
ချင်တဲ့။ ကြိုလေတဲ့အကြောင်း။ ထယ်တော့မှ ကောင်းပမတုံး။
အောက်စွဲဘိုင်းပေးလိုက်ပါဘိတော့မဲ့ကိုယ်ငယ်... ..။

ကြွပ် - မယ်ခွဲသမ္ဘာပွဲငှာပြသော်လဲ။ စေ့ချင်ရှေ့။ ပုရှာမုလဲ။
သူတကာပေးချည်တု။ ပြေးလွှားနိုင်မှ။ ထရက်မချာနံနက်စာကဲ့
ချက်စရာ ရတော့မပ။ နေ့ညမပြတ်။ ထောက်ကိုရှက်လို့။ ရှေ့
ထွက်နှိုးတော်သေးထယ်။ မတ်တတ်ကူးတာ။ သားရေစာကို။ လူ
လာ ထောင်မြောက်။ ရှာစဉ်။ မှောက်လို့ မှို။ အခေါက် ခေါက်
ရောင်းနိုင်မှ။ ပြောင်းစလဲစ။ အန်ကွဲစများနှိုး။ တဲရတော့ထယ် ဝဲ
ကိုယ်ငယ်.... ..။

ကြွ-သို့ရာတွင်မှ။ ပြည်ပဲကို။ ရိပ်ဖြူဖြူလွှား။ တုန်းရောင်လွှင့်
သည်။ အရှက်လာ။ ဗညားခွဲ လို့ တွင်လေသည်။ «ဗညားဝှံ့ခံ။

အရှိန်ကြော့ တဲ့။ အိမ်ရှေ့စံလျှင်၊ ကိုယ်ရံတပ်သား။ လက်နက်စွဲတဲ့။
 ရဲမက်များနှင့်။ ခန့်ယားပြီးခါ။ ဒဂု မြို့သို့။ ဘွဲ့ကံလို့ ထား။ ဗိုလ်ပါအ
 များရှိချေသလည်း။ ဗိုလ်ပါရုံးပေါင်း။ တပ်တော်ခွင်မှာ။ မယိဝင်
 လို့ ရောင်းရလျှင်။ ခေါင်းရွက်ပေးသယံ။ တချက်ပြီးရုံနှင့်။ တသက်
 လုံးကြွယ်လောက်တဲ့။ ဝယ်ချင်အောင်။ ကလိပ်တိကယ်နှင့်။ မ
 ဟိတထိရှိတ်ပြီး။ နှုမနိတ်ကတို့။ ရလျှင်။ ဗိုလ်လူတပ်လုံး။ သားရေ
 စာဆိုငါမှာ။ ခွေမြိုင်လို့ ခုံးရလေတဲ့။ ပ။ ပြီးတုံးတုံးမျက်နှုတ်။
 တတက်သားမေ့လောက်အောင်။ ခပ်ထေ့ထေ့ရောင်းလေမှ။ အ
 ကြောင်း တော်တော်မယိမဲ့ ကိုယ်ဝယ်.....။

ဈေးရောင်းသိချင်း။ ။ သည်မယိပန်းပါဘိ။ ဝမ်းတညွှာ။ ဈေး
 ရောင်းကလေး ထယ်ရရှာစော့သာ။ ။ ပူအဖေမိလို့။ မရှေး
 သာ။ မရှေးသာ။ ဟိတိုင်းလေ ခိသိုသိုသာ။

၎င်းထေးထပ်။ ။ အလေစုံထောင်းပက်နှင့်။ ခေါင်းရွက်လို့
 ဈေးလယ်။ မကောင်းချက် ရေးမာတွယ်သည်။ အရေးနှယ် ခေ
 ထောင်း။ ။ ကြံလို့ က်တိုင်း ညွှတ်ချော်ချော်ထပ်။ ဇွတ်ကတော်
 ရှေးကအကြောင်း။ ။ မြိတင်းလို့ မယိကပ်ခဲ့သည်။ ဇရပ်အိုတန်
 ထောင်း။ သားရေစာရရာရောင်းရပါစေ့။ မို့ ပေါင်းနှင့်ပဲနီ။ ။
 သစ်သီးပါပိုရိဗက်။ ချိုထန်းလျက်တွဲလို့ စုံစီ။ ။ ရကစု-ကုန်အ
 ဆီမှာ။ ကုဗ္ဗကီလက်ကားနို့။ မျက်နှုတ်။ ခပ်ဝယ်ထယ်။ ရောင်း
 ဆဲ့ဈေးသယ်။ ။ ထောင်းပဲပဲအလေးဆွယ်သည်။ မကြာမဝယ်
 ရသူးရှင်လေ။

[ဤမနိတ်သည်။ ယင်းထဲသို့ တကျော်ကျော်နှင့်။ ဟစ်အော်
 ရောင်းချရင်း။ မင်းသား တပ်တော် အတွင်း ဆိုက်ရောက်ရာ။
 မေတ္တာတော်အကျောက်။ ကောက်ယူသိမ်းပိုက်လေသလည်း။]

အခန်း ၂၄

[သားတော်ဗညားနွဲ့သည်။ ဒဂု က။ သူ့နှုတ်သည်ပု။ ကြံ
 စည်ပိုင်းပြင်။ ခင်းကျင်းဖိမ့်နေသည်အတွင်း။ ခမည်းတော်ဆင်ဖြူ
 ရှင်မင်းတရားကြီးမှာ။ ရောဂါဝေဒနာ။ ပြင်းထန်စွာခွဲကပ်တော်
 မူရကာ။ နှမတော်မဟာဒေဝီကို။ အရေးပုံ ဤအပ်ကြောင်းနှင့်။
 အမိနှုတ်တော်ထုတ်ပြန်လေသတည်း။]

အခန်း ၂၅

[မင်းသား ဗညားနွဲ့သည်။ ဒဂုံမြို့ခရိုင်မှ သည်။ မိုင်ဝဲတော်
 ဝဲကူးမြို့က။ အရိုးတော်မဟာဒေဝီနှင့်။ ယောက်ဆောင်သင်္ဃန်းမရ
 ဘုံ၏အစွန်းရန်ကို။ ကွန်းကျန်မြို့ ဗျက်ပြီးထွင်းလှလှလက်နက် ဆင်
 မြင်။ အောင်တပ်ခင်းနှင့်။ ဝဲကူးမြို့သို့အထင်းဝင်ရောက်ပြီးခါ။ ကြင်
 ရာတော်ဒလမည်ခေါ်နှင့်။ ဘိဘိက်ခံယိုနှင့်။ စေတ္တတ်ခေါ်စေရာ။ မ
 လိုက်မပါတဲ့သည်နှင့်။ ဒဂုံမှာနေထိုင်တော်မူစဉ်။ ကြင်နာရင်းဖြစ်
 သောဈေးသည်မ။ ဗုဒ္ဓမိတ်နှင့်ပင်။ ပလ္လင်ကြေနှင့်။ ရေစင်ဖြန်းနှင့်။
 ဘိဘိက်ပန်းဆက်တော်မူပြီးခါ။ “ရူးဇာဝိရာဇ်” ဟူသော တံဆိပ်
 နှစ်ဘက်ခံယူတော်မူလျှက်။ ဗုဒ္ဓမိတ်ကို တော်ညာတင်ကြောင်း
 များကို။ ဒလမည်ခေါ်ကြားထွင်းအောက်တွင်ပါရှိသောလေးမျိုး
 ဖြင့်။ ရိုးရိုးဘဲငိုလေ၏။]

ဒလမည်ခေါ်စူး။ အရိုင်းရှာ တို့အမျိုး ကျင့်စဉ်။ သင်္ဃန်းစာ-
 ဝရီမျိုးချည်တော်။ (အမယ်မင်း) မြို့ပကျိုးရာဇဝင်။ ဗုဒ္ဓမိတ်ကို
 များဘိဘိက်ယူ-တော်ညာတင် သာဓုတော်။ သေဘင်ကြာရုံ ရပေ
 မြို့ဆီက။ နေမင်းဆွေ-လူကြည်လင်လို့။ ပြည်တွင်ကိုစီရင်ကြမယ်
 တဲ့။ ဘဝတွင် ကျွဲဖြူသေမှ ငွေတော်ထွက် (အမယ်မင်း) ရေး

ယယ်ခ လတ်။ ။ယသားယတင်းယယ်နှိုထော်။ သားကောင်း
 လိပ်တခာဘိုကို။ နရိန္ဒာနေနွယ်ထွန်ဝယ် က။ မင်နိ၅၁-သွေဖယ်
 စွန်ချည်ပပ။ ။အရှည်နောက်အရေကိုမှ။ ထောက်တွေခါခရှ
 ငြားလေဘု။ ပြုအားပေ ပကို။ ရှင်တုရင်။ (အို)အဆိုးတွင်မြီး
 မောင်တယောက် အလွန်ခုံး။ ။စံတံကြီးငယ်ဝင်။ မိုက်ကီးမှ
 ငါတုရင်ထို။ အာမထင်ပြုပုံကြမ်းထဲပြင်။ ဈေးသယ်ဟို-ငေးတွယ်
 သို သရမ်းသူရဲ။ ပဒိန်းစံ မံ စံတံထဲမှသလ။ အခဲထော် မကေထဲ
 မိုင်ဘု။ သေမဲ သာပြင်သာပြင်ခဲထော်။ လင်ရထဲနာသခင်-သနား
 သိုမှ မထောက်သူရဲ။ (အမယ်မင်း)ယသား သပေါက်မငယ်နှို
 သမတ် အကို ပြီးရတယ်လို့။ (မောင်မော့မှတုရား) သား
 တယောက်ရကာမှ-ကျမအလိုလို့မှန်။

[ယင်းကဲ့သို့ဆိုပြီးနောက်၊ ဧလမည်ဒေါသည်၊ သားထော် က
 လေးကိုပိုက်ထက်၍၊ အသက်သက်နမ်းရှုပ်လျက်။ အသက်ရှေ၍
 နေသော်လည်း။ မကောင်းထော့ပြီဟု ဆင်ခြင်စဉ်းစားပြီးထွင်။
 မရွက်နှုလုံး။ အခုံးကြိုလိုသောကြောင့်။ ခုံးမသိန်းစိန်၊ သမ္မရာတို့ကို
 ဆီနှိုဖျော်၍ သောက်ထော့မည်ဟု ပြင်ပတ် ရင်းပင်။ ယခင်က
 အကြောင်းကြောင်းတို့ကို။ အောက်မေ့မိသည်မှာလည်း။ အောက်
 ပါအတိုင်းပင်ထည်း]။

ဧလမည်ဒေါခင်ခြင်ပုံမှာ။ ။ဪ။ အကြောင်းကုန်စင်း
 မကောင်းတဲ့သေခြင်။ ပေါင်းခဲအင်ကို။ ဆင်ခြင်စဉ်းစား။ ထပပ်ပျံ
 မှာ။ စံစဉ်များက။ သားသမ္မာခင်။ အချစ်ဖြာ။ မေတ္တာထိုင်တယ်
 လို့။ ဆုန်းမြိုင်ဘိုငယ်။ ကျိန်စာမြွက်လို့။ ရှက်ခဲတယ်။ ။ချစ်
 တွယ်သွေပြား။ ဖန်ဖန်နှော။ ပြောစကားနှို။ ၂ ပါး ၂ ကံ။ ငလျားနှံ
 ။ ရှာခံပြင်ထွာ။ မှင်စာတဲလို့။ မြကြခါဝယ်။ ရာဇာတုန်းရှိ။ မွေ
 ထခင်ကို။ ဈေးကတ်တင်ဘိ၍။ ယမ်းမီးအတူ။ မျက်ထော်မူလို့။
 ထမ်းယူခဲပြား။ နှောင်အိမ်တွင်။ အကျဉ်းထားထော့။ ထာဝ္ဇာ
 တုန်းဝေ။ မျက်ထော်ပြေအောင်။ သွေထွေနှော။ စုံကြိရေကြောင့်။

သေးအန္တရာယ်။ ရာဇဝတ်၌။ မေပင်လွတ်တယ်။ ။ကြွင်း
 တသွယ်တဝ။ မောင့်ယောကျ်ားသန္တို့။ ထောက်စာမမြော်။ အရိုး
 တော်ဘို့။ ပေါင်းသော်မိလျှင်။ မေတ္တာဝင်လျက်။ တိုင်ပင်လိုက်
 လျှော့။ ချစ်သွေးနှော။ သဘောပြိုင်၌။ ခရိုင်တရား။ ပြည်ပကိုးကိုး
 ရိုးမည်တန်းရိုက်ရာမာန်လို့။ ကနက်ပျံ။ စတင်ခံကြမည်။ တ
 ဉာဏ်ပွဲလို့။ ကြံခဲ့သည်။ ။မကြည်မူးကြီး။ သမိန်မရွ။ ဝှံ့ထူး
 ချဲ့တဲ့။ မောင်လူတိုးက။ မိုးရုပ်ဟန်ပင်။ တဉာဏ်ဆင်၌။ သမင်က
 စာ။ ရုံခြင်ဖျားသို့။ သွားပါသိုကြောင်း။ မောင့်ကိုပေါင်း။ ဖြား
 ယောင်းသွေးခေါ်။ အရေးတော်ကို။ တွေးမြော်ထောက်။ တော
 သို့ရောက်၌။ ဖျောက်ဖျက်ရှင်းလင်း။ ဇီဝိန်ပျက်။ အသက်ကင်း
 အောင်။ လက်ငင်းသတ်မည်။ တရုန်ပွဲလို့။ ကြံခဲ့သည်တွင်။ ရှည်
 ကြာမနှော။ မဲ့ကြီးရေကြောင့်။ သေသေးမပွယ်။ ရန်သူလက်က။
 သွက်ခဲ့တယ်။ ။ကြွင်းထယ်တယ်မကြွင်း။ သည်မဲ့ဉာဏ်နှင်း။
 ကြံခဲ့ခြင်းကြောင့်။ သက်နှင်းမောင်ထွ။ မသေရလို့။ သုခရိပ်ငြိမ်း
 မင်းစည်းစိမ်တယ်။ ဂုဏ်သိန်ဖြိုးတင်။ တန်းခိုးမြှင့်၌။ ဘိုးနှင်းဆပွေ
 ရိုက်ခုခံ။ စံရပေလျှင်။ ထွေထွေကြောင်းစေ့။ မအောက်မေ့တဲ့။
 နှောင်းတော့မယာ။ အသစ်ထားလို့။ ချစ်အားထွန်သန်။ ဣမနိတ်
 နှင်း။ ဘိသိက်ခံ။ သံပျိုးကင်း။ ဆောက်ကြဌန်းနှင်း။ တောင်နန်းတင်
 ပင်ရွှေပပြား။ မေတ္တာယိမ်းလို့။ သူစိမ်းက။ လားလားဟဲ့နော်။
 သားတော်ရတနာ။ လိမ်တမာကို။ ဉာဏာသဖြင့်။ ထောက်မြော်
 သင့်လျှော်။ မချစ်မနှိုင်း။ အကျင့်ရိုင်း။ တိုင်းပြည်သနင်း။ ဝါသမာ
 တယ်လို့။ ရှင်းရှင်းမကြွင်းပြုသည်။ ငါကြောင့်။ တဝင်ထိုက်တုန်
 ရင်တလူထု။ ခင်ပုယုလင်မှုကြိုလို့။ မြောက်ရဲရွမ်းမွေး။ လွင်းငယ်
 ပွေ။ မပြေနိုင်ဘဲ။ သက်ရာရွယ်တုန်။ စပယ်ပန်း။ မယ်ဝမ်းပဲ့လို့။
 အခဲမကျေ။ ပျံဖြစ်ထွေကြောင့်။ ဆေးရေ ဖုံးမသိန်း။ သိနှင်းပင်၌။ နှို
 စပ် ရောနှောက်။ သက် ခန္ဓာငယ်။ ရက်မကြာ ပျောက်စေဘို့။
 သောက်တော့မယ်။

ငိုပြန်။ ။အသွယ်သွယ်။ သယ်ဝယ်မှမပေ။ ။မောင့်ခင်
ရှုသနားခဲ့ပါ။ (အမယ်မင်း) သွားပေ၊ ရွှေလွေး။

[ဒုလမည်ဒေါသည်။ သားထော်ကလေးကို။ ရင်ခွင်၌ ငိုက်
ရင်းပင်။ ယခင်စပ်ဖျော်၍ထားသော သေဆေးကိုသောက်ပြီး။
မူးနောက်နောက်ဖြစ်အလာတွင်၊ ငိုယိုပြန်သည်မှာ။ အောက်မှာ
ပါရှိလေ၏။]

ငိုလိုက်ပြန်သည်ကား။ ။ဌာဝဒင်-ရာမြင် တိုင်း မှာဖြင့်။
ကမ္ဘာတွင်ရာဝင်ရိုင်းလေရှဲ့။ တလိုင်းမ-မဲ့ဖြစ်ဟန်။ ။သပြေမှ
သရေမှောက်လေရှဲ့။ အပွေကို ဖြေမဖျောက် နိုင်တော့။ သေ
ပေါက်ကိုမယ်ဝင်သို ငယ်လင်ကိုကံကတ္တားသပ။ ဖြတ်ခြား
ကာ-ညှာမမက်သာတူ။ ခန္ဓာကိုပဏ္ဍာဆက်ပါလို။ အသက်ပါ
မယ်ကန်တော့ခဲ့ပါရှဲ့။ နန်းကြော့ဟိတ်တင်။ ။မယားဝယ်မေတ္တာ
ပါးသူရှဲ့။ သားငယ်ကို ပစ်ခါ သွားရမှာကြောင့်။ စိတ်များက
တယ်မရှင်။ (ဒမို)သခင်တို့အရေး။ ။အဆုံးရှယ်ချိန်။ တချုန်း
တဝိန်ဝိန်နှင့်။ နှလုံးခပ်သည်မယ်ပြတ်တဲ့အောင်။ ဖုံးမသိန်ဆီဝယ်
ခတ်ပါလို။ ရုပ်ခါတ်ဗိညာဉ်ဖျောက်အောင်ပ။ တော်ရာမှာဖျော်
ကာနှောက်ပါလို။ ဗိုလ်ကြာမှာ။ မှိတ်ခါသောက်လိုက်ပေ။ တ
ယောက်မောင် ထူကာတွဲပါလွှဲ။ နောက်နောင်ကိုမူဒါနှင့် မြီရစ်
ပေတော့။ (အမယ်မင်း) သဲမြေ ကြေဆွေးတဲ့မှ။ (မောင်ထော်
တုရား)ခွဲတွေသေဆေး။

[ဒုလမည်ဒေါသည်။ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်လေသတည်း။]

အဘဝ်ဝတ္ထု စာအုပ်များ။

	ပိုဒ်	ပုံ
၁— ဦးညွန့်ဘဝ်ပေါင်းချုပ်	၁	၁
၂— ပေါ်တုဂီရာဒဝင်	၁	၁
၃— ဟံသာဝင်ပေါ်ထပ်မြိုင်အရေးကော်ပုံ	၁	၁
၄— မဂ္ဂတာသောဝ်မြိုင်၏ ဒီဇိုင်နန်းပုံနှင့် ဇာတ်ထော်ကြီး ပဉ္စမတွဲ (ဒုတိယတွဲမှသာရသည်)	၁	၁
၅— ၎င်း ဓမ္မစေတီခင်းဝတ္ထု	၁	၁
၆— ၎င်း မဟာဓာတ်နန်းပုံနှင့် ဇာတ်ကော်ကြီး	၁	၄
၇— ၎င်း ကောသာသီရိခင်းပုံနှင့် ဇာတ်ကော်ကြီး	၁	၁
၈— ဘောင်ဝံသုဇာတ်လူပျိုအမှုပေးမှတ်တမ်း	၁	၁
၉— ဦးညွန့်ပဏ္ဍိတကော်ဝင်ကောသလ	၁	၄
၁၀— ဟံသာဝင်ပေါင်းချုပ်	၁	၄
၁၁— ဘောင်ကော်လှိုင်ဝတ္ထု	၁	၄
၁၂— မဟာဓာတ်ပေါင်းဝတ္ထု (ဤဇာတ်ခင်းရေးသည်)	၁	၁၀
၁၃— မဂ္ဂတာသောဝ်မြိုင်မှတ်တမ်းပုံဝတ္ထု ဒုတိယတွဲ	၁	၁၀
၁၄— စံနိကာထော်ခင်းပုံဝတ္ထု	၁	၁
၁၅— ကြွက်စုတ်ပြုပြင်ရေးသားမဟာ ဇေယျဝတ္ထု	၁	၄
၁၆— မြကဝေဒဝတ္ထု ဓမ္မတွဲ	၁	၄
၁၇— ၎င်း ဓမ္မစေတီခင်းဝတ္ထု	၁	၄
၁၈— တေးဆင်ပေါင်းချုပ်ကြီး	၁	၄
၁၉— မဂ္ဂတာသောဝ်မြိုင် ပဉ္စမတွဲ ၎င်း ဓမ္မစေတီခင်းဝတ္ထု	၁	၄
၂၀— မြကဝေဒဝတ္ထု	၁	၁
၂၁— စင်စစ်ဝတ္ထု	၁	၄
၂၂— အပြည်ဝတ္ထု	၁	၄
၂၃— မဂ္ဂတာသောဝ်မြိုင် ပဉ္စမတွဲ	၁	၄
၂၄— မဂ္ဂတာသောဝ်မြိုင် ပြင်ဆင်သောဝ်ဇာတ်နန်းတော် ဇာတ်ထော်ကြီး	၁	၁